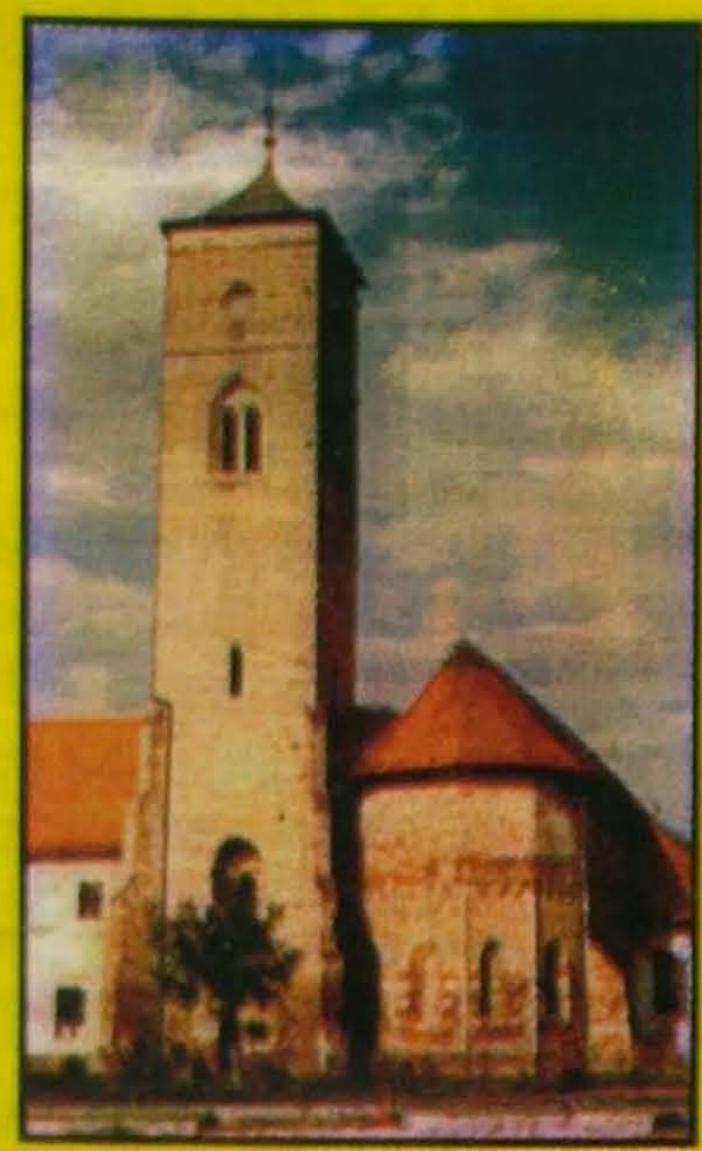

KATOLIČKI LIST

st. lević

ZVONIK

GODINA: VII

BROJ: 1 (63)

Subotica, siječanj (januar) 2000.

Cijena: 15,00 N. din.

Tada dode
Isus
na Jordan
Ivanu
da ga on
krsti
(Mt 3,13)

RIJEKA JORDAN - MJESTO ISUSOVOG KRŠTENJA

Rijeka Jordan najveća je rijeka Palestine koja nastaje iz više izvora na Hermonu. Jordan ponajprije protječe kroz plodnu ravnicu i potom strmo pada u Genezaretsko jezero, a odatle u brojnim kruženjima prolazi kroz Jordansku dolinu sve do ušća u Mrtvo more. U Bibliji se spominje kad su Izraelci pod Jošuom prešli preko nje (Još 3-4). Na rijeci Jordan Elizej je postao nasljednikom proroka Ilike (2 Kr 2,1-14), no ona se najviše spominje kao mjesto Isusovog krštenja (Mk 1,9-11). Stoga rijeka Jordan budi u svakom kršćaninu posebne osjećaje. Oni koji su je vidjeli ne pamte je toliko po izgledu ili krajoliku oko nje, nego upravo po snažnim osjećajima i podsjećajima na Isusovo krštenje, taj tako veliki i značajan događaj u povijesti kršćanstva a možemo reći i u povijesti čovječanstva.

Na rijeci Jordan Ivan je krstio "krstom obraćenja na oproštenje grijeha" (usp. Mk 1,4). Grnula je tada "k njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemcici" i primali su krštenje u Jordanu. Nakon njih "dođe i Isus iz Nazareta galilejskoga i primi krst" u istoj Rijeci (usp. Mk 1,4-10). Isus - jedan od nas, ali "jači" od nas, krstio se da tako "ispuni svu pravednost" (usp. Mt 3,15). Tako rijeka Jordan, po Isusovom silasku u nju, postaje svetom rijekom. Voda rijeke Jordan označava vodu za novo krštenje, po kojem čovjek postaje kršćaninom, novim stvorenjem u Kristu Isusu.

Događaj Isusovog krštenja Otac je iskoristio da još jednom svijetu objavi da je Isus njegov ljubljeni Sin, da je njemu u njemu "sua milina" a prigodom Preobraženja dat će nam i zapovijed: "... slušajte ga" (Mk 9,7).

Na rijeci Jordan mnogi se i danas krste, a svi hodočasnici kršćani obnavljaju svoja krsna obećanja. I zato je posjet Jordanu nešto što se kod hodočašća u Svetu Zemlju najviše pamti i ostavlja najdublje tragove.

Na početku ove nove i svete godine, godine Velikog jubileja - 2000 godina kršćanstva - svaki bi kršćanin trebao zastati pred divnom istinom: "Ja sam kršćanin". U srcu svakog kršćanina trebao bi snažno odjeknuti onaj poznati poticaj: "Kršćanine, upoznaj svoje dostojanstvo!" Da, svaki bi si kršćanin morao posvjestiti što to znači biti kršten. Na pomisao da je kršten svaki bi kršćanin trebao poskakivati od radosti i ponavljati zanosno: "Ja sam od Boga rođen (usp. Iv 1,13), ja sam ljubljeni sin Božji; ja sam ljubljena kćerka Božja; ja sam novo stvorenje u Kristu; ja sam član obitelji Božje, pripadam obitelji Boga Oca i Sina i Duha Svetoga i Božji sam miljenik, ali ulazim i u obiteljske veze sa svim kršćanima, sa svim ljudima; svi smo braća i sestre u Isusu Kristu..."

No, u isto vrijeme svaki bi kršćanin trebao postati svjestan i svoje velike odgovornosti. Jer krštenje je poziv, izabranje: "Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane...", govorio je Isus (usp. Iv 15,16). Po krštenju mi smo pripojeni kao nova mladica Kristu čokotu kako bismo zaživjeli Kristovim životom (usp. Iv 15,1 sl.). Krstiti znači zapravo "kristiti" - kako to voli reći p. Duda, tj. učiniti nekoga Kristom. Po krštenju, dakle, postajemo dionici onog misterija koji sv. Pavao izriče riječima: "Živim, ali ne više ja, nego u meni živi Krist" (Gal 2,20). I još samo na jednu zadaću želim podsjetiti a nameće nam je također naš kršćanski poziv: "Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaše dobra djela i proslave Oca vašega koji je na nebesima" (Mt 5,16). To znači proći ovom zemljom "čineći dobro" - kao Isus (usp. Dj 10,38). Dakle, poslanje kršćana u ovome svijetu, na ovoj zemlji jest: biti drugi Krist.

Eto, da uživamo i ponosimo se do neba i da radimo do konca života.

Naš "Zvonik" će se truditi i u ovoj godini pomagati vam da doista možete biti ponosni i zanosni kršćani, a vas, dragi čitatelji, pozivani da nam pišete o svojim kršćanskim radostima, o kršćanskem življenu svojih životnih poteškoća... O svemu što se tiče kršćanskog života i svjedočenja i svega onoga što je bilo u vezi proslave Velikog jubileja u vašoj župi ili obitelji. A ako imate glede vjere i kršćanskog života nejasnoća i pitanja, možete ih uputiti na adresu Uredništva ili izravno uredniku rubrike "Vjernici pitaju".

U nadi da ćemo ove godine svi doista doživjeti "proljeće kršćanstva" i ubrati puno slatkih plodova svoje vjere, srdačno i radosno vas pozdravljam kršćanskim pozdravom: Hvaljen Isus i Marija!

Vaš urednik

Zašto se Isus krstio?

Nastup Ivana Krstitelja izazvao je u čitavom Izraelu veliko gibanje. Najprije se pokrenuo Jeruzalem, pa Judeja i konačno je glas dopro i do Galileje, do Nazareta. A vijest je bila alarmantna: nastupa mesijansko vrijeme, uskoro se očekuje nastup samog Mesije a oni će biti suvremenici svih tih događaja. Vijest je poput munje prošla Izraelom. Ljudi su dolazili u karavanama, slušali Ivana, željeli se uključiti u djelo Božje, ulazili u Jordan, ispunjavali svoje grijeha, primali od Ivana krštenje.

Tako je jednog dana vijest doprla i do Nazareta. I Nazarečani su krenuli na put, put dugačak oko 130 km. U toj je karavani bio i tesar Isus. Ako se itko želio uključiti u djelo Božje, to je bio On - i to svim svojim bićem.

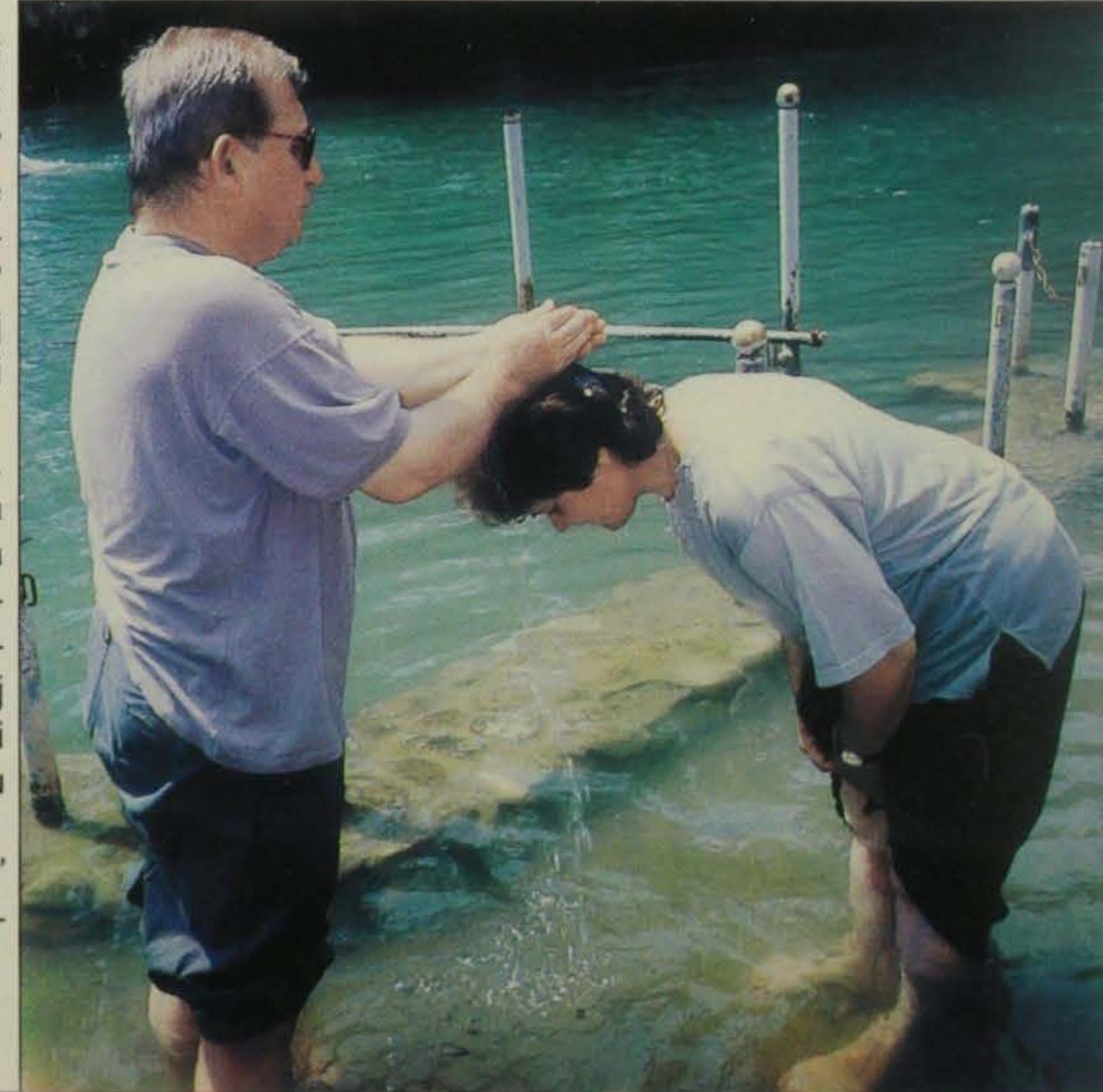
Zagazio je u vodu Jordana sa svim predanjem svojega bića Ocu, želeći se sav i posve uključiti u ono što je Očevo.

Otac je nebeski na to Isusovo predanje i potpunu spremnost da u svemu izvrši njegovu volju odgovorio teofanijom! Otvorilo se nebo i posvjedočilo za Isusa iz Nazareta: na njega silazi Duh (u obliku goluba), čuje se Očev glas koji ga očituje kao svojega Sina i Ljubljenoga, svojega Izabranika! Tako je Isus na Jordanu očitovan i posvjedočen kao KRIST i GOSPODIN, što je ujedno najstariji obrazac vjerovanja Crkve (usp. Dj 2,36).

Da sada odgovorimo na pitanje zašto se Isus krstio! Prije svega, On se želio krstiti! On je toga časa bio na Jordanu najsvjesniji Izraelac, koji se više od bilo koga drugoga želio tim činom uključiti u djelo Očevo. Želio je da to postane jelo kojim će se svaki dan hrani, od koga će živjeti (usp. Iv 4,34). U isto vrijeme želio se očitovati solidarnim sa svim grešnicima čije će grijeha preuzeti na sebe i ponijeti na križ. Krštenje vodom izabrat će Isus kao znak preporučanja za Kraljevstvo Božje (Iv 3,5). I za njegove učenike krštenje će slijediti nakon potpunog opredjeljenja za Oca i njegovo djelo, nakon trostrukog "odričem se" i trostrukog "vjerujem". To je opredjeljenje za Isusa bilo na život i smrt, pa će tako Isus i svoju muku nazvati krštenjem (Lk 12,50). Tu na Jordanu očitovana su sva Isusova opredjeljenja koja su brzo iza toga provjerena u kušnji u pustinji i u svoj konkrenosti života nakon toga.

Tadej Vojnović, ofm

Obnova krštenja naših hodočasnika na Jordanu 1999. godine

HVALA G. BLAŠKU GABRIĆU I ŠTAMPARIJI "GLOBUS" NA KUNSTDRUCK PAPIRU ZA KORICE ZVONIKA U 2000. GODINI

Piše: Andrija Kopilović

16. 01. 2000. - 2. NEDJ. KROZ GOD.

I Sam 3,3b-10,19;

I Kor 6,13c-15a,17-20; Iv 1,35-42

Božji poziv!

U Božjoj providnosti je za svakoga čovjeka upisan sadržaj i smisao njegova života. Stoga je najveća čovjekova mudrost u tome da iz tog Božjeg plana iščita putanju svoga života i po njoj hoda. O tom skladu našega življenja s Božjim planom ovisi sva naša sreća, uspješnost života i sama vječnost. Gospodin ponекad, u želji da očituje svoju volju, poziva i tako da čovjeku progovara direktno, kako smo to čuli u današnjem odlomku knjige o Samuelu. To je Samuelov poziv. Ono što iz ovoga odlomka mi za sebe trebamo uzeti kao poruku jeste mudri savjet starca Elija koji, kada je prepoznao da Gospodin zove Samuela, poučava dječaka kako se s Bogom govori. Bogu se naime, odgovara: "Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša!" Takav sadržaj odgovora - sluga tvoj sluša - jest najljepši stav stvorenja pred Stvoriteljem, čovjeka pred Bogom. Bilo bi kršćanski idealno kada bi čovjek svako jutro našao toliko vremena da se pred Bogom sabere i da spremno pokuša stvoriti plan toga dana, uskladiti ga s Božjom voljom i ponizno predati svoj dan Bogu uz riječi: Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša! Tako će Gospodin ostati prisutan u svim našim planovima, djelima i otvorenjima a nama ostaje vječna garancija da je na našem radu prisutan njegov blagoslov.

30. 01. 2000. - 4. NEDJ. KROZ GOD.

Pnz 18,15-20; 1 Kor 7,32-35; Mk 1,21-28

Novi Mojsije!

Znakovi, vidljiva svjedočanstva Božjega djelovanja, potkrepljuju riječ navjestitelja Evangelijskog učenja, da su čudesni potkrijepili Isusovu riječ koju je naviještalo svome narodu. Bog obećava Mojsiju da će svome narodu poslati proroka u najuzvišenijem smislu riječi: Božju Riječ koja će boraviti među ljudima, Sina Jedinca koji će ljudi naučiti spoznavati njegova Oca. Sav je Stari Savez bio zagledan u svog posrednika - Mojsija. Prema njegovim se riječima ravnao, na njega pozivao i čak nazivao njegovim narodom. Međutim, Mojsije je bio samo posrednik i tumač Božje volje i izgraditelj Božjega naroda kako bi taj narod tako živio da jednoga dana sam Bog - Emanuel može zaživjeti s njim i tako biti navjestitelj ne samo riječima nego i utjelovljenom prisutnošću. Za nas kršćane je vrlo važno znati da je Crkva utjelovljena prisutnost Isusa Krista - Novoga Mojsija - u svakom vremenu i prostoru. Ostaje nam uvijek otvorena mogućnost da sebe kao kršćane i posvećujemo i posvjećujemo da smo mi - i kao zajednica i kao pojedinci - znak prisutnosti Božje ovdje i sada. Koliko je mjesna Crkva toga svjesna toliko je i prepoznatljiva, i što je autentičnije Krist življen u životu svakog pojedinca s tim je više prisutan među nama. Bog je narod Novoga Saveza podigao do tog dostojanstva da je sav narod učinio kristovskim, svećeničkim, proročkim i navjestiteljskim. Zato je svaki pojedinc Božji hod na komadu zemlje u kome ti i ja živimo i jesmo.

23. 01. 2000. - 3. NEDJ. KROZ GOD.

Jon 3,1-5,10; 1 Kor 7,29-31; Mk 1,14-20

Obratite se!

Svaki čovjek koji sluša Božju riječ i kojemu je žao što je počinio zlo a spremno prihvata obraćenje, prima i Božje oproštenje. Pred nama je zanimljiv lik proroka Jone. On je sam doživio "hrvanje" s voljom Božjom i otima se Bogu koliko god je mogao. Kad mu je Gospodin očitovao svoju volju i pokazao da je spremam proslaviti se praštanjem i milosrdjem, Jona je prihvatio ulogu glasnika Božjega: proroka koji poziva na obraćenje. Ako je nama žao naših sitnih promašaja i neuspjeha pa čak i vrlo sitnih materijalnih gubitaka, kako Bogu neće biti žao što njegova djeca lutaju i tumaraju po mraku do te mjere da se neki čak i gube - za ovaj svijet i za vječnost. Bog je milosrdan. On je Bog otac. Stoga nikada neće prestati pozivati ljudi na obraćenje, povjerenje i popravak života. To on čini stalno snagom svoje riječi, prisutan u navještaju svakoga susreta kršćanske zajednice, koja u biti i nije drugo nego hod prema Ocu. Pokora o kojoj Jona govori i koja je "Boga ganula" je dragi čin obraćenja. To obraćenje izraženo je odricanjem onoga što je nama tako drag, tako da se time stvarno pokazujemo smjernim darovateljima Bogu a istovremeno se oslobađamo iznutra od svake navezanosti. Obratiti se može samo čovjek koji je iznutra sloboden.

6. 02. 2000. - 5. NEDJ. KROZ GOD.

Job 7,1-4,6-7; 1 Kor 9,16-19,22-23; Mk 1,29-39

Zagonetka trpljenja!

U Isusu Kristu Bog nam dolazi u susret i spašava naše tijelo i našu dušu. Bog ne želi trpljenje, ali nam omogućuje da se po njemu oslobodimo grijeha i živimo njegovim životom. Job, zahvaćen patnjom, izražava svoju muku i zaziva Gospodina. Problem patnje i boli, pogotovo nevinih, ostati će vječno pitanje i to neriješeno za svakoliki um čovječanstva. Ulazeći u naš život, ni Krist nije rješavao taj problem već ga je posvetio. Najljepša knjiga koja o tom problemu govori jest knjiga o Jobu. Taj starozavjetni patnik, nevin i pravedan, jest nedostizna slika svakome od nas - kako u patnji ne zdvaja, ne očajava, i ne prepusta se patnji nego Bogu. Job je u patnji molitelj i traži samo jedno: snagu za patnju. Nakon Isusova križa nama je čak lakše razumjeti jobovsku situaciju, jer Isusov križ je spasiteljski ali je prikazan i kao zadovoljština i kao posredništvo između Boga i ljudi. Međutim, iz ovog odlomka današnje liturgije dobro je zapamtiti da se nijedna bol ne smije prihvati kao kazna i poniženje već kao šansa i zadatak. Mi želimo patnjom slaviti Boga a da bismo to mogli, mi ga molimo samo jedno: da nam dade snage izdržati. Kada bi kršćanin patnju smatrao šansom a ne prokletstvom, mnoge bi rane na tijelu čovječanstva pa i Crkve bile zaličene. Pokušajmo danas zalječiti jednu svoju i jednu tuđu ranu.

Iz sadržaja

Papine riječi	4
Božić u svijetu	5
Božić '99. kod nas	6
Otvorene Velikog jubileja u Subotičkoj biskupiji	9
Mlada misa	
vlč. Marinka Stantića	11
Hodočašća u Rim	
i Svetu Zemlju.....	12
Jubilej 2000.	18
Sedam laži o ljubavi	25
Bdjenje osječkog i subotičkog MEP-a	26
"Caritas" - ljubimo Krista u braći i sestrama	27
Izložba božićnjaka	29
Zašto je subotička katedrala bazilika.....	30
Kako se Bog utjelovio.....	34

Iz Papine poruke prigodom blagoslova

"Urbi et orbi"**na Božić 25. prosinca 1999.**

Krug se otajstva širi: evanđelist Ivan piše: "I Riječ tijelom postade i nastani se među nama" (Iv 11,4), te dodaje: "A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime" (ondje 1,12). Širi se krug otajstva: rođenje Sina Božjega vrhunski je dar, najveća milost u prilog čovjeka, koju ljudski um ne bi nikada mogao zamisliti. Sjećajući se, u ovaj sveti dan, Kristova rođenja, živimo, zajedno s tim događajem, "otajstvo božanskog prihvaćanja čovjeka", po djelu Krista koji dolazi u svijet. Stoga su božićni noć i dan "izuzetni" za lude koji traže istinu. Mi kršćani priznajemo ih "svetima", prepoznавajući u njima najjasniji trag Onoga koji je Svet, pun milosrđa i dobrote.

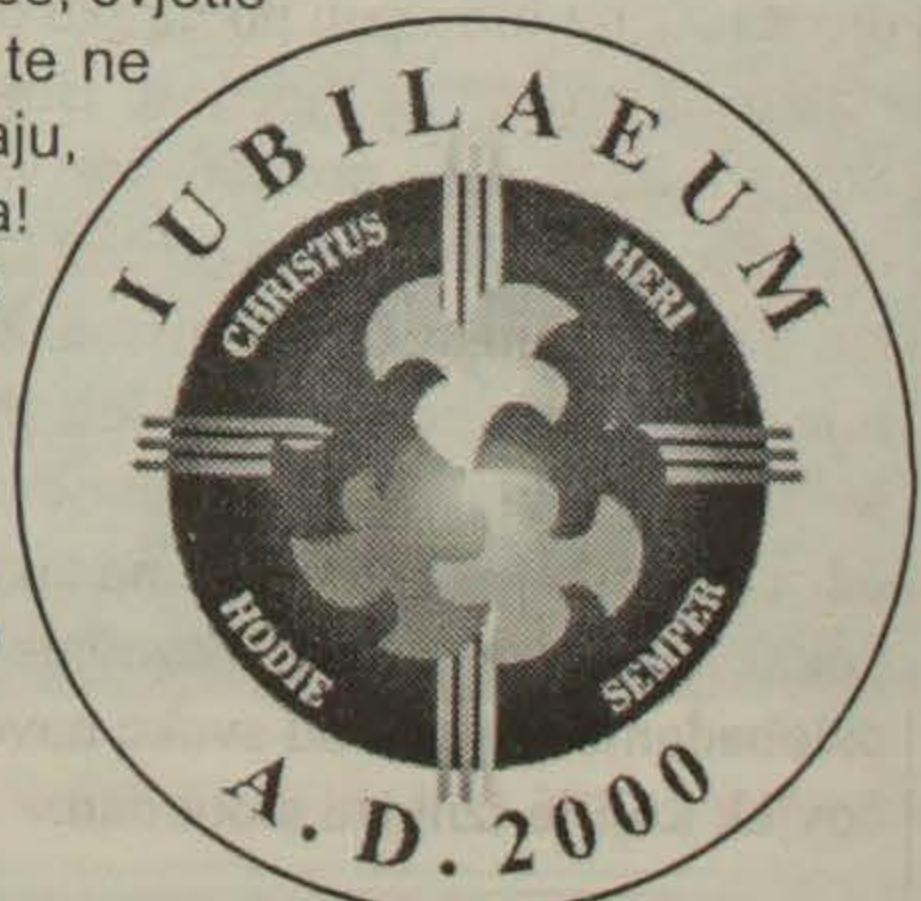
Ovoj se godini dodaje dalji razlog koji čini ovaj milosni dan još svjetlijim: to je početak Velikoga jubileja. Ove noći, prije svete mise, otvorio sam Sveta vrata na vatikanskoj bazilici. Znakovit je to čin, s kojim je započela Jubilejska godina, čin koji s jedinstvenom rječitošću ističe počelo koje je već sadržano u božićnom otajstvu: Isus, rođen od Marije u siromaštvu Betlehema, On, vječni Sin koji nam je darovan od Oca, za nas i za sve je Vrata! Vrata našega spasenja, Vrata života, Vrata mira! Eto božićne poruke i navještaja Velikoga jubileja.

Upravljamo pogled tebi, Kriste, Vrata našega spasenja, i zahvaljujemo ti za dobro koje si izvršio u proteklim godinama, stoljećima i tisućljećima. Moramo ipak priznati da je čovječanstvo ponekad tražilo Istinu drugdje, da si je stvorilo lažne sigurnosti, pribjegavalo varljivim ideologijama. Ponekad je čovjek isključio iz svoga poštovanja i ljubavi braću drukčije rase i vjere, nijekao temeljna prava osobama i narodima. Ali ti nastavljaš darivati svima sjaj istine koja spasava. Gledamo u tebe, Kriste, Vrata života, i zahvaljujemo ti za velika djela kojima si obogatio svaki naraštaj. Ponekad ovaj svijet ne poštuje i ne ljubi život. Ali ti se ne umaraš ljubiti ga, štoviše, u božićnom otajstvu dolaziš prosvjetiti umove, kako bi se zakonodavci i vladari, muževi i žene dobre volje zauzimali prihvatiti čovjekov život kao dragocjeni dar. Dođi ti i daruj nam Evanđelje života. Upiremo oči u tebe, Kriste, Vrata mira, dok, hodočasnici u vremenu, posjećujemo tolika mesta boli i rata, gdje počivaju žrtve silovitih sukoba i okrutnih istrebljenja.

Ti, Knezu mira, pozivaš nas napustiti bezumnu upotrebu oružja, pribjegavanje nasilju i mržnji koji su potpisali smrt osoba, narodima i kontinentima.

"Sina dobismo." Ti si nam, Oče, darovao svoga Sina. Daruj nam ga i danas, u zoru novoga tisućljeća. On je za nas Vrata. Po njemu ulazimo u novu dimenziju i dostižemo puninu cilja spasenja koje si naumio za sve. Upravo si nam zato, Oče, dao svoga Sina, da čovjek iskusi čime ga želiš obasuti u vječnosti, da bi čovjek imao snage ostvariti tvoj tajanstveni naum ljubavi. Kriste, Sine Majke vazda djevice, svjetlo i nado onih koji te traže a da te ne znaju i onih koji te, jer te poznaju, sve više traže; Kriste, ti si Vrata! Kroz tebe, u snazi Duha Svetoga, želimo ući u treće tisućljeće.

Ti si, Kriste, isti jučer, danas i uvijek (usp. Heb 13,8).

Poruka njegove svetosti Ivana Pavla II. za Svjetski dan mira, 1. siječnja 2000.

"SLAVA NA VISINAMA BOGU,**A NA ZEMLJI MIR LJUDIMA, MILJENICIMA NJEGOVIM"**

To je navještaj anđela kojim je prije 2000 godina pozdravljeno rođenje Isusa Krista (usp. Lk 2,14) i čiji ćemo ponovni radosni odjek čuti u svetoj noći Božića, kada će biti svečano otvoren Veliki jubilej.

Na početku novog tisućljeća želimo još jednom predložiti tu poruku nade koja dopire iz betlehemske štale: Bog ljubi sve muškarce i žene na zemlji i daje im nadu novog doba - doba mira. Njegova ljubav, u punini objavljena u Utjelovljenom Sinu, temelj je općeg mira. Prihvaćena u dubini srca ta ljubav pomiruje čovjeka s Bogom i sa samim sobom, obnavlja odnose među ljudima i potiče žđ za bratstvom koje je kadro odagnati napast nasilja i rata.

Veliki jubilej neraskidivo je vezan uz tu poruku ljubavi i pomirenja prožetu najistinitijim čežnjama čovječanstva našeg doba.

Isus, dar mira

"Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!" U cijelome svijetu, u sklopu Velikog jubileja, kršćani pripremaju svečanu proslavu spomena Utjelovljenja. Ponovno osluškujući navještaj anđela s neba iznad Betlehema (Lk 2,14) oni čine od njega spomen da je Isus "mir naš" (Ef 2,14), dar mira za sve ljudе.

Njegove prve riječi učenicima nakon uskrsnuća bile su: "Mir vama!" (Iv 20,19.21.26).

On je došao ujediniti ono što je podijeljeno, da uništi grijeh i mržnju, da ponovno u čovječanstvu probudi poziv na jedinstvo i bratstvo. On je zbog toga "počelo i model tog obnovljenog čovječanstva, prožetog bratskom ljubavlju, iskrenošću i mirotvornim duhom, prema kojemu svi teže".

U ovoj jubilarnoj godini Crkva, živo se spominjući svoga Gospodina, nastoji potvrditi vlastiti poziv i poslanje da bude u Kristu "sakrament" odnosno znak i sredstvo mira u svijetu i za svijet. Izvršiti evangelizacijsko poslanje za nju znači raditi za mir. "Tako Crkva, jedinstveno Božje stado, kao znak dignut među narode, namičući evanđelje mira svemu ljudskom rodu, u nadi putuje k cilju - u nebesku domovinu."

Stoga zauzimanje za izgradnju mira i pravde za katoličke vjernike nije drugotno već bitno te se otvorena duha ostvaruje prema braći ostalih Crkava i crkvenih zajednica, vjernicima ostalih vjeroispovijesti i prema svim muškarcima i ženama dobre volje s kojima dijele istu brigu za mir i bratstvo.

BOŽIĆ U SVIJETU

Više desetaka tisuća kršćana proslavilo je Božić u gradu Isusova rođenja u BETLEHEMU, a mnogi su sudjelovali i na središnjoj euharistiji koju je predslavio jeruzalemski latinski patrijarh Michel Sabbah u crkvi Kristova rođenja. Svečanost je započela na Badnjak dolaskom patrijarha Michela i palestinskih katolika u Betlehem, gdje ga je oduševljeno dočekalo mnoštvo tamošnjih kršćana i hodočasnika uza zvuke limene glazbe. Odmah po dolasku patrijarh i njegova pratnja doživjeli su prepreku - na putu prema crkvi Sv. Katarine naišli su na skupinu muslimana koja je obavljala svoju podnevnu molitvu petkom, te su morali čekati na prolaz. No, kako je pojasnio betlehemska gradonačelnik Hanna Našer, nije došlo do sukoba niti napetosti, jer je u gradu vladalo "ozračje dobra i prijateljstva".

Na božićnu proslavu u Betlehem došli su i mnogi uglednici iz svijeta, a njihovu je nazočnost potvrđivao i veliki svekleći natpis na ulazu u grad: "Betlehem pozdravlja predsjednika Arafata i njegove međunarodne goste". Osim predsjednika Arafata polnočnoj misi u Betlehemu bili su nazočni i talijanski, španjolski i marokanski premjeri, te brojni uglednici iz političkoga života.

U LIBANONU je proslava Velikoga jubileja započela na Badnjak svečanim ekumenskim bogoslužjem u marijanskom svetištu Naše Gospe od Hariše. Bogoslužje su predvodili kardinal Nasrallah Sfeir koji je propovijedao te grkokatolički metropolit koji je pjevao Evandelje, a izravno ga je prenosilo više libanonskih televizijskih postaja. Veliki jubilej u Libanonu, koji je poznat po svojoj vjerskoj različnosti, te po dugogodišnjem ratnom sukobu koji je gotovo u potpunosti uništio zemlju, slavi se pod geslom "Otvorite vrata svoga srca Spasitelju".

BRISELSKI kardinal Godfried Danneels u božićnoj je propovijedi pozvao sve lude da žive nadu u 2000. godini koja je utemeljena u Isusu Kristu. "Europa više nije kršćanski kontinent", upozorio je kardinal, stoga je zadaća Crkve vratiti Europi dušu što će najbolje postići propovijedanjem Evangeline na nov i današnjem svijetu primjeren način, te nesebičnim služenjem društvu.

Na Badnjak je u KINI uhićeno 40 katolika jer su pokušali sudjelovati na jednoj zabranjenoj polnočki, objavljeno je u Rimu na temelju kineskih crkvenih izvora. Također jejavljeno kako je skupina uglednika iz protestantskih Crkava osuđena bez pravoga suđenja na jednu do tri godine preodgoja u državnim zatvorima. Njih se također tereti da su sudjelovali na od države zabranjenom bogoslužju. Istodobno je kineska komunistička partija zabranila iduću godinu nazivati "godinom tisuću želja", jer je to, kako ističu, "naziv koji podsjeća na kršćanstvo", pa ne može biti korišten u jednoj ateističkoj državi. Unatoč priliscima i progonima brojni su se kineski katolici i protestanti okupili na božićnim bogoslužjima. Više tisuća katolika sudjelovalo je na

polnočkama u sjevernoj i južnoj katedrali (Pei-tang i Nan-tang) u Pekingu. U prigodnim božićnim propovijedima isticana je želja da se u Svetoj godini normaliziraju odnosi između Kine i Svetе Stolice, kako bi se okončali progoni katolika vjernih Papi, te zaživjela vjerska sloboda u toj najmnogoljudnijoj zemlji.

Više od 10.000 vjernika u glavnome KUBANSKOM gradu HAVANI proslavilo je 25. prosinca dvije tisuće obljetnicu Kristova rođenja. U povodu proslave početka Svetе godine kubanski su katolici u božićnoj noći imali priliku na malim ekranima gledati prijenos otvaranja Svetih vrata na bazilici Sv. Petra u Vatikanu te čuti Papinu božićnu poruku.

Božić je posebno radosno proslavljen u ISTOČNOM TIMORU, gdje je prvi put nakon 24 godine svetkovina Kristova rođenja proslavljen slobodno, a ne kao prijašnjih godina kada su se istočnotimorski katolici potajno okupljali u crkvama, kršeći policijski sat koji je uvela proindonezijска vojska.

Poruka mira i novog života Božića i Jubileja na osobit je način došla do izražaja u slavlju Kristova rođenja u SJEVERNOJ IRSKOJ gdje je san o pravednom i trajnom miru postao stvarnost. Kao

možda nikada ranije stanovnici

Sjeverne Irske za Božić 1999. osjetili su mir. Zatvori su bili ispraznjeni, a zatvorenici su na nekoliko dana pušteni na slobodu kako bi Božić mogli slaviti sa svojim obiteljima. Unionisti i nacionalisti u koaliciskoj vlasti danas zajednički donose odluke i planiraju budućnost zemlje. "Olovne godine" u kojima je ubijeno više od 3.600 ljudi, žrtvovanih na oltaru apsurda, čini se da sada pripadaju prošlosti.

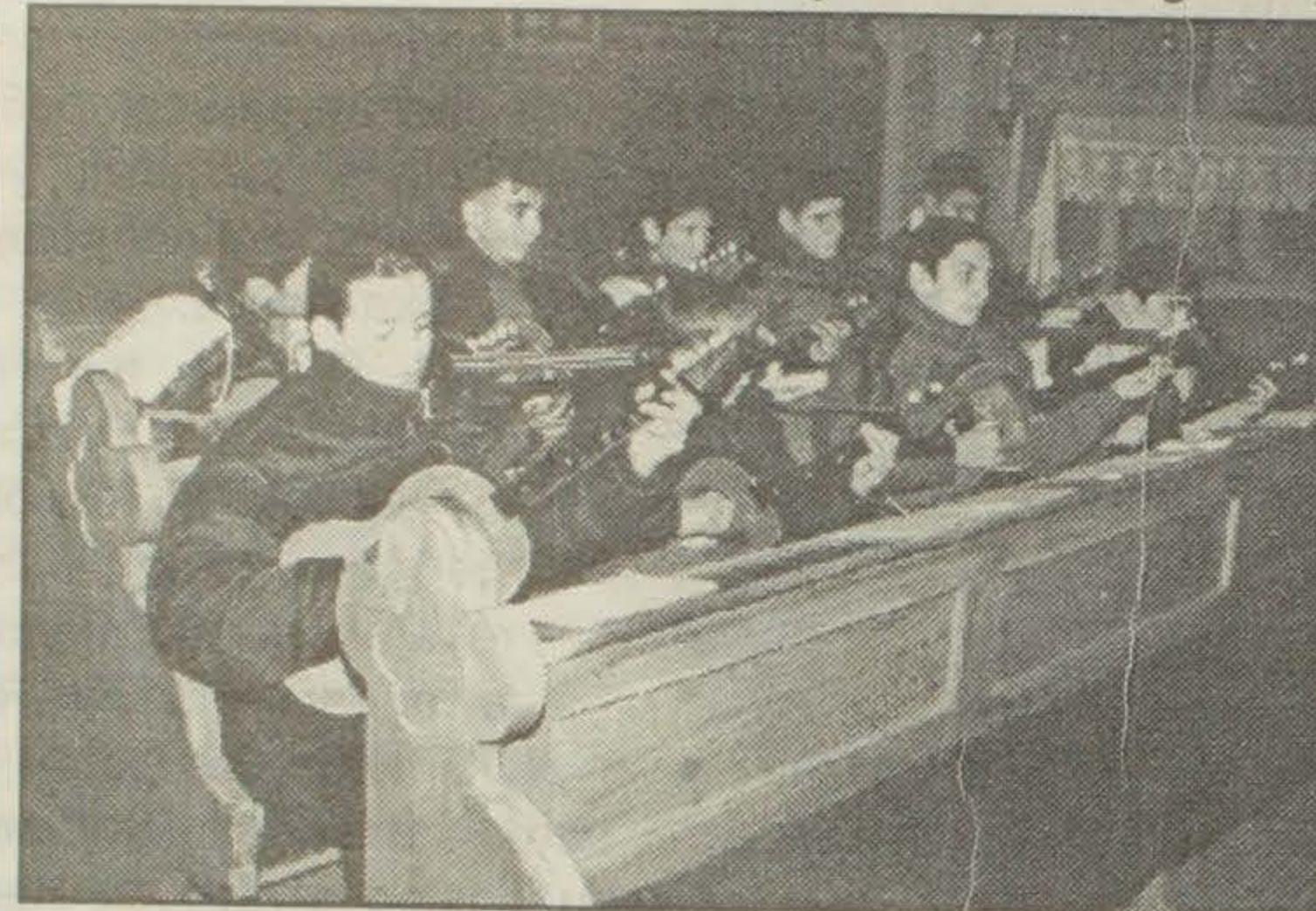
"Kad bi se Isus morao ponovno roditi izabrao bi AFRIKU zbog toga što je to kontinent koji danas najviše trpi", riječi su jednog misionara iz Demokratske Republike KONGO. Njegove riječi najbolje odražavaju teške prilike, za koje je svijet potpuno prestao pokazivati zanimanje, u kojima su stanovnici Konga proslavili i ovogodišnji Božić. Unatoč tome, na svetkovinu Božića molilo se kako u gradskim župama tako i kapelicama razasutim savanom i šumama od južnog Sudana do Ruande, od Burundija do Čada, od Angole do Sierra Leonea. Upravo u Sierra Leoneu bilježe se vrlo pozitivni znaci djelovanja malobrojne katoličke zajednice no koja ima toliku volju živjeti i svjedočiti evanđelje.

Za pučanstvo VENEZUELE, koju su 16. prosinca pogodile katastrofalne poplave u kojima je živote izgubilo više tisuća ljudi, bio je to tužni Božić. Najmanje 150.000 ljudi provelo je Božić u Venezueli s tugom u srcu zbog gubitka svojih najbližih i svih materijalnih dobara. U svim centrima za prihvat stradalih služene su mise, a djeci su podijeljeni božićni darovi. Tragedija je ujedinila sav venezuelanski narod u solidarnosti. Vlada predsjednika Huge Chaveza donijela je odluku da u vrijeme božićnih blagdana svi stanovnici Venezuela, u skladu sa svojim mogućnostima, pruže pomoć beskućnicima, privremenim smještenima u prihvatilišnim centrima. /Prema: IKA/

PROSLAVA BOŽIĆNIH I NOVOGODIŠNJIH BLAGDANA U TAVANKUTU

U našim crkvama u Donjem i Gornjem Tavankutu svečano smo proslavili najradosniji blagdan - Božić. Za proslavu Božića pripremali smo se sv. misama zornicama na kojima je prvi put bilo prisutno svako jutro pored odraslih vjernika i tridesetak djece. Bilo je lijepo vidjeti kako svako jutro osnovnoškolci iz Ljutova prije polaska u školu prvo svrate u crkvu onoliko koliko im to dozvoli vrijeme. Učenici VIII.b razreda, koji su bili najrevniji na zornicama, sami su izrazili želju da oni ove godine okite borove i crkvu. Želja im je ostvarena. Uoči Božića djeca nižih razreda iz Donjeg Tavankuta, kojima vjerouau drže Marica Skenderović i Marija Matković, imala su prigodni zabavni program u vjeronaučnoj dvorani. Jaka zima nije spriječila djecu, mnoge mlade, odrasle i starije da sudjeluju u misnim slavlјima. U maloj crkvi sv.

BOŽIĆNA PORUKA BEOGRADSKOG NADBISKUPA

VRATITI SE BOGU - IZVORU NAŠE SREĆE

"Sveta godina koju počinjemo svetkovinom Kristova rođenja je Božji poziv da se vratimo Bogu, izvoru naše sreće", poručuje u svojoj ovogodišnjoj božićnoj poruci svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima laicima beogradski nadbiskup Franc Perko. Promišljajući otajstvo Kristova Utjelovljenja, nadbiskup Perko ističe kako su u osobi Isusa Krista Bog i čovjek potpuno udruženi. "Zato je rođenje njegovo 'radost za sav narod'", ističe nadbiskup Perko te poziva vjernike da se poklone "novorođenom Spasitelju, Kralju i vladaru ljudskih vremena" koji već "2000 godina obasiplje ljudski rod svojom milošću i uvodi ga u kraljevstvo spaseњa".

Podsjećajući na teške uvjete u kojima žive vjernici na tom području: zlo, mržnju, siromaštvo, ograničenosti, nemoći i grijeh, nadbiskup potiče vjernike na potpuno pouzdanje u Božje vodstvo, u Božju pobjedu i milosrđe. "U ovoj jubilarnoj godini

**Isusovo rođenje radost je za sav narod.
Poklonimo se novorođenom Spasitelju, Kralju i vladaru ljudskih vremena!**

Ane u Gornjem Tavankutu služena je sveta misa na Badnje veče u 21 sat. Okupio se lijepi broj vjernika. Najviše je bilo djece. Svečana sv. misa u ponoć služena je u crkvi Srca Isusova u Donjem Tavankutu. Brojni vjernici, osobito mladi, ispunili su prostoru crkvu. Slavlje su uljepšali mladi tamburaši iz Tavankuta i Ljutova, a dirigirala je orguljašica **Elizabeta Balažević**. Posebno treba spomenuti kako je za vrijeme sv. mise u crkvi bio savršeni mir a mnogi vjernici su pristupili sakramantu sv. Pričesti.

Na Božić je svoj djeci u obje crkve župnik podijelio prigodne paketiće. Važno je spomenuti da je osobito lijepo bilo na sv. misama u obje crkve na "Staru godinu" kada smo imali zahvalnost. Na sv. misama je bio lijepi broj vjernika. U župnoj crkvi u Donjem Tavankutu upriličena je molitva uoči dočeka Nove godine. Točno u ponoć zazvonila su zvona na crkvi, a u crkvi su mladi i ostali okupljeni vjernici molili "Andeo Gospodnji". Na svršetku molitve bile su izmijenjene novogodišnje čestitke. Ovaj lijepi običaj da se u crkvi uz molitvu i pjesmu dočeka Nova godina bit će upriličen i ubuduće.

Na Bogoavljenje u crkvi sv. Ane u Gornjem Tavankutu sv. misu je predvodio naš mladomisnik **vlč. Marinko Stantić**. Petnaestak naših mladih zajedno sa našim mladomisnikom bili su na molitvenom dočeku Nove godine u Varšavi, a drugi mladi su se uključili u čestitanje Božića starijima i bolesnima na teritoriju župe.

/I.P./

naširoko je otvoreno nebo iz kojega lije Božja milost na ljudski rod i na svakog među nama.

Opravdano se namamo da će baš u ovoj godini doći do promjena u razvoju ljudskog društva, da će početi nova vremena za nas sve", ističe beogradski nadbiskup te čestita Božić i predstavnicima ostalih kršćanskih zajednica, upućujući im želje za obiljem Božje milosti i radosti kao i puninu Božjeg blagoslova u jubilarnoj godini rođenja zajedničkog Spasitelja.

Upućujući čestitke pravoslavnoj braći i sestrama sa pozdravom "Mir Božji - Hristos se rodi", nadbiskup Perko izražava želju da jubilarna godina i vjernicima Srpske pravoslavne crkve donese "duhovnu obnovu, pomoć i utjehu u teškim danima, koje proživljava srpski narod". "Ako se zajedno i iskreno obratimo Bogočovjeku i Spasitelju Isusu Kristu, naša budućnost bit će svjetlija i sretnija", kaže se na kraju božićne poruke beogradskog nadbiskupa.

/IKA/

BOŽIĆ U APATINU - POLNOČKA

Ekumenizam na djelu

Nakon više od deset godina ponovno POLNOČKA - uz sav božićni ambijent: snijeg, vani hladnoća a u crkvi toplina Isusovih jaslica, mnoštva naroda, svečano pjevanje i osobito pjevanje i sviranje vjeronaučne djece.

Župnik s ministrantima svečano ulazi u crkvu ispunjenu narodom i zvucima orgulja, koje su netom ponovno ospozljene za sviranje darovima vjernika, a najviše jednoga stalnog đakona **Güntera** iz Njemačke.

Jednostavno ali svečano ukrašena crkva s jaslicama i jubilejskim znakom ispred oltara. Već po običaju, u Apatinu se na najveće svetkovine pjeva ili čita Riječ Božja na tri jezika. Za pripjevni psalm jedna vjeroučenica na klarinetu svira uvod u pjesmu "Radujte se narodi" a nakon toga zapjeva dvadesetoro djece uz pratnju harmonike. Za vrijeme pričesti opet uz klarinet poznata skladba "Tiha noć, sveta noć".

Uz nas je na polnočki i paroh SPC otac **Dušan Nišević** sa svojim vjernicima, koji nam u duhu Božića govori i čestita rođenje Isusovo.

Poslije svečane polnočke župni dom bio je otvoren za okrepnu i razgovor.

J. P.

PROSLAVA BOŽIĆA U SOMBORU

Božić je kada Bog dariva čovjeka. Bog je postao čovjekom i tako nam progovorio jezikom razumljivim: jezikom ljubavi i darivanja. U tom je ozračju proslavila zajednica župe Presvetog Trojstva u Somboru svoj Božić. Preko sestre **Mariste** mali je Isus darovao našu vjeronaučnu zajednicu mnoštvom betlehemske figurice koje je grupa mladih bojila. Stariji su pakirali poklone. Pravo uzdarje Božiću prinijeto je u blaženoj badnjoj večeri kada su djeca otvorena srca zapjevala božićne pjesme na hrvatskom, mađarskom, njemačkom, latinskom i engleskom jeziku na slavu Bogu i na radost ljudima dobre volje. Dječji zbor je pratio mladi tamburaški orkestar naše župe uz orguljsku pratnju **Josipa Marića**, divne flaute **Ivane Antunić** i zvuke metalofona **Suzane Sekulić**. Dobro se uklopio zvuk gitare kapelana **Vajda Károlya** i krasan "Adeste fideles" koji su otpjevali župnik **Josip Pekanović** i dječji zbor.

Nakon božićnog programa slijedila je sv. misa polnočka uz blage titraje tamburica koji su stvorili svečano, dostojanstveno i radosno raspoloženje.

R. Mik

BOŽIĆNA PORUKA
KOTORSKOG BISKUPA

SLAVITI BOŽIĆ - SVOJE SEBELJUBLJE PREOKRENUTI U ČOVJEKOLJUBLJE

Kotorski biskup **Ilija Janjić** u ovogodišnjoj božićnoj čestitki vjernicima svoje biskupije poručuje kako je Božić vrijeme kada bi trebali svi zajedno osjetiti Kristovo čovjekoljublje - "koji želi da Njegovo čovjekoljublje postane moje osobno čovjekoljublje gdje će više biti spremam vrednovati brata čovjeka, gdje će više biti spremam usrećivati drugoga, gdje će više biti spremam ljubiti brata čovjeka".

"Cilj slavljenja otajstva Kristova rođenja jest u tome da svoje sebeljublje preokrenem u čovjekoljublje. Tada će biti svjestan da sebeljublje ponižava drugoga, prezire drugoga do istrebljenja zato što mi smeta", poručuje biskup Janjić. Kotorski biskup također potiče vjernike da ne dopuste da ih obeshrabre nedaće i problemi koji ih okružuju, poput vjerskog neznanja i ravnodušnosti sredine, ideološkog otudivanja Boga i duhovnih vrednota te "religiozne razvodnjeneosti zbog mješovite obiteljske isprepleteneosti". Vjernik u razmišljanjima "pred jaslicama svoga srca", ističe biskup Janjić, nalazi spasonosnu nadu u činjenici da je stvorenje "stvoreno za radost, za ljubav, za sreću, za život". Biskup u svojim razmišljanjima o otajstvu Božića posebno ističe kako Krist nije došao na svijet "radi produženja tjelesnog života", nego "da nam obnovi duhovni život izgubljen padom prvog čovjeka, a obnavlja se i u mojim osobnim padovima". Vjernik stoga nikada ne smije očajavati. Nada je, ističe biskup Janjić, u "novorođenom Kristu u svjetlu koje me je ovog trenutka obasjalo i koje me može preokrenuti u novi životni stav" prema svemu onome što će me ispuniti novim životom. /IKA/

BOŽIĆ U BAJMOKU

Otvorene Jubilarne godine

Nakon temeljnih priprema u Došašću stigao je i dugo očekivani Božić. Proslava Božića u bajmočkoj crkvi bila je ove godine posebno obilježena. Prije mise polnoćke vjeroučna djeca i mlađi izveli su prigodni program po uzoru na božićni igrokaz iz dječjeg časopisa MAK, a koji su pripremili vlač. Attila i katehistica Ivana.

Sv. misom polnoćkom u našoj župi otvorena je jubilarna 2000. godina. Na početku su djeca i mlađi, obučeni u pastire, predvodili svečanu ulaznu procesiju u kojoj je župni vikar vlač. Bognár Attila unio svjeću Jubilarne godine. U procesiji je unešen i Evanđelistar u pratnji svijeća. I svijeća i Evanđelistar su postavljeni na određeno mjesto a nakon toga slijedila je molitva Sv. Oca za jubilejsku godinu koju su predmolili župnik Slavko i vlač. Attila. Mlađi i djeca unijeli su jubilejske zastave koje su postavljene u svetištu. Podizanje zastava pratili su zvuci orgulja na kojima je svirao kantor Garajszki Attila.

Na sv. misi svirao je tamburaški orkestar, a crkva je, zahvaljujući dobročiniteljima, bila prekrasno ukrašena.

Božićni koncert

Blagdan Svetе Obitelji bio je doista svečano proslavljen božićnim koncertom.

I blagoslov vode uoči Bogojavljenja u Bajmoku obavljen je svečano u božićnoj atmosferi

Duša i organizator koncerta bio je đakon vlač. Paskó Csaba. Na koncertu su izvođena djela za orgulje i božićne pjesme. Na stupu naših župnih zborova pratili su mali tamburaši, članovi KUD-a "Jedinstvo-Egy-ség". Velika je čast za župu bilo i prisustvo našeg biskupa Ivana koji je nakon koncerta održao prigodnu propovijed na hrvatskom i mađarskom jeziku. Pošto je to bio dan uoči njegovog imendana, bandaš i bandašica naše župe su mu u ime svih naših župljana čestitali i predali cvijeće.

Mirela Sakač

BOŽIĆ U USKRSNUĆU

Već tradicionalno, doček malog Isusa u župi Isusova Uskrsnuća započeo je u 23,30 sati programom u kojem su sudjelovala djeca, mlađi i odrasli. Tematika igrokaza bila je vrlo zanimljiva. Bili su prikazani aktualni problemi prisutni diljem svijeta a tragalo se za njihovim rješenjima. Na koncu se ustvrdilo da jedino Isus Krist može razriješiti sve probleme koji tiče čovječanstvo.

Nakon igrokaza uslijedila je svečana sv. misa koju je predvodio gost, novozaređeni svećenik Marinko Stantić iz Tavankuta. Ovo je ujedno bio njegov prvi javni nastup pred vjernicima.

Opće je poznato da naša crkva ima jedinstveni "Betlem" koji je izraz podneblja u kojem žive bački Hrvati. Naime, mjesto u kojem se Isus rodio nije nekakva špilja nego seljačka štalica načinjena od kukuruzovine, slame a pastiri se pojavljuju skoro u prirodnjoj veličini odjeveni u naše narodne nošnje. Još je nešto autentično krasilo naše misno slavlje - tamburaši koji su mnogo pri-donijeli ljepoti božićne mise.

I sutradan je sv. misu predvodio vlač. Marinko Stantić, a pjevanje je predvodio župni zbor. Nakon sv. mise djeci su podijeljeni darovi.

Željka i Goran

Božić

Božić

Božić

BOŽIĆ U ŽUPI SV. JURJA

Božić je uvijek radostan blagdan kojemu se vesele ne samo djeca nego i odrasli. Ove godine bilo je još više razloga za veselje: kroz Božić smo ušli u svetu jubilejsku i k tome još 2000. godinu!

I jaslice u crkvi su se dolično pripremile za takvo slavlje. Ove godine su borovi bili osobito lijepi i ponositi dobrotom i darom dobročinitelja, posebno **Branka Kopilovića**.

Na samu polnoćku koja je nestrpljivo čekana pohrlila su djeca kao anđeli, zvijezdice i pastiri da se poklone Novorođenom. Uz nekoliko pjesama i čestitku **SRETAN BOŽIĆ** započela je svečana i raspjevana ponoćna misa. Na kraju misi djeca su pohrlila do jaslica primiti dar od malog Isusa.

Na sam Božić, na svečanoj velikoj misi mlađi su izveli zborni recital "O MUDROSTI", biblijsku poemu u čast Jubileja i pripreme za ulazak u treće tisućljeće.

U nedjelju, 26. prosinca, na blagdan Sv. Obitelji, sv. Stjepana i župnikov imendan misno slavlje je uljepšao tamburaški orkestar pod ravnjanjem **Stipana Jaramazovića**. Naše lijepi i radosne božićne pjesme uz pratnju tamburica oduševljeno su pjevali svi prisutni. Ovo je već druga godina kako za blagdan sv. Stjepana dolaze tamburaši u našu župu. Možda će to postati i tradicija.

Nakon polnočke i Božića djeca su otišla na zaslужeni odmor da bi se, eventualno, pojavila još jednom kad se naspavaju.

Jubilejska godina je započela. Nudi nam mnogo duhovnih bogatstava i milosti. No, ipak se i od nas mnogo traži: dobra volja i trud da to primimo, da s ponudom surađujemo.

Adrijana

SVEČANA POLNOČKA U ALEKSANDROVU

Zornice su bile izvanredna priprema za dugo očekivani Božić. Da su bile uspješne vidi se i po tome da ni jedan dan nije bilo manje od dvjesto vjernika na misi, a od toga od 70 do 100 djece. Nije onda čudo što se Isus rodio u čistim srcima vjernika župe Marije Majke Crkve i tako stvorio atmosferu radosti. Polnoćka je i ove godine brižno pripremljena, a počela je pastirskom igrom u kojoj je sudjelovalo mnogo djece. Na misi je pjevao dio zbara župe Isusova Uskršnja koje je na orguljama pratio **Miroslav Stantić**, a kao solista nastupio je sada već poznati tenor **Saša Štulić**.

Na sam Božić na velikoj misi svirao je Subotički tamburaški orkestar pod ravnjanjem mo. **Stipana Jaramazovića**. Božićno je vrijeme tako i glazbom bilo ukrašeno u inače prekrasno ukrašenoj crkvi u Aleksandrovu.

"TKO KUCA TO?" U ŽUPI SV. ROKA NA BOŽIĆ

Polnoćka je "zaposnila" mnogo djece i mladih. Anđeli, pastiri, kraljevi - svi su u procesiji ušli u tamnu crkvu gdje su ih na oltaru dočekali Josip i Marija u očekivanju rođenja malog Isusa. Josip i Marija su u kraćem pjevanom mjuziklu "Tko kuca to?" zatražili pomoć kod gostioničara, ali mesta za njih nije bilo... Onda su se, nakon Isusova rođenja, pojavili anđeli i pastiri, a bilo je tu i uzvišeno društvo kraljeva. Svi su i pjesmom i glumom bili uvjerljivi. Nije ni čudo jer su danima uvježbavali svoj program pod budnim okom s. Silvane.

Crkva je od samog ulaza do oltara bila sva u znaku Božića i Velikog jubileja. Nad ulaznim vratima sjajila se brojka 2000 a ipod jubilejski znak; unutrašnjost crkve resilo je pet prekrasnih borova s ukrasima u crvenoj i zlatnoj boji, a najljepši je bio "Betlehem" pred oltarom pred kojim su se svakodnevno zaustavljala djeca sa svojim roditeljima.

Prizor s pastirske igre u župi sv. Roka

Osim dječjih "akcija" - od redovitog dolaženja na zornice, donošenja odličnih ocjena Isusu, skupljanja darova za siromašne u koje su se uključili i odrasli vjernici do kićenja crkve - svakako će ostati zapamćena i akcija župnika **Andrije Anišića** koji je po prvi put na jedan suvremen način "došao do svakog svog župljanina", kako je to on poželio u svom pismu koje je razdijelio po cijelom teritoriju svoje župe. Članovi Pastoralnog vijeća su preuzeeli raznošenje PISMA na sve kuće i stanove u kojima je "potencijalne" katolike obavijestio o životu i radu župne zajednice i o mogućnostima koje ih čekaju ako se žele i oni uključiti. "Ako ste katolik, molim pročitajte!" - glasila je prva rečenica i na taj način se željelo dati do znanja da nitko nije primoran ovo pismo i pročitati. Hvala Bogu, plodova već ima jer se mnogi odrasli ljudi počinju javljati za primanje svetih sakramenata ili za razgovor o vjeri.

/K. Č./

PATRIJARH PAVLE UPUTIO BOŽIĆNU ČESTITKU NADBISKUPU BOZANIĆU

BRATSKE ČESTITKE I NAJBOLJE ŽELJE

Patrijarh Srpske Pravoslavne Crkve Pavle uputio je božićnu čestitku predsjedniku Hrvatske biskupske konferencije zagrebačkom nadbiskupu Josipu Bozaniću.

"Pripremajući se da i ove godine proslavimo praznik Rođenja po tijelu Sina Božjeg, Gospoda našeg Isusa Krista, i da Mu se poklonimo kao nekad učeni mudraci perzijski i prostodušni pastiri betlehemske, upućujemo Vam bratske čestitke i najbolje želje", kaže se u poruci patrijarha Pavla.

Srpski patrijarh u čestitki nadbiskupu Bozaniću posebno ističe kako je Bog u Kristu čovječanstvu objavio da je dobro daleko moćnije od zla i da je svaka pobjeda zla u povijesti "samo privremena i prividna". "Želeći Vam od Boga blagoslovljenu Novu 2000. godinu, uz izraze iskrenog poštovanja, ostajemo u zajedničkom nam Kristu Spasitelju", kaže se na kraju čestitke patrijarha Pavla. /IKA/

M. A.

S MOLITVOM U NOVU GODINU

Sva zvona subotičkih katoličkih crkava desetominutnom zvonjavom označila su početak nove, 2000. godine. Od 21 sat u kapeli "Crne Gospe" u franjevačkom samostanu bio je molitveni "doček" Nove godine. Do 23 sata bdjenje su predvodili oci franjevci a u 23 započelo je bdjenje prema Obredniku Velikog jubileja. U 24 sata na centralnom gradskom trgu prisutnom mnoštvu obratio se kratkim govorom i novogodišnjom čestitkom gradonačelnik **Kasza József**. On je potom pozvao prisutne vjernike da podu u franjevačku crkvu i sv. misom započnu novu, 2000. godinu.

U punoj franjevačkoj crkvi sv. misu, koja je započela petnaestak minuta poslije ponoći, predvodio je župnik subotičke župe Marije Majke Crkve **Andrija Kopilović** a s njim su suslavila još osmorica subotičkih župnika i franjevaca. Sv. misi bili su nazočni i gradonačelnik **Kasza József** i predsjednik Izvršnog odbora subotičke općine **Kern Imre** sa suprugama i svojim najbližim suradnicima.

U svojoj homiliji preč. Kopilović je govorio o Božjem čovjekoljublju koje je prije 2000 godina doseglo vrhunac u utjelovljenju Božjega Sina. Ta Božja ljubav prema čovjeku nuka nas da i mi u Novoj godini obnovimo svoju ljubav prema Bogu ali i prema čovjeku jer nema bogoljublja bez čovjekoljublja, istaknuo je propovjednik. On je nadalje u svojoj propovijedi govorio o važnosti i značenju jubilejskog oprosta te s tim u skladu pozvao sve na oprštanje i pomirenje.

Na koncu mise prisutnim vjernicima i gostima poželio je obilje Božjega blagoslova u novoj godini subotički gvardijan o. **Andrija Matić**, izrazivši radost što se tako lijepi broj vjernika okupio da s najdivnijom molitvom - sv. misom - započne novu, 2000. godinu. On je također pozdravio i g. Gradonačelnika i njegove suradnike te im zahvalio na prisutnosti i pohvalio ovaj njihov vjernički gest koji svim građanima može biti na poticaj.

U sv. misi sudjelovao je i tih dana pridošli konzul-savjetnik R Hrvatske g. **Goran Rotim**, koji je poslije Nove godine preuzeo dužnost u Generalnom konzulatu R Hrvatske u Subotici.

Poslije mise oci franjevci priredili su domjenak u samostanskoj blagovaonici za ugledne goste i svećenike.

PATRIJARH PAVLE ČESTITAO
BOŽIĆ PAPI
I NADBISKUPU PERKU

U NOVOM MILENIJU KRIST KONAČNA ISTINA

Poglavar srpskog pravoslavlja čestitao je Božić papi Ivanu Pavlu II., predsjedniku Jugoslavenske BK beogradskom nadbiskupu **Francu Perku** i svim jugoslavenskim katolicima. U svojoj poruci patrijarh, između ostalog, izražava nadu da će "novi milenij biti u znaku spoznaje da je Isus Krist konačna i posljednja istina". Srpskopravoslavni patrijarh božićnu je svetkovinu u noći između 6. i 7 siječnja proslavio u Betlehemu, zajedno sa svim pravoslavnim patrijarsima na čelu s ekumenskim patrijarhom Bartholomaiosom I.

Patrijarh Pavle, episkopi Irinej Bulović i Ignacije Madić susreli su se 2. siječnja u Carigradu s patrijarhom Bartholomaiosom, te zajedno s njim oputovali u Svetu Zemlju. /IKA/

OTVORENJE VELIKOG JUBILEJA U SUBOTIČKOJ BISKUPIJI

Godinu Velikog jubileja za subotičku biskupiju otvorio je biskup mons. dr. **Ivan Pénzes** na Božić u 8 sati na mađarskom jeziku a u 10 na hrvatskom. Na ovoj misi sudjelovali su uz vjernike katedralne župe i predstavnici pojedinih gradskih župa, koji su s biskupom i svećenicima u katedralu pošli iz biskupske doma u svečanom ophodu. Prvi dio svečanosti obavljen je na vratima katedrale a drugi dio pred oltarom, kako je to predviđio Obrednik Otvorenja godine Velikog jubileja. Na misama su pjevali katedralni zborovi "Albe Vidaković" i "Sveta Terezija".

U svojoj propovijedi biskup je protumačio značaj proslave Velikog jubileja, podsjetivši da je u Rimu prije ponoćne mise Papa svečano otvorio "Sveta vrata" koja simboliziraju Krista Spasitelja svijeta i Otkupitelja čovjeka te je pozvao vjernike da u ovoj godini širom otvore vrata svoga srca Kristu. Na blagdan sv. Ivana apostola svećenici grada okupili su se u biskupskom domu da svom Pastiru čestitaju Božić, imendan i požele blagosloviju novu godinu. U ime prisutnih svećenika biskupa je pozdravio generalni vikar biskupije mons. **Bela Stantić**. Otpozdravljajući biskup Pénzes je pozvao svećenike da u godini Velikog jubileja još žarče rade u "vinogradu Gospodnjem" kako bi ova Sveta godina svima bila Godina milosti Gospodnje i urodila mnogim duhovnim plodovima.

Božićna glazbena razglednica

I ove godine je o Božiću svoj tradicionalni božićni koncert održao katedralni zbor "Albe Vidaković" u velikoj vijećnici Gradske kuće 21. XII 1999. Na koncertu je uz zbor sudjelovao i Subotički tamburaški orkestar pod umjetničkim rukovođenjem Stipana Jaramazovića a zborom je ravnala s. Mirjam Pandžić. Božićno-novogodišnji koncert priredio je 5. siječnja i zbor župe "Isusovog Uskrsnuća" u subotičkoj franjevačkoj crkvi.

Subotička filharmonija je i ove godine održala dva koncerta, 28. i 29. XII. pod ravnateljem mo. Berislava Skenderovića. Ovaj tzv. "Gradonačelnikov koncert" bio je svećani ali i humanitarni. Prilozi od prodaje ulaznica darovani su dječjoj ustanovi "Naša radost".

U polusatnoj emisiji na subotičkoj televiziji mogli smo na Badnje veče vidjeti što je **Zvonimir Sudarević** kamerom snimio u svojoj šetnji po subotičkim crkvama - bila je to prava mala glazbena razglednica. Scenario za božićnu emisiju napisao je mons. Stjepan Beretić a voditeljica emisije bila je **Bernardica Evetović**. I na Božić je subotička televizija prikazala dijelove ponoćnih misa iz naših crkava i inserte sa otvorenja Velikog jubileja u našoj katedrali i u Vatikanu. I radio Subotica je izravno prenosio ponoćne misi iz katedrale. /Zv/

PRIJEM ZA PREDSTAVNIKE VIJERSKIH ZAJEDNICA

Načelnik sjevernobačkog okruga **Mile Jovičić** je uoči velikog kršćanskog blagdana Božića i Nove godine priredio prijem za predstavnike lokalnih samouprava Subotice, Bačke Topole i Malog Iđoša, privrede, institucija iz svih oblasti društvenog života a među njima i za predstavnike vjerskih zajednica.

Gradonačelnik Subotice **Kasza József** se i ove godine, 30. XII, susreo s predstavnicima vjerskih zajednica. Izražavajući optimizam glede godine koja dolazi, gradonačelnik je rekao da "prekretnica vekova i milenijuma daje podstrek da će biti bolje. Nadam se da će saradnja između Vas i Opštine biti uspešna kao i do sada, u korist svih ljudi" - zaključio je prvi čovjek grada. Od katoličkih svećenika prijemu su prisustvovali mons. **Bela Stantić**, mons. **Stjepan Beretić**, **Rehák József**, mr. **Andrija Kopilović**, o. **Andrija Matić** i **Miocs József**, u ime Srpske Pravoslavne Crkve **Milivoj Mijatov**, Evangeličku Crkvu predstavljao je **Dolinsky Árpád** a Židovsku općinu **Tomislav Halbrohr**.

/Prema: Subotičke novine/

BLAGOSLOV NOVIH ORGULJA NA PALIĆU

Orgulje iz Deronja preseljene u paličku crkvu

U utorak 21. prosinca na Paliću su svečano blagoslovljene nove orgulje na sv. misi - zornici ujutro u 6 sati.

Iako je to vrlo znameniti događaj za našu župu Kraljice svijeta, pažnju su ipak privukla djeca koja svakodnevno prisustvuju misi zornici u 6 sati. Crkva je puna malene i školske djece koja dolaze s torbama na leđima. Sa sobom djeca povedu i svoje roditelje, djeda i baku, prijatelje pa i komšije.

Orgulje su postavljene zaslugom našeg župnika Josipa Leista, čija je to dugo godišnja želja. Orgulje je blagoslovio subotički biskup dr. Ivan Pénzes uz sudjelovanje svećenika Miocs Józsefa, Dobai Istvána, Slavka Večerina i domaćina Josipa Leista.

Na orguljama je prva zasvirala djela poznatih skladatelja orguljašica katedralne crkve s. Mirjam Pandžić. Na početku je zasvirala Handelov "Alleluja" nakon čega se prošlo spontani pljesak za s. Mirjam i za nove orgulje.

Ove orgulje stigle su iz pasivne župe Deronje. Graditelj orgulja je tvrtka "Angster", koja je izgradila i mnoge druge orgulje po Vojvodini. Imaju dva manuala, 15 registara i pedal. Prijenos orgulja iz Deronja i postav-

ljanje na Paliću izveo je kantor iz Kule Csincsák János i sinovi. On je sa svojom obitelji prisustvovao blagoslovu.

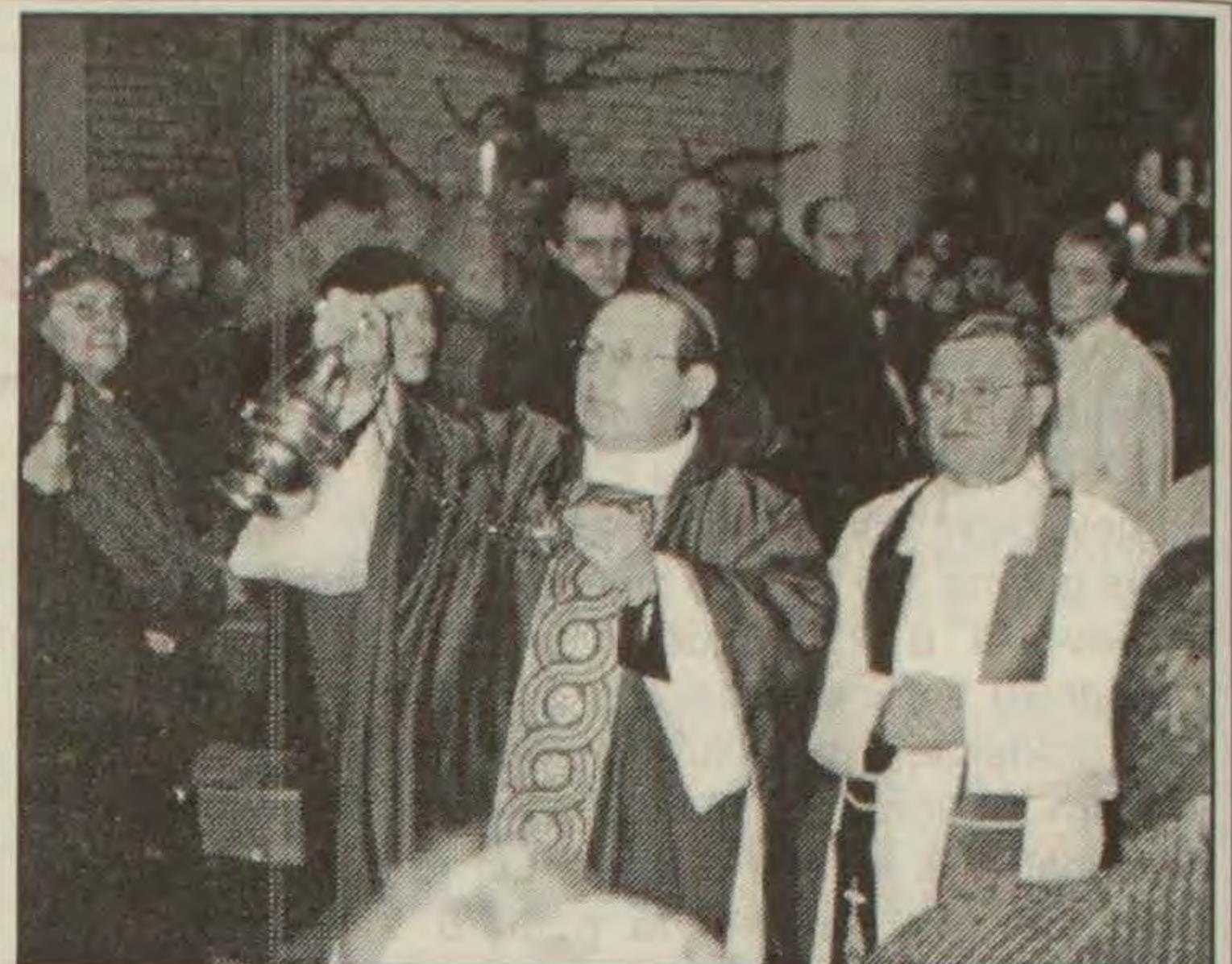
Prije postavljanja orgulja morali su se izvesti i neki građevinski radovi. Naime, zbog visine orgulja morao se podići svod kora.

Orgulje su jedno od najljepših glazbala. Uzdižu svojim zvukovima čovjeka prema nebu. Slušajući orgulje, kao da se već nalazimo u rajske predvorjima. Mozart ih je nazvao "kraljicom svih glazbala".

U svojoj knjizi "Orgulje Subotičke biskupije" Miocs József na prvoj stranici ovako piše:

"Ako prolaziš pokraj crkve, i čuješ zvuk orgulja, pohiti u nju i poslušaj..." (Robert Schuman.)

U kratkom govoru o orguljama vlč. Miocs je rekao da su ove orgulje upravo spašene. Spašene su zato jer su bile izložene propadanju u pasivnoj župi Deronje te da bi se ovim primjerom mnoge orgulje mogle spasiti od potpune propasti prenošenjem u aktivne župe.

Orgulje su i lijepa slika jedne župne zajednice, kao i cijelokupne Crkve. To je dobro izraženo u prigodnoj biskupovo molitvi koji je zahvalivši župniku na trudu i zaželjevši mu dobro zdravlje rekao:

"Kao što se orgulje sjedinjuju u jednom zvuku, tako i mi kao članovi Gospodinove Crkve da budemo povezani u međusobnoj ljubavi i da jednom sa svim anđelima sudjelujemo u vječnom hvalospjevu Gospodinove slave!"

Na kraju sv. mise biskup je djeci podijelio spomen sličice.

Ivan Milovanović

25 GODINA POSTOJANJA CRKVENOG ZBORA "LAUDANTI"

Ne slavi se često jubilej crkvenog pjevačkog zbara, osobito 25 godina postojanja. Upravo takav jubilej proslavio je ovih dana četveroglasni mješoviti zbor "LAUDANTI" crkve Imena Marijina u Novom Sadu.

Zbor je osnovan 15. XII. 1974. dolaskom Anice Nevolić za orguljašicu i zborovođu. Odmah se pristupilo ozbiljnom vježbanju koje je urođilo solidnim repertoarom za sve dijelove crkvene godine. Za 25 godina rada bilo je više od tisuću proba. Brojno stanje zbara je variralo, pa je tako najviše bilo 39 pjevača, a danas su aktivna 24 pjevača. Za proteklih 25 godina u zboru je ukupno pjevalo 130 pjevača. Neki su pjevali kraće, a neki imaju staž i 25 godina. Obitelj Babić je dala čak 8 pjevača od kojih neki pjevaju od samog osnutka zbara, a zanimljivo je da u zboru neprekidno 25 godina pjeva i Anica Holik.

Zbor je imao mnoga gostovanja po ovim mjestima: Sombor - Uzvišenje sv. Križa, Bač - sv. Pavao, Bački Monoštor, Županja, Subotica - katedrala, Novi Slankamen, Subotica - franjevačka crkva, Titel, Zrenjanin, Futog, Rumenka, Bajmok, Bošnjaci... Zbor je pjevao u različitim prigodama dok su na čelu župe bili različiti župnici. Neumorni pregalac, glazbenik i pisac prof. Đuro Rajković kroz dugi niz godina bio je desna ruka skladatelju Stanislavu Prepreku prepisujući note za naš zbor i podržavajući nas na svim nastupima. Na ovaj način zahvaljujem svima koji su na bilo koji način pomogli u radu zbara koji je sve radio Bogu na slavu i na dobrobit vjernika župe Imena Marijina u Novom Sadu.

Anica Nevolić, zborovođa

DVODNEVNI ZNANSTVENI SKUP "DUŠEVNO ZDRAVLJE"

u organizaciji Hrvatskog akademskog društva i HKC "Bunjevačko kolo"

Na dvodnevnom znanstvenom skupu, održanom 17. i 18. prosinca 1999. godine, petnaestak znanstvenika iz Beograda, Novog Sada i Subotice prenijelo je svoja iskustva iz prakse kojom se bave na području psihologije, sociologije i religije a koja su vezana za "Duševno zdravlje", kako se skup i zvao.

Skup je otvorio gradonačelnik Subotice Kasza József u svečanoj sali HKC "Bunjevačko kolo" nakon kojeg su govorili emanentni stručnjaci koji se bave spomenutom temom na različitim područjima i s različitim uzrastima ljudi. Tako su već na početku svoje viđenje ovog problema u referatu "Ideološke orientacije i neke crte ličnosti" dali dr. Bora Kuzmanović i Zlatko Šram ocjenivši da rezultati istraživanja pokazuju značajan porast "nacional-socijalističkog ideološkog obrasca" koji se često javlja u vidu agresivnosti. Osobe zahvaćene ovom osobinom najčešće su one najugroženije kategorije: djeca, izbjeglice i jedan novi, poseban sloj ljudi. O "Psihosocijalnoj pomoći izbjeglicama" govorio je dr. Milan Popović navodeći primjer kako se traume mogu pretvoriti u uspjeh - rezultat je bio dobar kada se monolog razvio u dijalog. Istraživanja na djeci uzrasta do 6 godina izvršili su Dujo Runje, Jašo Šimić i dr. Lujza Dokić Sudarević i pokazuju slične rezultate: verbalna i fizička agresivnost, samoisticanje, nekooperativnost s jedne, i nesigurnost, neodlučnost, nezainteresiranost, povlačenje u sebe, napetost, s druge strane, neke su od osobina sociopatske agresivnosti kod djece. I ovo su posljedice vremena u kojem živimo.

Mr. Andrija Kopilović, prorektor Teološko-katehetskog instituta, u referatu "Ispovijedna praksa i duševno zdravlje kod praktičnih vjernika" skreće pozornost na drugi vid bavljenja duševnim zdravljem, a isповijed u Katoličkoj Crkvi ocjenjuje kao OZDRAVLJENJE. Živu raspravu pobudilo je izlaganje dr. Tadeja Vojnovića, franjevca iz Novog Sada, koji praktični kršćanski život vidi kao terapiju. On je upozorio i na često miješanje pojma religije i vjere i ustvrdio da su religiozni ljudi zapravo pogani, dok su praktični vjernici nešto sasvim drugo. To je, naravno, izazvalo mnoga pitanja. /Zvi/

MLADA MISA VLČ. MARINKA STANTIĆA

Četvrte nedjelje došašća u Tavankutu je bilo posebno svečano. U župnoj crkvi Srca Isusova slavio je svoju Mladu misu naš župljanin **vlč. Marinko Stantić**. On je tjedan dana ranije u subotičkoj prvoštolsnici primio red svećeništva po rukama našeg biskupa **dr. Ivana Pénzesa**. O tome je pisano u prošlom broju našeg Lista.

Te nedjelje, 19. prosinca, bio je prekrasan sunčan dan. U Tavankut su došli mnogi vjernici iz Subotice i okolnih mjesta. Bilo je gostiju i iz drugih zemalja. Svečana procesija, na čijem je kraju bio mladomisnik, krenula je iz župnog stana prema crkvi. Pred oltarom mladomisnika je pozdravio župnik **Franjo Ivanković**. On je istakao kako je "ovo svečani trenutak za Marinka, njegove roditelje, sve okupljene, kao i za cijelu Crkvu u našem hrvatskom narodu". Neposredno prije ljudstvenja oltara mladomisnika su blagoslovili njegovi roditelji **Jozefa i Ante Stantić**. Sretno svećeništvo mladomisniku je zaželjela sestra **Ruža**. Na početku misnog slavlja mladomisnik Marinko je pozvao sve okupljene da mole za njega, a on sam prikazao je svoju Mladu misu za sebe i sve okupljene. Uz mladomisnika u koncelebraciji su bili svećenici **mons. Bela Stantić, Franjo Ivanković, Antun Gabrić, o. Marijan Kovačević, Josip Miloš i Josip Kujundžić**, a tijekom cijele mise mnogi vjernici su obavili božićnu ispunjavaju za koju je na raspolaganju bio **preč. Andrija Anišić**. Pored mjesnih ministranata bila su šestorica bogoslova.

Prvo čitanje pročitala je **Sanja Kolar**, a drugo **Gordana Stantić**. Evanđelje je otpjevalo župnik. Prigodnu propovijed imao je mladomisnikov stric **mons. Bela Stantić**. On je detaljno podsjetio kako se rađala i dozrijevala Marinkova želja za svećeništvo. U nadahnutom govoru propovjednik je između ostalog rekao: "Kao pravi Kristov pastir ljubiti ćeš svoje stado. U prvom redu dječicu i s njima ćeš dijeliti i radosti i žalosti. Čekaju te mlađi koji traže u današnjem svijetu vođu i prijatelja. Mlađi su danas izgubljeni i često puta zavedeni. Ali više od svega oni traže svjedočanstvo koji će živjeti ono što propovijedaju. Čekaju te očevi i majke na kojima leži najveća odgovornost na zemlji, a to je ljudski život. Njima treba navijestiti radosnu vijest... Čekaju te također stari i bolesni koji su najbliži Kristu patniku..."

Cestitajući roditeljima Anti i Jozefi propovjednik im je zahvalio što su velikodušno darovali Bogu svoga sina Marinka. Molitve vjernih molili su djeca, mlađi i odrasli. U prikaznoj procesiji najbliža mladomisnikova rodbina prinijela je darove na oltar: hostije, vino, vodu, misal i sliku od slame koju mu je darovalo Pastoralno vijeće crkvene općine.

Poslije općeg i pojedinačnog mladomisničkog blagoslova slavlje je nastavljeno za zajedničkim stolom koji su priredili roditelji mladomisnika. Prostor za ovu priliku velikodušno je darovala obitelj Vuković. U poslijepodnevnom programu slavlju se pridružio

slika gore: Mladomisnik prima čestitku a pored njega lijevo je stric mons. Bela Stantić, desno bratić Franjo Ivanković, župnik

slika lijevo: Majka Jozefa podjeljuje blagoslov svom sinu prije njegove mlađe mise

naš biskup **dr. Ivan Pénzes**. On se zbog svojih pastoralnih obaveza toga dana zadržao samo pola sata na ručku. Za stolom su mladomisnika pozdravili najmlađi članovi obitelji i svi oni koji su to željeli. Slavlje je uljepšao tamburaški sastav "Ravnica" iz Subotice.

U 17 sati u župnoj crkvi bilo je svečano zajedničko moljenje Večernje iz Časoslova naroda Božjeg. Večernje je predvodio mladomisnik.

Ove godine župna crkva Srca Isusova u Donjem Tavankutu slavi svoju 90. obljetnicu gradnje. U njoj su do sada četvorica mještana imala svoju Mladu misu: **Ivan Lebović, Tomo Bukvić, Bela Stantić i Marinko Stantić**.

F. I.

270. OBLJETNICA TREĆEG REDA U SUBOTICI

Svečanom sv. misom u franjevačkoj crkvi u Subotici je 19. prosinca obilježena 270. obljetnica Trećeg svjetovnog reda sv. Franje. Sv. misu je predvodio **p. Marijan Kovačević** (na slici desno) koji je u svojoj propovijedi govorio o povijesti Trećeg reda u Subotici te o značenju ove duhovnosti u kršćanskem životu. Prigodnu propovijed na mađarskom održao je **Sungyi Károly**, župnik subotičke župe Marijina Rođenja.

Slavlje je nastavljeno i poslije mise u vjeroučnoj dvorani samostana u bratskom i sestrinskom druženju.

Treći red je u Subotici u posljednje vrijeme značajno "podmlađen". Mlađi članovi uređuju dvomjesečnu brošuru "Seraf" i vjerujemo da će i ovo slavlje biti poticaj za novačenje novih članova. /Zvl/

IX. RAZGOVOR INSTITUTA "IVAN ANTUNOVIĆ"

VREDNOTE ZA TREĆI MILENIJ

U organizaciji Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović" u Subotici u subotu 8. siječnja održan je IX. Razgovor. Ove godine tema razgovora bila je "KOJE VREDNOTE PRENOSIMO U NOVO TISUČLJEĆE".

/Opširnije u sljedećem broju/

U okviru "Dana biskupa Ivana Antunovića" u nedjelju 16. 01. u subotičkoj katedrali bit će svečana sv. misa za biskupa Ivana Antunovića koju će predvoditi i prigodnu homiliju održati Franjo Ivanković, tajnik Instituta.

Dr. Marko Sente postao primarijus

Na ovogodišnjem "Razgovoru" Andrija Anićić je priopćio prisutnima radosnu vijest da je Ministarstvo zdravstva Republike Srbije, saslušavši mišljenje Društva liječnika iste republike, dodijelilo uglednom članu Instituta "Ivan Antunović" dr. Marku Senteu naziv "primarijus" za njegov dugogodišnji stručni i uspješni rad na Klinici za ORL subotičke bolnice. Dr. Marko Sente je inače načelnik ORL odjeljenja subotičke bolnice, ima obitelj i praktični je vjernik.

Senta

OŽENJENI ĐAKONI

U crkvi Srca Isusova u Senti subotički biskup dr. Ivan Pénzes zaredio je 19. prosinca 1999. godine za đakone Bélu Pásztoru i Józsefa Vargu. Oni žive u braku i svoju službu vršit će kao trajni, oženjeni đakoni. Oni su tako drugi, odnosno treći oženjeni đakon u Subotičkoj biskupiji. József Varga će svoju đakonsku službu vršiti u Gornjem Bregu, gdje trenutno nema stalnog župnika, a Béla Pásztor kao duhovni pomoćnik u senčanskoj župi Sv. Male Terezije.

Radujemo se ovoj dvojici novih oženjenih đakona koji će u velikoj krizi duhovnih zvanja u našoj biskupiji biti od velike koristi. Neka ovaj događaj posluži i drugima za primjer i poticaj da se odluče za ovakvo plemenito služenje narodu Božjem u našoj biskupiji. /usp. Hitel/

Hodočašća u Rim povodom svete godine Velikog jubileja

Po zaduženju mjesnog ordinarija a u suradnji s agencijom Kompas i Središnjim odborom za proslavu Velikog jubileja 2000. godine franjevci iz Novog Sada organiziraju hodočašća u Rim.

"Sv. Josip" 15 - 24. III.

15. III: Srijeda * Novi Sad/SU - Udine
16. III: Četvrtak * Ravenna - Loreto
17. III: Petak * Loreto - dan sabranosti - predvečer: Rim
18. III: Subota * Rim - Posjet bazilikama / Forum Romanum
19. III: Nedjelja * Rim - Vat. muzeji i slobodno; 16 sati: susret s Papom
20. III: Ponedjeljak * Rim - 10 sati: misa na Trgu sv. Petra / popodne - katakombe
21. III: Utorak * Rim - Posjet bazilikama, razgledavanje grada, Tivoli
22. III: Srijeda * Rim - Orvieto - Asiz
23. III: Četvrtak * Asiz - La Verna - Padova
24. III: Petak * Padova - SU/NS
Blagdan sv. Josipa je dan obrtnika i poduzimača. Za ovo hodočašće očekujemo prvenstveno njihovo javljanje.

"Uskrs 2000. u Vječnom Gradu" 17 - 26. IV.

17. IV: Veliki Ponedjeljak * Novi Sad/SU - Udine
18. IV: Vel. utorak * Loreto - La Verna - Asiz
19. IV: Vel. srijeda * Asiz - svetišta / dan sabranosti
20. IV: Vel. četvrtak * Asiz - Orvieto - Rim - Lateran / popodne: misa Posljednje večere
21. IV: Vel. petak * Rim - prijepodne: Forum Romanum; popodne: Vatikan / Obred Vel. petka; navečer: Colosseum - križni put
22. IV: Subota * Rim - Posjet bazilikama - u noći: molitveno bdjenje
23. IV: Uskrsna nedjelja * Rim - Trg. sv. Petra / blagoslov Urbi et Orbi / popodne: Tivoli

24. IV: Ponedjeljak * Rim - Vatikanski muzeji ili slobodno / popodne: katakombe
25. IV: Utorak * Rim - Firenca - Padova
26. IV: Srijeda * Gorizia - SU/Novi Sad

"Kruh života 2000" biskupijsko hodočašće 17 - 26. VI.

17. VI: Subota * NS/SU - Udine
18. VI: Nedjelja * Udine - Ravenna - La Verna - Asiz
19. VI: Ponedjeljak * Asiz - svetišta / dan sabranosti

20. VI: Utorak * Asiz - Rim - Posjet bazilikama

21. VI: Srijeda * Rim - prijepodne: bazilika sv. Petra; katakombe - 18 sati: misa u baz. sv. Pavla

22. VI: Četvrtak * 18 sati: Lateran - euharistijska procesija

23. VI: Petak * sv. misa: kapelica Patrona Hungariae i sv. Jeronima / Vat. muzeji / Slobodno

24. VI: Subota * od 18 sati do jutra: Lateran - misa + bdjenje s mladima + Statio Orbis

25. VI: Nedjelja * Rim - Loreto - Padova - Udine

26. VI: Ponedjeljak * Udine - SU/NS

(o hodočašćima u drugoj polovici godine u idućem broju)

Organizatori pridržavaju pravo izmjene programa (ne i termina) u skladu sa proslavama u Rimu.

U slučaju nedovoljnog broja prijavljenih - najmanje 40 osoba - pojedino hodočašće se može otkazati.

Detaljnije informacije - cijene, viza i sl. - o prva tri hodočašća moći ćete dobiti od 20. 01., a onda i o ostalima u pojedinim župnim uredima ili izravno na adresi organizatora.

Franjevački samostan, 21000 Novi Sad, Cara Dušana 4

između 19-20,30 sati na telefon 021/469-474

ili na fax 021/469-382

ili na Internet adresi

agape@eunet.yu

ili na stranicama Zvonika

BISKUPIJSKO HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

od 28. V. do 4. VI. 2000.

Cijena hodočašća:

povratna karta i aerodromska taksa
575 DEM (uplaćuje se ovdje)
te 415 USA \$ uplaćuje se tamo.
Vize su uključene u tu cijenu!

Prijave na adresu i telefon:

P. Tadej Vojnović, 21000 Novi Sad,
Cara Dušana 4, telefon 021/372-331.

Prijave traju dok se ne popuni grupa (40 osoba!).

U JEDAN DAN - DVJE MAJKE

Srijeda, 22. prosinca 1999. godine, bit će zapamćena kao veliki dan. Istoga dana, u isto vrijeme pokopane su dvije velike majke, žrtve i dobrovorce.

U slavonskom selu Stari Perkovci pokopana je vrijedna, plenitna i dobra majka **KATA ZMAIĆ**, majka svećenika Blaža Zmaića, župnika Iriša, Vrdnika, Šatrinaca i Dobrodola. Sprovodnu sv. misu je uz Čirila Kosa, biskupa u miru, služilo deset svećenika, a na ukopu je bilo mnoštvo vjernika. Majka Kata je rodila svjetu i hrvatskom narodu petero djece. Jedan joj je sin otišao u vječnost u cvjetu mladosti (19 godina), a drugoga je dala Crkvi Božjoj. Kata i suprug joj Josip pedesetu godišnjicu braka slavili su 1988. godine uz odlikovanje Sv. Oca, a misu zahvalnicu služio je biskup Marin Srakić s njihovim sinom i domaćim župnikom. Ona je imala Božić u nebu. Hvala joj na daru koji je dala Božjoj Crkvi, na sinu Blažu, kako piše u izrazu sučuti biskup. I ovdje u Irišu, uz mnoštvo vjernika četiriju mjeseta te braće pravoslavne vjere i svećenika dekanata služena je sveta misa za pokojnicu.

Djeca

Istoga se dana i u isto vrijeme filijala Vrdnik oprostila od **ROZALIJE ZDOUC** (85 godina), od vjernice dobrovorce Crkve, župnika i mnogih ljudi. Sebe i sve svoje je dala za Crkvu. Bila je čitateljica "Zvonika" i svih vjerskih listova. Nakon kraće bolesti u lijepoj starosti Bog ju je pozvao k sebi. Do njenog vječnog prebivališta ispratio ju je preč. Boško Radivojević, dekan i župnik rumski, a sv. misu na sam Božić služio je njezin župnik Blaž Zmaić. U jednom danu ovaj je župnik izgubio dvije majke. /f. f./

PRVI SUSRET BANATSKIH KATOLIKA BUGARA

Župa Belo Blato proslavila je 27. 11. 1999. godine stotu obljetnicu crkve koja je posvećena sv. Elizabeti Ugarskoj. Svečanu sv. misu predvodio je na bugarskom jeziku **vlč. Dáman Kalapis**, župnik iz Besnove u Rumunjskoj, a s njim su koncelebrirali salezijanci **Stanko Tratnjek** i **Sztojan Kalapis** kao i župnik iz Ivanova **József Mellér**. Ovom slavlju bio je nazočan i zrenjaninski biskup mons. **László Huzsvár**, ambasador Bugarske u Beogradu kao i ataše za kulturu iste ambasade, te predstavnik Pokrajinskog sekretarijata za odnose s vjerskim zajednicama. Poslije sv. mise slijedio je prigodni program koji je označio ovaj prvi susret katolika Bugara u Banatu. /Hitellet/

IZ BOŽIĆNE PORUKE PATRIJARHA PAVLA I EPISKOPA IRINEJA

"Kako u novi vek i u novi milenijum? To pitanje ima samo jedan odgovor: sa Hristom. Budućnost je skrivena, neizvesna. Mnogi putevi su pred nama, ali nisu svi pravi. Neki od njih vode i u propast. Ali budućnost koja je pred nama nije samo nešto što treba da čekamo već put koji, pre svega, treba da stvaramo... Ako nam Gospod nije otkrio bližu budućnost, ostavivši je nama da je stvaramo, otkrio nam je konačnu i krajnju istinu - da će On u svakom slučaju pobediti... Za ili protiv Hrista je pitanje na kome će se rešiti i naša budućnost kao i budućnost naših naroda."

Svoju poruku patrijarh Pavle sa svim eparhijskim arhijerejima završava molitvom koju upućuje "Bogomladencu Hristu, rođenom od Duha Svetoga i Marije Djeve radi nas i radi našeg spasenja da se On ponovo rodi i u našim srcima, u našim bližnjima, i u našem narodu i državi, kao i u srcima svih ljudi i naroda".

Episkop Irinej, pak, piše: "Svima vama, draga braća i sestre, čestitam od srca svete i svetle praznike Rođenja Gospoda našega i Spasitelja sveta Isusa Hrista, uz radosni božićni pozdrav: Mir Božji, Hristos se rodi! Isto tako, sa blagodarnošću Bogu za sve što doživesmo - i pretrpesmo - u protekljoj godini, sa verom i nepokolebivom nadom za budućnost, čestitam svima i jubilarnu Novu godinu, dvehiljaditu od Rođenja Hristova, uz toplu molitvenu želju da nam nova godina i novi vek, kao i dolazeće novo hiljadugodište, bude radosnije i, pre svega, duhovno plodonosnije i spasonosnije od prethodnih." /Subotičke novine/

Sao Paolo

MILIJUN VJERNIKA NA MISNOM SLAVLJU

O. Marcelo Rossi, poznati brazilski pjevač crkvenih šansona, čiji se nosači zvuka prodaju u milijunima primjeraka, predvodio je misno slavlje kraj brazilskog grada Sao Paola na trkalištu Formule 1. Ovim svečanim misnim slavljem započela je proslava 500. obljetnice kršćanstva u Brazilu. U Brazilu su uoči Nove godine bile obilate padavine. Ni kiša nije spriječila mnoštvo vjernika da se okupi na ovu sv. misu. Na koncu sv. mise okupljenima se obratio mjesni biskup koji je podsjetio da se u Brazilu najviše osoba uvijek okuplja na sv. misama. Milijun okupljenih vjernika na ovom slavlju bilo je svjedokom kako je za vrijeme sv. mise prestala kiša koja je tih dana poplavila mnoga područja. /IKA/

London

MOLBA ZA OPROST ZBOG POGREŠAKA U PROŠLOSTI

Kršćani Velike Britanije objavili su koncem prošle godine zajedničku izjavu u kojoj svi zajedno mole oprost zbog grijeha i propusta u prošlosti. Ovu izjavu potpisali su najviši predstavnici svih kršćanskih Crkvi i zajednica koje djeluju na ovom prostoru. U proteklim stoljećima u Velikoj Britaniji bilo je mnogo netrpeljivosti između samih kršćana. Najgori oblici nasilja bili su u 16. stoljeću kada je osnovana Anglikanska Crkva. Od tada do danas bilo je mnogo nesporazuma koje je rađalo i nasiljem među samim kršćanima zbog međusobnog neprihvaćanja i osuđivanja. Kršćani Velike Britanije napravili su zajednički korak prema početku novog razdoblja u kojem svi žele živjeti u boljim odnosima. Htjeli su započeti ovu Jubilarnu godinu tražeći načina boljem međusobnom prihvaćanju. /IKA/

Zagreb

NADBISKUP BOZANIĆ PRIMIO METROPOLITA JOVANA

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zagrebački nadbiskup metropolit **Josip Bozanić** primio je u utorak 28. prosinca u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu srpskopravoslavnog metropolita zagrebačko-ljubljanskog i cijele Italije **Jovana Pavlovića**, priopćio je Ured zagrebačkoga nadbiskupa za odnose s javnošću. Uz nadbiskupa Bozanića susretu su bili nazočni kardinal **Franjo Kuharić**, predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam požeški biskup **Antun Škvorčević**, te zagrebački pomoćni biskupi **Josip Mrzljak** i **Vlado Košić**. U pratnji metropolita Jovana bio je protonamjesnik Srpskopravoslavne općine u Zagrebu **Milenko Popović**. Nakon srdačne izmjene božićnih čestitki na radnom se dijelu susreta razgovaralo o pripremi i temama za sastanak komisija za dijalog HBK i SPC koji će se održati 18. veljače 2000. u Novom Sadu. Također je bilo riječi o ekumenskom bogoslužju koje će se u okviru Molitvene osmine za jedinstvo kršćana u godini Velikog jubileja održati navečer 24. siječnja u zagrebačkoj katedrali. S obje je strane istaknuta potreba sličnih susreta i međusobnih dogovaranja kako bi se suglasno rješavala pitanja koja proizlaze iz pastoralne prakse na terenu gdje zajedno žive vjernici katoličke i pravoslavne vjeroispovijesti. /IKA/

Moskva

POSJET KARDINALA SODANA PATRIJARHU ALEKSEJU I PREMIJERU PUTINU

Državni tajnik Svetе Stolice kardinal **Angelo Sodano** boravio je sredinom prosinca prošle godine u višednevnom posjetu Moskvi. Kardinala Sodana primio je patrijarh Ruske Pravoslavne Crkve **Aleksej II**. U dugotrajnom razgovoru bilo je između ostalog govora o mogućem povijesnom susretu Svetog Oca s patrijarhom Aleksejom II. Ako se sve bude odvijalo prema predviđenom planu, susret bi se trebao dogoditi na svršetku ove jubilarne godine. Kardinala Sodana primio je premijer Ruske Federacije **Vladimir Putin**. Oni su u dužem razgovoru izmijenili mišljenja u vezi krize i ratnog stanja u Čečeniji te o potrebi i mogućnosti zaštite civila iz te zemlje. Poslije susreta kardinal Sodano je naglasio kako nikada ne treba stati u traženju najboljeg rješenja sukoba u kojem stradavaju nevini civili. /IKA/

27. siječnja

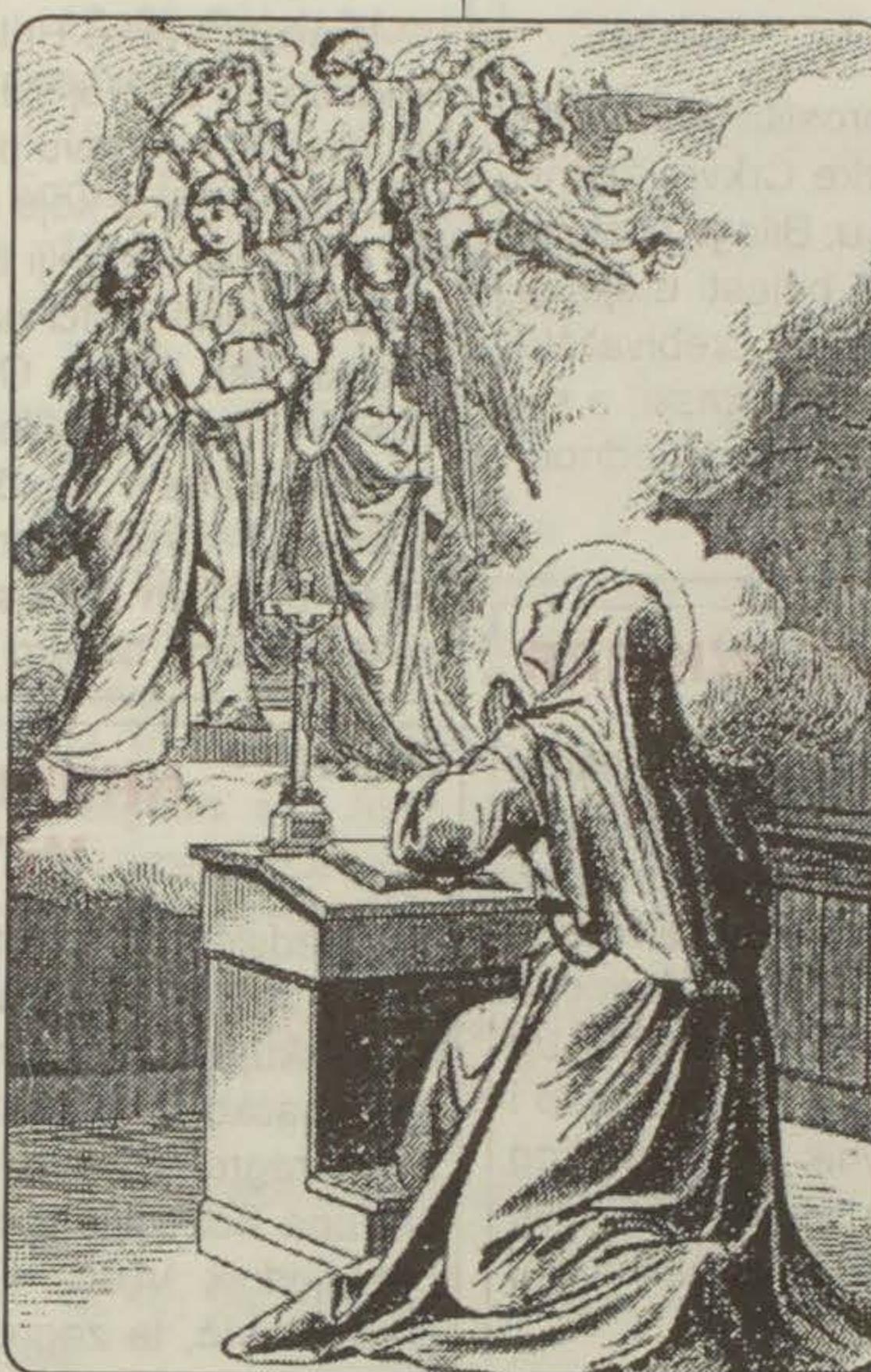
SVETA ANĐELA MERICI

(*21. III. 1474. + 27. I. 1540.)

- nježna plavuša kovrčave kose ● krasila je nježna ljubav prema sestri ● siročad u stričevoj kući ● i bez sestre ostala ●
- franjevačka trećoredica - da češće na Pričest može ● iznad svega je voljela svetu Pričest ● vješta odgojiteljica djevojaka ●
- oslijepila na hodočašcu ● Isusovu domovinu vidjela samo očima srca ● progledala klečeći pred raspelom ●
- rimska hodočasnica 1525. ● sjajna odgojiteljica ● zaslужila je ime "majka sa srcem" ●
- majka s ljestvama koje u nebo vode ● utemeljiteljica reda uršulinki ● žena za sva vremena ●

Sirotica Andela i njezina sestra

Siromašnim roditeljima se u mjestu Desenzano na Gardskom jezeru 1. ožujka 1474. godine rodila djevojčica. Dali su joj ime Angela (Andela). Voljeli su je svi zato što je bila plavuša, pa još kovrčave kose. Svakom se znala umiliti, a htjela se samo Bogu sviđati. Zato je svoju kosu obojila u crno. Zagledani u njezinu ljepotu, susjedi su joj proricali unosnu udaju. A roditelji su joj bili ljudi duboke vjere. Andelina obitelj je zračila ljubavlju. Od roditelja je baštinila klice duboke pobožnosti i ljubavi prema Bogu. Poslije njihove smrti, zajedno sa svojom sestrom dospjela je stricu u gradić Salo. Slobodno se mogla posvetiti molitvi i pobožnim vježbama, ali dvije su sestrice težile k savršenoj samoći. Zato su znale uteći izvan grada, da satima budu same u jednoj spilji. Zabrinuti stric ih je tamo i pronašao. Toliko su bile bliske jedna drugoj i toliko je njihova sestrinska ljubav bila očita, da su ih građani Sala od milja prozvali "dvije salske grlice". Smrt ih je rastavila. Andela je danju i noću oplakivala svoju sestru. Bog joj je poslao živu utjehu. U svojoj 13. godini se prvi put pričestila.

Nahranjena Kruhom andeoskim...

Osladio joj se Kruh andeoski. Stupila je u Svjetovni red sve-toga Franje, samo da se češće može pričešćivati. Euharistijski Isus joj je postao jedino, najuzvišenije i najdraže dobro. Izuzetno je i strogo postila. Skromno se oblačila. Strogo živjela. Poslije stričeve smrti se vratila u rodno mjesto. Odlučila je posvetiti se odgoju djevojaka. Čudno jedno viđenje je još više potaklo. Vidjela je djevojke koje se u društvu andela po ljestvama uspiju u nebo. I čula je glas: "Ti, Andela, nećeš umrijeti dok ne okupiš u redovničku družbu djevojke, kakve si sada vidjela." Andela je to ozbiljno shvatila. Počela je oko sebe okupljati djevojke, pa ih je poučavala u katekizmu. Bog je blagoslovio njezinu sklonost i njezinu spremnost, a ljudi su se divili njezinu radu. Njezine učenice se postajale skromne, dobre, čedne i pobožne. Roditelji su sa svih strana dolazili tražeći u Andele savjeta. Preporučali su joj se u molitve, a ona je izrasla u nedostiznu odgojiteljicu.

Na hodočašcu oslijepila - pred raspelom progledala

Na koncu se odlučila da ustroji redovničku družbu za odgoj ženske mladeži. Onda je hodočastila u Svetu zemlju. Na putu je oslijepila. Samo je očima srca mogla vidjeti Betlehem, Golgotu,

Maslinski vrt... Kad se vraćala iz Svetе zemlje, na otoku Kandiji su je odveli pred jedno čudotvorno raspelo. Andela je klečeći izmolila sebi vid. Onda je hodočastila u Rim da dobije jubilejske oproste. Bila je sveta godina 1525.

Nemojte nasilno odgajati - poruka Andelina

Andela je bila velika štovateljica Presvetog Srca Isusova. Puno je razmišljala o muci Isusovoj. S dvanaest istomišljenica 25. studenog 1535. u Brescii je ustanovila novu družbu. Svrha novoga reda, prozvanog po svetoj Uršuli, bila je odgoj djevojaka u krilu obitelji. Tražila je da u razredu ne bude više od 20 učenica kako bi se svakoj djevojci mogla osobno posvetiti. Između ostalog, ovako je učila svoje sestre: "Nemojte nasilno i pritiskom odgajati svoje štićenice, već dokazivanjem, pozivanjem, savjetovanjem... Kadšto će ipak trebati postupiti strože, dakako uviđavno u skladu sa stanjem i potrebama raznih osoba, ali i tada nas mora voditi samo ljubav i revnost za duše." Njezine su sestre dvorile bolesne i starale se za siromašne. Andelina se družba širila. Na sve strane nicali su novi samostani. Kratko vrijeme svjedočile su svoju karizmu u Somboru. "Glas koncila" je svetoj Andeli dao laskavu titulu: "Žena za sva vremena". Gospodin ju je pozvao 27. siječnja 1540. godine.

Prema: 1. Josip Antolović, Sv. Andela Merici, djevica, Duhovni velikani, sveci Katoličke Crkve, 1. dio, Zagreb, 1998, str. 76-77; 2. Diethard Klein, Angela Merici, Das grosse Hausbuch der Heiligen, Aschaffenburg 1984, str. 54-57.

U mjesecu siječnju slave imandan:

1. Marija, 2. Bazilije, Vazul, Grgur, 3. Cvijeta, 4. Angela, Borislava, 5. Emilijan, Miljenko, 6. Gašpar, Gašo, Melhior, Baltazar, Bolto, 7. Rajmund, Rajko, 8. Teofil, Bogoljub, 9. Julijan, 10. Dobroslav, 11. Neven, 12. Ernest, Tatjana, 13. Veronika, Radovan, 14. Veco, Feliks, Makrina, 15. Pavao, Anastazija, Stošija, Stanka, 16. Oton, Mislav, 17. Antun, Antonija, Tonka, Leona, 18. Margita, Margaret, Priska, 19. Marijo, 20. Fabijan, Sebastijan, 21. Agneza, Janja, Neža, 22. Vinko, Vince, 23. Emerencijana, Emerka, Ema, Vjera, 24. Franjo, Bogoslav, 25. Pavao, Ananija, 26. Timotej, Time, Bogoljub, Tješimir, 27. Andela, Pribislav, 28. Toma, Tomislav, 29. Valerije, Zdeslav, 30. Martina, Gordana, Darinka, 31. Ivan.

Smisao Gerardova poslanja

"Praški Isus" kojeg je o. Gerard osobito štovao i čiju je pobožnost naveliko širio u našoj biskupiji. (Ovaj kip nalazi se u subotičkoj katedrali.)

poniznosti. Dapače: takav oblik života je u skladu s razumom jer priprema čovjeka na uzvišenje koje se očituje u uskrsnuću" (Latinski zapis u samostanskoj kronici 1925).

SB smatra, kada se tako suobliči Kristu, da kao što je "Kristovo tijelo za život svijeta da njegovo tijelo bude za pokoru, za poniznost, i za službu pokorom, da još i jelom, to jest postom, umire" (Razg. I). Pita se: "Zašto da štedim život i tijelo kada je riječ o Božjoj slavi", i odgovara: "Bog i ljubav prema čovjeku, u povezanosti s poniznošću, to je mudrost", a pri tome "najvažnija je žrtva vlastite volje". Kada je ovako suobličen Kristu, smatra da onda najbolje bdije u molitvi i s Isusom djeluje, i kad s Isusom djeluje da Isusa i duše grli. U cijelom tom procesu njegovo je "ogledalo ili Mali Isus u štali ili Isus razapeti na križu" (Bl. Duše, 2,41).

Moli Isusa da "svoje dijeli njemu a iz njega svima" (Biser M., 212). Sebi "želi umrijeti i za svakoga trpjeti" (Thp., 622).

Događa se u konačnici kroz sav taj proces suobličavanja Kristu da kao što "Majka hrani dijete i kiti ga, kao što zaručnik kiti zaručnicu da pobožan monah ne samo kiti Raspetoga Isusa nego, kad trpi, da Isusu i rane povija" (Bl. duše, 75).

Zaključujem s Karлом Rahnerom da kršćanstvo ima budućnosti ako bude mistika. O. Gerard je bez sumnje jedan od njih.

Otpočeli smo novo tisućljeće - ono će biti Kristovo u mjeri našeg suobličavanja Kristu, svakoga prema njegovu staležu. Neka nam svijetli uzor SB koji je "naše gore list".

o. Ante Stantić, OCD

Biblijadanas

PREPLATITE SE
ZA ČASOPIS
"BIBLija danas"

Časopis "Biblijadanas" je jedinstveni biblijski časopis u našoj zemlji! On vam pomaže u boljem upoznavanju Božje riječi i sticanju biblijske kulture. Saznat ćete mnogo toga što do sada niste znali. Svaki broj obrađuje jednu temu iz Biblike. Čine to stručno naši i strani bibličari. U svakom broju upoznajemo vas i s arheološkim pronašljascima na području Biblike. I još mnogo toga. Časopis je tromjesečnik i dolazi na vašu adresu.

Godišnja pretplata je 12 DEM. Pretplatu slati na adresu: Tadej Vojnović, 21000 Novi Sad, Cara Dušana 4. Sve obavijesti na tel. 021/372-331.

POEZISKI
KUTAK
Uređuje: Lazar Novaković

DOBRIŠA CESARIĆ je rođen 10. siječnja 1902. u Slavonskoj Požegi. Gimnaziju je pohađao u Osijeku i Zagrebu, gdje je i studirao na Filozofskom fakultetu. Dugo je bio urednik u izdavačkom poduzeću "Zora". Od 1951. godine je redovni član Akademije znanosti i umjetnosti. Umro je u Zagrebu 18. prosinca 1980.

Objavio je više kniga pjesama. Među njih ubrajamo i ove: "Lirika", "Spasena svjetla", "Izabrani stihovi", "Osvjetljeni put", "Proljeće koje nije moje"... Prevodio je poeziju sa više stranih jezika.

U SUTON

**U sutor, kada prve zvijezde
I prve gradske lampe sinu,
Kad ljubavnik o dragoj sanja,
A pijanica o svom vinu -**

**Ja tiho hodam pored kuća
U kojima se svjetla pale;
Sva zla, i nevolje, i sumnje
Najednom budu posve male.**

**I smiješim se u meki sutor,
Od zapaljenih zvijezda svečan,
I osjetim dubinu svega,
I da je život Vječan - vječan.**

Dobriša Cesarić

*PRIVATNI APARTMANI UZ MORE
*REZERVACIJE I BORAVAK TOKOM
CJELJE GODINE
*NAJNIŽE CIJENE U DALMACIJI

HRVATSKA
TROGIR

VLADO TUMBAS
- TOUROOPERATOR -

+ 381 - 24 - 556 - 247
+ 36 - 309 - 287 - 011
+ 385 - 91 - 2500 - 522

- tel/fax
- mobitel
- mobitel

Provedite
nezaboravan
godišnji
odmor

PAVLove poslanice (7)

Poslanice Timoteju i Titu

Obje poslanice, Timoteju i poslanica Titu, usko su srodne po sadržaju, obliku i povijesnoj situaciji koju predstavljaju. 1 Tim i Tit napisane su, čini se, iz Makedonije. Timotej se nalazi u Efezu (1 Tim 1,3); Pavao će, nada se, uskoro opet k njemu (3,14; 4,13); Tita je ostavio na Kreti (Tit 1,5). Apostol kani prezimeti u Nikopolu (u epijskoj provinciji), kamo je pozvao i Tita (Tit 3,12). Kada piše 2 Tim, Pavao je zatvorenik u Rimu (2 Tim 1,8.16s; 2,9), pošto je bio prošao kroz Troadu (4,13) i Milet (4,20). U teškoj je situaciji (4,16), osjeća blizinu kraja (4,6-8.18), sam je i zaklinje Timoteja da što prije dođe (4,9-16.21). I unatoč površinskim sličnostima te okolnosti ne odgovaraju ni rimskom zatočeništvu od 61. do 63. niti putovanju koje mu je prethodilo. To svakako stvara probleme. Oni koji zastupaju mišljenje da je Pavao bio nanovo u Rimu oslobođen, smatraju da je 1 Tim i Tit napisao za vrijeme svoga novog putovanja na sredozemni Istok, a 2 Tim kada je u Rimu bio po drugi put konično zatvoren, dakle malo pred smrt. To nije nevjerojatno, ali više razloga govori u prilog mišljenja da su sve tri poslanice zapravo spisi nekog kasnijeg pisca koji želi pavlovskim zajednicama svoga vremena staviti na srce izvjesnu poruku pa je izriče u obliku pisama koja Apostol upućuje svojim najvjernijim suradnicima, Timoteju i Titu (Dj 16,1+; 2 Kor 2,13). Već smo na početku ovoga Uvoda naglasili da se u tom postupku ne smije gledati neka prijevara ili falsifikat i da to ništa ne umanjuje nadahnutost ni vrijednost tako napisanih poslanica.

1 - 2 Tim i Tit daju smjernice za ustrojstvo i vodstvo kršćanskih zajednica pa se stoga nakon 18. st. običavaju nazivati "pastoralnim poslanicama". One odrazuju stanovit stupanj ustrojstvene uređenosti zajednice, stupanj koji stoji nekako između onoga koji prepostavljuje apostolove poslanice i kasnijega, onoga koji je obilježen monarhijskim episkopatom. U njima naslov "episkopos" - kao i prije (Dj 20,17.28), u skladu s prvotnom jezičkom uporabom zajednica predviđenih starješinskim kolegijem (Tit 1,5+) - praktički još znači isto što i naslov "prezbyter" (Tit 1,5-7). Još nema ni traga monarhijskog "biskupa", kakav se pojavljuje u Ignacija Antiohijskog, ali taj se put polako probija: Timotej su i Tit opunomoćenici apostola Pavla; premda im je povjereni više zajednica a da s nijednom nisu povezani na osobit način (Tit 1,5), oni su onaj već promjenama zahvaćeni apostolski autoritet koji polako preuzima mjesto već pomrlih apostola i koji će se uskoro u svakoj zajednici učvrstiti kao glava prezbiterijskog kolegija, a onda i kao biskup. Upravo taj prelazni organizacijski stupanj, koji bi teško mogao izmisliće bilo koji pseudoepigraf, sigurno je najbolji argument onima koji zastupaju autentičnost pastoralnih poslanica. U svakom slučaju te nam poslanice pružaju dragocjeno svjedočanstvo o razvoju vodstvenih struktura u zajednicama nakon 61. g. Valja napomenuti da ti biskupi-prezbiteri nisu samo upravitelji vremenitih stvari nego im je nadasve povjerena zadaća naučavanja i vođenja zajednice (1 Tim 3,2.5; 5,17; Tit 1,7.9); oni su pravi predšasnici naših "biskupa" i "svećenika".

Kroz uporne opomene da se prione uza "zdravi nauk" (1 Tim 1,10 itd.), da se sačuva povjereni poklad vjere (1 Tim 6,20; 2 Tim 1,14) nazrijeva se ugroženost kojom zajednicama prijeti opasne spekulacije. Pisac u zajednicama ustanavljuje prekomjerno uživanje u novotrijama koje dovode do brodoloma

vjere (1 Tim 1,19). Nije tu riječ o gnostičkim učenjima 2. st. koja bi upućivala na odveć kasno vrijeme nastanka pastoralnih poslanica. Te "raspre i rječoborstva" (1 Tim 6,4), te "bajke i beskrajna rodoslovlja" (1 Tim 1,4), te "židovske bajke" (Tit 1,14), te "zakonske svađe" (Tit 3,9), s kojima su povezani strogi asketski propisi (1 Tim 4,3), sve to potječe od onoga sinkretističkog, helenističkog židovstva s kojima se suočavala već poslanica Kološanima.

Jezik pastoralnih poslanica nema više pavlovskog naglasaka. Stilski je jednoličan, bez zanosne vatrenosti i nabujala bogatstva Pavlovi poslanica, a i sam rječnik odražava uočljive razlike. Ta literarna činjeničnost teško se može protumačiti Apostolovom poodmaklom dobi i zatočeničkom situacijom; ali bi samo nekoliko godina moglo dijeliti ove poslanice od Gal-Rim, to više što se zatočeništvo pretpostavlja samo u 2 Tim. Osim toga, pokušaji da se u pastoralnim poslanicama razlikuju autentični kratki spisi od kasnijih dodataka nisu doveli do zadovoljavajućeg rezultata, ostaje samo pretpostavka da Pavao te poslanice nije osobno napisao. Vrlo razvijena crkvena situacija s nekom vjerojatnošću upućuje i na to da nije posrijedi ni djelo samo nekog Pavlova tajnika nego najvjerojatnije baš nekog kasnijeg kršćanina koji piše u Pavlovo ime i u Pavlovu duhu.

Poslanica Hebrejima

U autentičnost Poslanice Hebrejima, za razliku od svih prethodnih poslanica, sumnja se već od starine. Njezina kanonska vrijednost rijetko se kada osporavala, ali zapadna je Crkva do kraja 4. st. odbijala pripisati je apostolu Pavlu; a ako je Crkva Istoka to i prihvatile, svakako to nije bilo bez povremenih suzdržanosti zbog njezina književnog oblika (Klement Aleksandrijski, Origen). Uistinu, jezik i stil toga spisa odišu Pavlu nesvojstvenom čistoćom i otmjenošću, a nije njegov ni način navođenja i uporabe SZ. Tu nema naslova ni uvoda, kojima on običava počimati svoje poslanice. A što se nauka tiče, premda odjekuje neospornim pavlovskim prizvucima, on očituje ipak toliku izvornost, da mu se može neposredno pripisati. Zato su danas mnogi katolički i nekatolički kritičari složni u tome da se Pavao ne može smatrati autorom Heb na isti način kao i ostalih poslanica, makar je njegov mogući posredni ili neposredni utjecaj na nju bio tako velik da nije neopravданo njezino tradicionalno uvrštenje u zbirku Pavlovi spisa.

Ali kritičari se razilaze kada treba odgovoriti tko je anonimni autor. Predlagala su se sva moguća imena: npr. Barnaba, Sila, Aristion itd. Najviše bi pozornosti zasluzio Apolon, aleksandrijski Židov, kojega Luka veliča zbog njegove govorničke vještine, apostolskog žara i poznavanje Pisama (Dj 18,24-28). I te se odlike doista u znatnom stupnju odrazuju u Poslanici Hebrejima, u njezinu jeziku i misaonom svijetu aleksandrijske (filonske) kulture, u apologetici lijepe govorničke snage i, napokon, u dokazivanju posve oslonjenu na SZ.

/nastavlja se/

/Usp. JERUZALEMSKA BIBLIJA, KS,
Zagreb 1994, str. 1599-1600/

IZVRŠAVANJE OPĆEG SVEĆENIŠTVA VJERNIKA

"Stoga svi Kristovi učenici, ustrajni u molitvi i hvaljenju Boga (usp. Dj 2,42-47), treba da sami sebe prikazuju Bogu za živu žrtvu, svetu i ugodnu žrtvu (usp. Rim 12,1). Oni također treba da posvuda svjedoče za Krista i onima koji pitaju da obrazlažu svoju nadu u vječni život (usp. 1 Pt 3,15)" (LG br. 10).

Jedna od primarnih zadaća Crkve na ulasku u treće tisućljeće jest promicanje i praktična primjena dokumenta II. vatikanskog sabora u svim segmentima kršćanskog života. Saborski dokumenti trebaju zaživjeti u Crkvi. To nije samo pobožna želja Crkve, već hitna potreba, ako Crkva želi biti vjerna Kristu i odgovoriti suvremenim potrebama čovjeka 2000. godine. Mi možemo samo konstatirati da koncilski dokumenti nisu dovoljno zaživjeli u svijesti svakog vjernika, kako to sam Koncil želi. Nikada nije kasno započeti iznova. I ovi članci koji izlaze u našem "Zvoniku" žele pridonijeti upoznavanju i primjeni koncilskih dokumenata u životu svakog krštenog vjernika, osobito u godini Velikog jubileja 2000. godine u koju smo ušli.

Iz općeg svećeništva svih krštenih vjernika proizlazi **dužnost i mogućnost** ispravnog štovanja Boga i posredovanja za braću ljudi, osobito u slavlju Euharistije, svete mise, gdje na najvidljiviji način dolazi do izražaja kanonsko zajedništvo svih vjernika s papom, biskupima i prezbiterima, u prinošenju žrtve "**našeg pomirenja za mir i spasenje svega svijeta**", kako molimo u trećoj euharistijskoj molitvi. Koncilski dokumenti više puta ističu tu ulogu Euharistije koja je novozavjetna žrtva i gozba Božjega naroda, vrhunac prema kojemu teži sve djelovanje Crkve i ujedno izvor iz kojega teče sva njezina snaga (usp. SC 10, 1; LG 11,1; PO 5,1-2). Dakle, svećeništvo svakog krštenog vjernika i cijele Crkve kao zajednice vjernika upravo u Euharistiji dobiva najsavršeniji izraz.

Citajući ovaj broj naše Konstitucije možemo primjetiti kako ona obrađuje biblijske smjernice za izvršavanje općeg svećeništva svih vjernika. Snaga općeg svećeništva proizlazi iz krsnog urastanja u Krista, kojim svaki vjernik ima svoj osobni odnos prema Bogu. U prvoj Petrovoj poslanici čitamo da svećenička zajednica novozavjetnog Božjeg naroda "naviješta silna djela onoga koji nas je iz tame pozvao u svoje divno svjetlo". Tko može navještati silna Božja djela? U biblijskom smislu to može onaj koji je sam osobno doživio susret s Bogom i koji živi od uvijek novog susretanja s Bogom Prisutnim i Saveznikom čovjeka. Neposredni i osobni odnos s Bogom osobito dolazi do izražaja u *molitvi i hvaljenju Boga*. To je bilo svojstveno

prvoj Crkvi, kako to opisuju Dj 2,42-47. Za prve kršćane je rečeno da su bili postojani u molitvi, u nauci apostola, u zajedništvu, Euharistiji, i hvaljenju Boga. Odnos prema Bogu ostvaruje se i produbljuje po Crkvi-zajednici i u Crkvi kao zajednici. Kršćanin kao pripadnik općeg svećeništva naroda Božjeg nikada ne ide sam pred Boga. On uvjek ide pred Boga s braćom i za braću. To je pravo zajedništvo Kristovih vjernika.

Ono što karakterizira novozavjetno opće svećeništvo svih vjernika jest **prinošenje žrtava Bogu**. U poslanici Rimljanima sv. Pavao traži, a Sabor navodi, da mi najprije prinosimo sami sebe Bogu za žrtvu živu, svetu i ugodnu, kao naše duhovno bogoslužje (usp. Rim 12,1). Kršćani koji nastoje živjeti dostojno svoga poziva na vjeru daju također i bogoštovno usmjerjenje svome životu. Zato nije potrebno pobjeći iz svijeta i od svijeta kako bismo štovali Boga, nego trebamo upravo posred svijeta, posred svakidašnjice u svijetu predati se Bogu iz ljubavi i predanju ljudima.

Vjernici općeg svećeništva trebaju svjedočiti Krista i obrazlagati svoju nadu svijetu u kojem žive. I to Krista kao događaj, Krista kao poruku spasenja, jer smo svi odgovorni za navještanje Evandela. Biti svjedok Evandela novozavjetni je pojam za propovijedanje apostola, kao onih koji su s Isusom drugovali. Prihvaćanjem njihova svjedočanstva u srcima ljudi rađa se vjera. Vjernici koji su to prihvatali postaju također svjedoci koji Božju riječ prenose dalje: "**Budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas traži obrazloženje nade koja je u vama, ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti, da oni koji ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, budu postiđeni upravo onim zašto vas potvaraju**" (1 Pt 3,15-16).

Kako čitamo u Djelima Apostolskim, apostoli su za svjedočenje Krista bili i kažnjavani, ali i puni radosti i nade zbog toga što su trpjeli za Krista. Tako su činili i prvi kršćani. Oni su začuđivali poganski svijet svojom vedrnom koju ni ogovaranja ni progonstva nisu mogli slomiti. Svaki kršćanin treba dovoljno poznavati svoju vjeru kako bi ju mogao i ispravno obrazlagati onima koji pitaju.

U opće svećeništvo uključuje se i bratsko posredovanje za druge. Bit je općeg svećeništva služenje Bogu i ljudima. Opće svećeništvo nije privatna stvar pojedinog vjernika. Ono je zapravo ovlaštenje, zaduženje, biti na službu drugima, posredovati za druge, Boga donositi ljudima i ljudi usmjeravati Bogu.

Jubilej 2000.

JUBILEJ SE DOGAĐA (1)

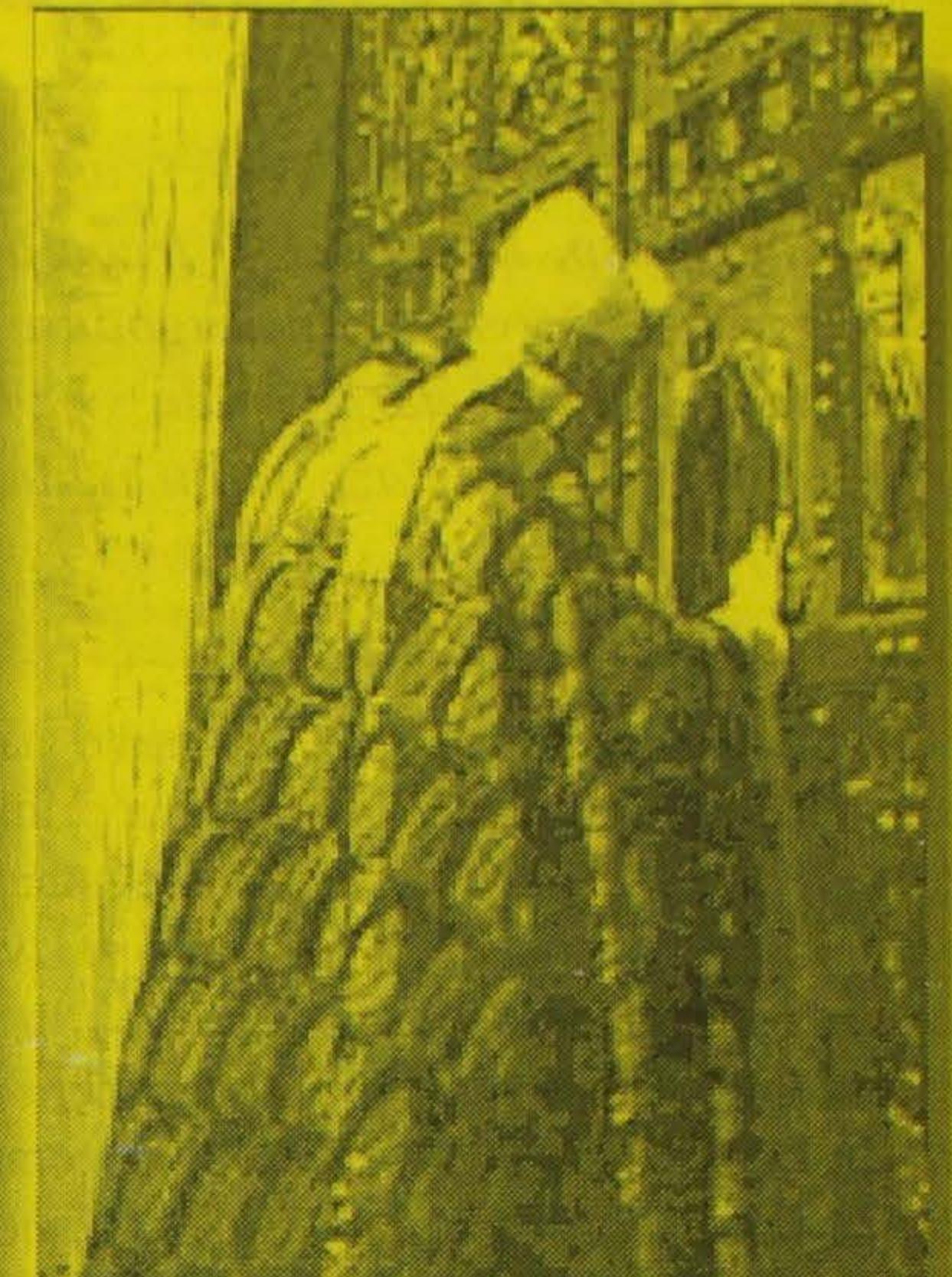
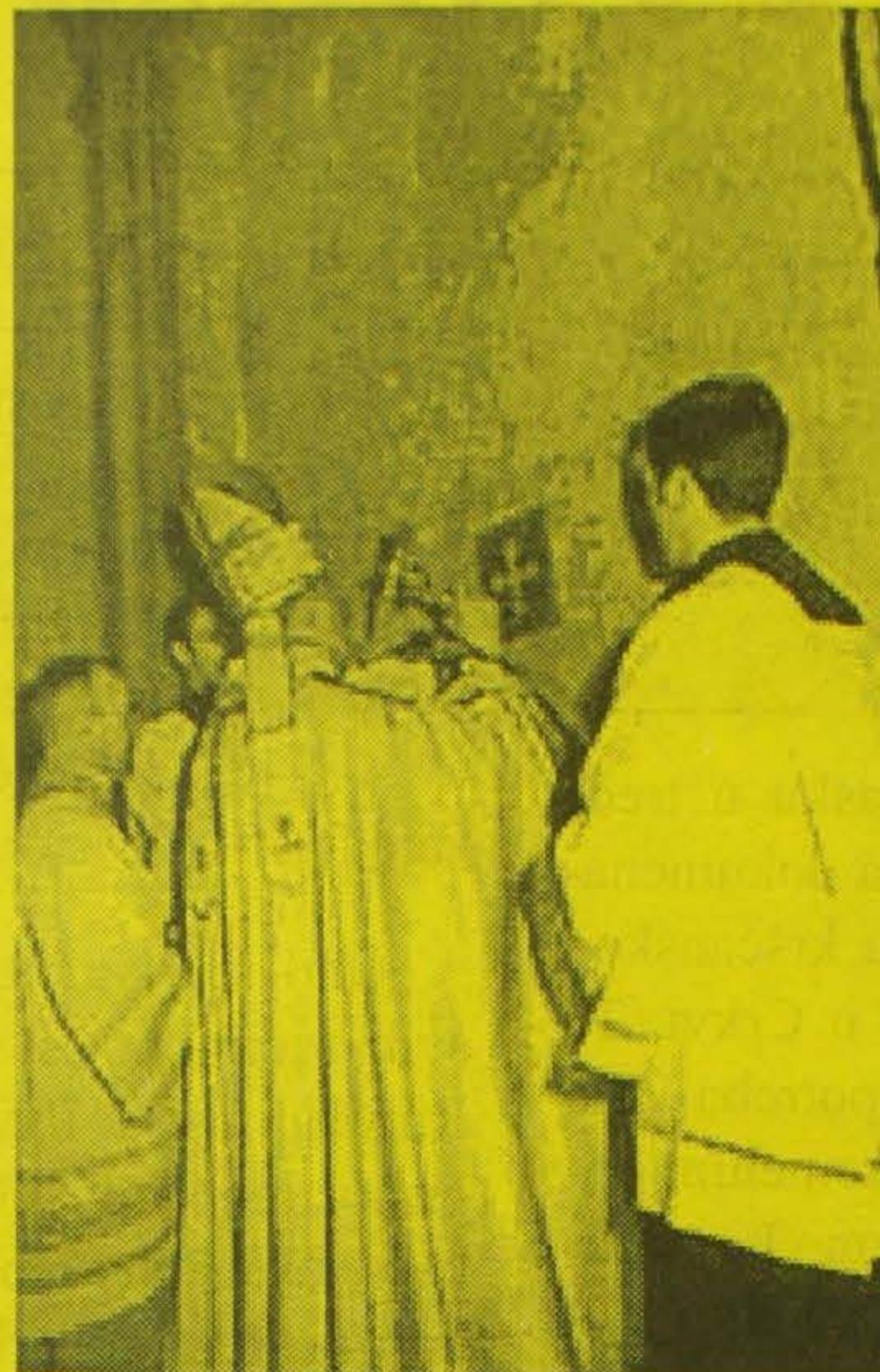
Jedna smo od rijetkih generacija koja je doživjela više Jubileja u Crkvi. Ima naše braće i sestara koji se još sjećaju svete godine 1933. kad se slavilo Kristovo otkupljenje. Mnogi smo zapamtili svetu godinu 1950. koju je proglašio blage uspomene Pio XII. Veliki dio naših vjernika pamti Svetu godinu koju je proglašio Pavao VI. (1975. g.). Međutim, biti generacija koja je dočekala Veliki jubilej smjene ne samo stoljeća nego i tisućljeća jest i privilegij i zadatak. Naime, generacija koja je pozvana pred Bogom i poviješću dati zahvalu za dvije tisuće godina kršćanstva a biti izabrana od Boga prenijeti kršćanstvo u novi Milenij je uistinu privilegirana generacija. U ovoj rubrici u našem "Zvoniku" pratit ćemo pojedine jubilejske događaje ili pojmove da bismo se obogatili onim što ovaj Jubilej sobom nosi a nas obvezuje da ga živeći i slaveći proživljavamo i tako ugrađujemo u poruku za treći milenij.

Ovih smo dana na televiziji promatrati potresan obred početka Svetе godine koji se dogodio u božićnoj noći otvaranjem Svetih vratiju. Stoga ćemo u ovom broju "Zvonika" protumačiti što zapravo znače "Sveta vrata".

Na rimskim bazilikama, i to na Arhibazilici Svetoga Petra, Svetoga Ivana Lateranskog, Svetе Marije Velike i Svetoga Pavla izvan zidina postoje specijalna hodočasnička vrata koja su inače zazidana a samo se u jubilarnim godinama otvaraju i kroz njih uz prilagođeni obred prolaze svi hodočasnici koji hodočaste u te četiri bazilike. Druge bazilike takvih svetih vratiju nemaju. Međutim, vraćajući se u srednji vijek, nalazimo u mnogim crkvama tzv. "hodočasnička vrata". To su vrata kroz koja su, nakon službe Božje, hodočasnici polazili na svoje hodočašće u želji da postignu sakramentalne milosti na svom putu. Tako su ta vrata postajala simbolom milosti i obilja što ih nosi hodočašće i bogoštovlje hodočašća. Crkva tako označava i na vidljiv način Isusovu riječ: "Ja sam vrata, kroza me tko uđe, spasit će se; i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti" (Iv 10,9). Još dalje u povijesti - u Starom zavjetu otkrivamo vrijednost i simboliku vratiju. Mojsije pred Šatorom Sastanka u vratima govori sa Bogom. Židovi na vratima Hrama obavljaju množe obrede kao što je svećeničko posvećenje, čišćenje žene i prikaz žrtve pomirnice. Pred gradskim vratima se drže govori, tamo se sklapaju ugovori i tamo se donose sudske presude. U kršćanskom poimanju sveta vrata imaju novi sadržaj. Ona su vrata koja ne daju grešniku prijeći u sveto mjesto a može ih prijeći samo onda ako se grijeha oslobodi. Tako su vrata simbol obraćanja. No, tko je zapravo dostojan prijeći vrata, tko je bez grijeha? Zato su u svijesti srednjovjekovnog čovjeka i bila zazidana sveta vrata. Židovi su se oslobođili egipatskog ropstva označujući vrata krvlju janjetovom. A Krist je svojom krvlju pobijedio vrata paklena. Tako sveta vrata označuju i vrata raja i označuju vrata obraćanja i vrata spaša. Djela apostolska (3,20-21) prikazuju Isusa kako stoji i kuca na vratima i stoga nas takvom teologijom zahvaćen potiče Ivan Pavao II: Otvorite vrata Otkupitelju!

Pradavni je običaj da se prilikom Jubileja otvaraju Sveta vrata i prvi kroz njih prolazi Papa, a na glavna vrata (kon)katedrale učiće biskup.

Dok, dakle, razmišljamo o vratima, povucimo paralelu u ovom Jubileju sa teologijom vratiju Crkve, naše kuće, nas samih i pokušajmo tako razumjeti ovu poruku da smo otvoreni obraćenju,

Otvaranje Svetih vrata
papa Pavao VI. nekad i papa Ivan Pavao II. danas

svjetlosti milosti Gospodnje i napose velikoj gostoljubivosti da i mi postanemo vrata na koja će ljudi ulaziti bliže spasenju!

A. K.

Otvaranje Velikog jubileja u Zagrebu

Pod gesmom "Sad je vrijeme milosno, sad je vrijeme spasenja. Širom otvorite vrata Kristu" u zagrebačkoj je župnoj crkvi Sv. Marije na Dolcu, u subotu 25. prosinca u 17 sati zagrebački nadbiskup Josip Bozanić svečano započeo otvorenje Velikoga jubileja za Zagrebačku nadbiskupiju. U slavlju su sudjelovali kardinal Franjo Kuharić, apostolski nuncij nadbiskup Giulio Einaudi, vojni biskup Juraj Jezerinac, zagrebački pomoćni biskupi Josip Mrzljak i Vlado Košić te brojni svećenici. Vjerničko se mnoštvo zatim s upaljenim svijećama u svečanom ophodu preko Trga bana Jelčića, Bakačevom ulicom uputilo u katedralu. "Danas je početak Velikog jubileja. Mi danas duhovno ulazimo u onaj čas povijesti kada je Bog postao čovjekom, uzevši naše ljudsko tijelo", istaknuo je na početku propovijedi nadbiskup Bozanić te dodao kako je današnji blagdan, prvi dan Velikog jubileja svetkovina obraćenja, života i nade. Osvrćući se na riječi pape Ivana Pavla II. iz knjige "Prijeći prag nade", nadbiskup Bozanić je poručio: "Danas na dan početka Velikog jubileja u Zagrebu upravljam Papine riječi vama, braćo i sestre po vjeri, i svim našim građanima: Ne bojte se! Otvorite se Kristu - Istini našega života! Nemojte se zatvarati u strahove. Nemojte se vraćati u prošlost. Nemojte djelovati i odlučivati pod pritiskom straha i zastrašivanja. Otvorite se budućnosti: Kristovoj i našoj. Pred nama je početak godine 2000. Taj prijelaz iz godine 1999. u godinu 2000. željeli bismo doživjeti kao otvaranje vremenu milosti i spasenja".

Na kraju propovijedi nadbiskup je pozvao sve da se otvore Isusu Kristu u ovoj Jubilarnoj godini. Na kraju mise betlehemsko svjetlo predano je župnicima, upraviteljima župa te rektorima crkava, da ga raznesu u župe diljem cijele nadbiskupije. /Prema: IKV/

Ivan Pavao II. uveo čovječanstvo u Veliki jubilej kršćanstva

Najsvečanije je bilo u Vatikanu, gdje je uz radost Kristova dolaska do izražaja došla i univerzalnost suvremene Crkve, jer su u obredu sudjelovali predstavnici brojnih europskih, azijskih, afričkih i američkih zemalja. Papa Ivan Pavao II. sveta vrata na rimskoj bazilici Sv. Petra otvorio je na Badnjak u 23,20 sati i time uveo čovječanstvo u treće tisućljeće kršćanstva, što mu je nakon izbora za Papu 1978. godine prorokovalo njegov zemljak, kardinal Stefan Wyszynsky.

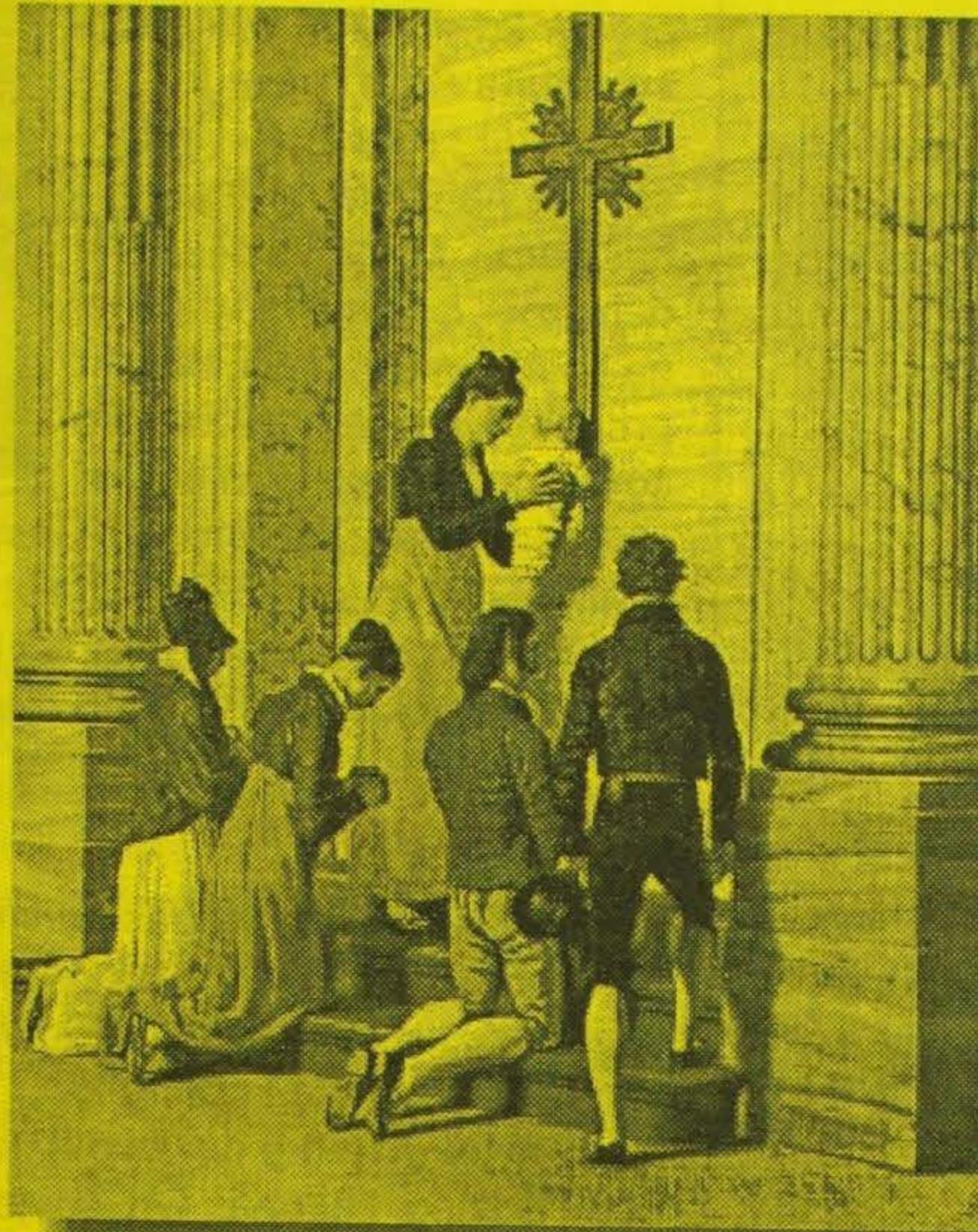
Izmijenjenim obredom - bez udaraca čekića i rušenja zida - Papa odjeven u jedinstvenu oduvu koju su samo za tu prigodu napravili obrtnici iz Prata gurnuo je vrata rukama, a širom su ih otvorili "sanpietrini". Sveti je Otac kleknuo na njihov prag i pomolio se, a dovratnike su zatim cvijećem i mirisima ukrasili vjernici iz Azije i Oceanije, dok su bazilikom odjekivali zvuci roga u izvedbi tri nigerijska laika. Papa je u baziliku ušao uzdignutim evanđelistarom te zatim u svečanom ophodu, blagoslovljajući djecu i uz pljesak okupljenih vjernika prošao do oltara, gdje je đakon otpjevao službeni proglašenje otvorenja. Time je započela Sveti godina, Veliki jubilej, na koji su se Papa, Vatikan, Crkva kao i Grad Rim godinama pripremali.

"Nakon dva tisućljeća živimo ovo otajstvo kao jedinstveno i neponovljivo", rekao je Sveti Otac u propovijedi na polnoćki, pojasnjavajući kako je "između tolikih sinova ljudskih, između tolike djece, koja su došla na svijet kroz sve te vjekove, samo Isus bio sin Božji". Njegovo je rođenje, prema Papinim riječima, promijenilo na neponovljiv način tijek ljudskog događanja. "To je istina, koju Crkva želi ove noći prenijeti trećem tisućljeću. I svi koji će doći nakon nas prihvatiće tu istinu, koja je potpuno promijenila povijest", rekao je Sveti Otac istaknuvši kako je "čovječanstvo od one noći svjesno da se Bog utjelovio i postao čovjekom da bi čovjeka učinio dionikom svoje božanske naravi".

Molitve su čitane na različitim jezicima, među ostalim na svahiliju, filipinskom, ruskom, francuskom i jeziku otoka Samoe, a na kraju polnoćke "Tiha noć" otpjevana je na talijanskom, francuskom, engleskom, njemačkom, španjolskom i poljskom jeziku. U gotovo trosatnoj svečanosti sudjelovalo je 8.000 vjernika u crkvi, a pedesetak tisuća ljudi okupljenih na Trgu Sv. Petra, pratilo ju je preko četiri velika ekrana. Obred je izravno prenosilo 59 televizijskih postaja, među kojima je bila i hrvatska, te se ocjenjuje da ga je pratilo milijardu i pol gledatelja diljem svijeta. Izravna satelitska veza uspostavljena je, između ostalih, sa crkvama u Betlehemu, Havani, Washingtonu, Dublinu i Južnoj Africi. /IKA/

DJECA I RODITELJI SLAVILI "JUBILEJ" S PAPOM

U nedjelju 2. siječnja u Vatikan je došlo oko 150.000 djece i roditelja iz Italije i cijelog svijeta. Organizatori su očekivali da će doći oko 50.000 hodočasnika, ali se broj utrostručio. I najoptimističniji prognozeri nisu očekivali ovako veliki odaziv vjernika. Papa je za vrijeme slavlja pozvao svu djecu da sklope s Isusom "pakt prijateljstva" i tako žive svoj život u miru i radosti. Za vrijeme sv. mise pjevao je zbor u kojem je bilo oko 5.000 djece iz cijelog svijeta. Bila je ovo prva provjera na pragu proslave Velikog jubileja kako funkcioniра organizacija prijevoza i smještaja hodočasnika. Prema izvještaju organizatora sve je prošlo u savršenom redu. /IKA/

SIMBOLIKA SVETIH VRATA

Tradicija Svetih vrata ima svoj početak u jubileju g. 1500. koji je proglašio papa Aleksandar VI. Sveti vrata na bazilici Sv. Petra darovali su g. 1949. švicarski katolici Papi u znak zahvalnosti što je Švicarska bila pošteđena ratnih razaranja u II. svjetskom ratu a postavljena su i otvorena za Svetu godinu 1950. Vrata su ukrašena sa 16 biblijskih motiva vezanih uz otkupljenje i praštanje. Prva dva motiva predstavljaju Adama i Evu te izgon iz raja koje slijede motivi andelova navještenja i Kristova rođenja. Potom slijedi niz slika iz Isusova javnog života: krštenje, parbole o izgubljenoj ovci i rasipnom sinu, izlječenje padavičara i oproštenje bludnici. Iduće dvije slike vezane su uz apostola Petra: "Koliko puta da oprostim bratu svome?" te njegova zataja Isusa i Isusovo oproštenje Petru. Dvanaesti motiv prikazuje dobrog razbojnika koji simbolizira spasenje otvoreno za svakoga. U nastavku su prikazi sv. Tome, kojeg Isus ozdravlja od nevjere, te slika sakramenta pomirenja. Na pretposljednjoj slici prikazano je obraćenje sv. Pavla dok posljednji motiv predstavlja papu Piju XII. kako otvara Sveti vrata g. 1950. Simboliku Svetih vrata u svom apostolskom pismu "Nadolaskom trećeg tisućljeća" opisao je i Ivan Pavao II. koji ističe kako će "Sveta vrata Jubileja 2000. morati biti simbolički veća od prethodnih, jer će čovječanstvo, došavši do ovoga cilja, za leđima ostaviti ne samo jedno stoljeće, nego tisućljeće". /sa/

NA BOŽIĆ SVAKE MINUTE KROZ SVETA VRATA PROŠLO 300 HODOČASNika

Zbog velikoga broja hodočasnika koji su na početku godine Velikoga jubileja stigli u Vatikan, papa Ivan Pavao II. odlučio je otkazati svoj uobičajeni kratki novogodišnji odmor, priopćio je predsjednik Tiskovnoga ureda Svetе Stolice Joaquin Navarro-Valls. Prema pisanju talijanskoga tiska, u Rim je za otvaranje Velikoga jubileja stiglo više hodočasnika nego što se očekivalo. Neki podaci pokazuju da je više stotina tisuća hodočasnika pohodilo baziliku Sv. Petra i Sv. Ivana Lateranskog nakon otvaranja Svetih vrata, dok talijanska "La Republica" piše čak o milijun hodočasnika u prva dva dana. Prema procjenama, kroz Svetu vrata na bazilici Sv. Petra svake je minute na Božić prošlo 300 hodočasnika. Sve novine, kao i službenici Svetе Stolice, ističu pri tome dobru suradnju s gradskim vlastima, te hvale rad dragovoljaca koji se skrbe za hodočasnike. /IKA/

PAPA OTVORIO SVETA VRATA BAZILIKE SV. IVANA LATERANSKOG

Sveti je Otac na Božić otvorio i Svetu vrata bazilike Sv. Ivana Lateranskog. "Bog je ušao u ljudsku povijest i došao hodati ovozemaljskim putovima kako bi svima dao mogućnost da postanu djeca Božja", istaknuo je Papa, izrazivši nadu da će to otajstvo svetosti i nade zahvatiti cijelu Rimsku biskupiju. Spomenuvši kako je upravo u toj crkvi 1300. godine papa Bonifacije VIII. uspostavio prvi kršćanski jubilej, a papa Martin V. po prvi put otvorio Svetu vrata, Sveti je Otac istaknuo kako u toj crkvi, koju s pravom nazivamo majkom i glavom svih crkava u gradu i u svijetu, susreće izvanrednu dimenziju povijesti spasenja, koja je povezana s milošću jubileja i povjesnim uspomenama rimske Crkve.

G R I J E H

Radostan sam što se opet družimo s Katekizmom Katoličke Crkve. Morate priznati da nam je ugodno u društvu ove knjige te da s nestrpljenjem iščekujete naš daljnji korak.

Do sada nas je Katekizam poučavao o ljepljim stranama čovjeka. Ovoga puta riječ je o crnoj strani naše stvarnosti. Riječ je o grijehu. Ali, vidjet ćemo, premda je čovjek zacrnio svoju zbilju, Bog je našao načina da čovjeku pomogne da to crnilo izblijedi ako je za to čovjek voljan.

Što je to grijeh?

Katekizam nam donosi definiciju grijeha kao prekršaj protiv razuma, istine, ispravne savjesti. Prijestup je to istinske ljubavi prema Bogu i bližnjemu, zbog izopačene privrženosti nekim dobrima. Grijeh ranjava čovjekovu narav i ugrožava ljudsku solidarnost. Sv. Augustin grijeh definira kao riječ, čin ili želju protiv vječnoga zakona.

Grijeh je uvreda Bogu: "Tebi, samo tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo pred tobom" (Ps 51,6). Grijeh se diže protiv ljubavi Božje prema nama, udaljuje od nje naša srca. Kao i prvi grijeh, to je neposlušnost, pobuna protiv Boga. Čovjek je želio biti "kao Bog" spoznajući i određujući dobro i zlo (Post 3,5). Grijeh je dakle ljubav prema sebi sve do prezira Boga. Zbog tog oholog uzdizanja samog sebe grijeh je oprečan Isusovoj poslušnosti koja ostvaruje spasenje. Upravo u muci, u kojoj će ga Kristovo milosrđe pobijediti, grijeh očituje u najvećem stupnju svoju žestinu i svoje mnogoličje: nevjenu, ubilačku mržnju, odbačenje i porugu.

Je li moguće biti bez grijeha?

Evangelje je objava Božjeg milosrđa prema grešnicima. To milosrđe objavljeno nam je u osobi Isusa Krista. Od kud to znamo? Anđeo je Josipu navijestio: "A ti ćeš mu nadjenuti ime Isus, jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegova" (Mt 1,21). Isto se to može reći o Euharistiji, sakramentu otkupljenja: "Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za množe proljeva na otpuštenje grijeha" (Mt 26,28).

Katekizam se opet slaže sa sv. Augustinom da nas je Bog stvorio bez nas, ali nas nije htio spasiti bez nas. O, ta blažena sloboda! Priznavanje njegova milosrđa traži od nas priznanje naših krivica. "Reknemo li da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama. Ako priznamo svoje grijehu, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehu i očistiti nas od svake nepravde" (1 Iv 1,8-9). Kao što tvrdi sv. Pavao: "Gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost." No, da izvrši svoje djelo, milost mora razotkriti grijeh da nam obrati srce i dade mu "pravednost za život vječni po Isusu Kristu Gospodinu našemu" (Rim 5,20-21). Poput liječnika koji istražuje ranu prije nego li je lijeći. Bog svojom Riječu i svojim Duhom baca živo svjetlo na grijeh.

Razlika među grijesima

Jesu li svi grijesi jednaki? Postoji li neka razlika? Velika je razlika među grijesima! Sveti pismo daje više popisa. Poslanica Galaćanima suprotstavlja djela tijela plodovima Duha: "A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomora, srdžba, spletkarenje, razdori, strančarenje, zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti" (Gal 5,19-21).

Grijeh možemo razotkriti prema njihovu objektu, kao što

biva za svaki ljudski čin, ili prema krepostima kojima se suprotstavljaju. Mogu se podijeliti i prema tome odnose li se na Boga, bližnjega ili nas same. Mogu se dijeliti na duhovne i tjelesne grijehu, na grijehu misli, riječi, djela ili propusta. Korijen grijeha je u čovjekovu srcu, u njegovoj slobodnoj volji, kao što uči Gospodin: "Iz srca izviru opake namisli, ubojstva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. To onečišćuje čovjeka" (Mt 15,19-20). Srce je i središte ljubavi, počelo dobrih i čistih djela, što ga grijeh ranjava.

Težina grijeha

Katekizam smatra prikladnim prosuđivati grijehu po njihovoj težini. Razmatranje između smrtnoga i lakoga grijeha zamjetljivo je već u Svetom pismu. Crkvena predaja je razotkrila, a ljudsko iskustvo ga je i potvrdilo.

Smrtni grijeh u čovjekovu srcu razara ljubav teškom povredom Božjeg zakona. On čovjeka odvraća od Boga, njegove posljednje svrhe i blaženstva, pretpostavljajući mu niže dobro.

Laci grijeh ne uništava ljubav, premda je vrijeda i ranjava.

Katekizam nadalje pojašnjava da bi grijeh bio smrstan, istodobno se traže tri uvjeta: smrtni je grijeh onaj kojemu je objekt teška stvar, a učinjen je pri punoj svijesti i slobodnim pristankom. Tešku stvar pobliže određuje Deset zapovijedi, prema Isusovu odgovoru bogatom mladiću: "Ne ubij, ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otmi! Poštuj oca i majku!" (Mt 10,19). Težina grijeha je veća ili manja: ubojstvo je veće od krađe.

Da bi bio smrstan, grijeh mora biti učinjen s punom sviješću i potpunim pristankom. To pretpostavlja poznavanje grešnosti čina, njegovog protivljenja Božjem zakonu. Povrh toga uključuje pristanak dovoljno slobodan da se može govoriti o osobnom izboru. Hinjeno neznanje i tvrdoća srca ne umanjuju voljni značaj grijeha, nego ga naprotiv povećavaju. Nehotično neznanje može umanjiti, čak i poništiti ubrojivost teškog grijeha, naglašava Katekizam. Ipak, pretpostavlja se da nikome nisu nepoznata načela moralnog zakona koja su upisana u savjest svakoga čovjeka. Porivi osjećajnosti, strasti mogu također smanjiti voljni i slobodni značaj krivnje. To isto vrijedi i za vanjske prisile ili patološke poremećaje.

Laci grijeh je moralni nedostaci koji je popravljiv po ljubavi, koju takav grijeh ne uništava u nama.

Ponavljanje grijeha, pa i laci, rađa manama, među kojima se ističu **glavni grijesi**. Zovu se glavnima, jer oni rađaju druge grijehu, druge mane. To su: oholost, škrrost (lakomost), zavist, srdžba, bludnost, neumjerenost u jelu i piću, lijenost ili nehaj.

Grijeh je osoban čin. Osim toga, odgovorni smo i za grijehu što ih drugi čine kada u njima sudjelujemo, učestvujući u njima izravno i svojevoljno, naređujući, savjetujući, hvaleći ili odobravajući ih. Zatim, ne prijavljujući ili sprečavajući ih, kad smo to dužni učiniti, te štiteći one koji čine zlo.

I u zaključku ovoga izlaganja napominjem da računa Gospodin na našu slabost, na našu grešnost, ali ono što se od nas traži jest težnja i nastojanje kloniti se grijehu. U tome nam milost Božja može pomoći. Prepustimo joj se.

(Prema Katekizmu Katoličke Crkve, br. 1846-1876)

Marinko Stantić

KATEKIZAM KATOLIČKE CRKVE

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

BOŽIĆNI BLAGDANI

Na raspstu

Svi sjemeništari i učenici naše škole trenutno su na božićno-novogodišnjem raspstu, koji je ujedno i polugodišnji raspust. Ali prije nego što smo otišli na zasluženi odmor, bilo je događaja koje je vrijedno spomenuti a vezani su za naš sjemenišni život.

Adventske večeri

Uoči svake nedjelje došašća imali smo adventske večeri. Voditelji su bili duhovnik sjemeništa msgr. Marko Forgić, katedralni kapelan vlč. Ervin Kovač, zatim župnik župe Marije Majke Crkve preč. Andrija Kopilović, te na kraju subotički biskup dr. Ivan Pénzes. Biskup nam je u svom nagovoru naglasio da ćemo se na ovim polugodišnjim ferijama odmoriti prije svega od školskog života, a zatim i od sjemenišnog načina života, te strogo dnevnog reda. Ali isto tako je spomenuto da se od duhovnog dijela dnevnog reda, kao što je sveta misa, molitve preko dana, čitanje duhovnog štiva, te neprestana spremnost za činjenje dobrih djela ne smijemo odmarati, jer je to hrana za dušu. Imajući na pameti ove riječi, otputovali smo svojim kućama.

Materice i Oci

U našim krajevima je običaj da se 3. i 4. nedjelja došašća slave kao "Materice", odnosno "Oci". Sjemenišni doprinos za proslavu i kao čestitanje svim majkama i očevima bio je pod svetom misom u 11 sati u katedrali-bazilici, koju je služio naš rektor Josip Mioc. On je svojim riječima izrazio čestitke, a zatim je sjemenišni zbor SCHOLA

CANTORUM PAULINUM u ovoj školskoj godini prvi put službeno nastupio sa svojim višeglasnim skladbama, te točkama na orguljama, koje je izveo Robert Dobo (IV. razred).

Novi svećenik

4. nedjelja došašća bila je za nas posebno radosna jer je Subotička biskupija dobila lijep poklon za Božić i Novu godinu: za svećenika je zaređen Marinko Stantić iz Tavankuta na svečanoj svetoj misi u katedrali, na kojoj smo i mi sudjelovali. Nakon misnog slavlja i ređenja imali smo zajednički agape u sjemenišnoj blagovaonici. Molimo za novog svećenika i želimo mu blagoslovljjen i plodan rad u njegovoj novoj službi.

Sjemeništari na radiju

Na sam dan Božića na subotičkom radiju u okviru programa za djecu i mlade, sjemeništari su održali program, koji svake godine priređuju uoči božićnih blagdana, te tako putem ovog medija čestitali Božić i nastupajuću jubilaru godinu.

Na otvaranju jubilarne godine u katedrali (na Božić) kao i na dočeku 2000. godine, najprije na klanjanju u franjevačkoj crkvi a onda na sv. misi polnočki, subotički sjemeništari i bogoslovi sudjelovali su i pomagali kod svetih čina svojim asistiranjem ili pjevanjem.

Nakon božićno-novogodišnjih blagdana malo smo zavirili i u knjige, da se ne bismo do kraja opustili, jer nas čeka još jedno, nimalo lako polugodište. Sredinom siječnja, kada i za druge učenike počinje nastava, vraćamo se i mi u sjemenište, da bi u novoj godini nastavili sa radom.

/ M. L./

Božić

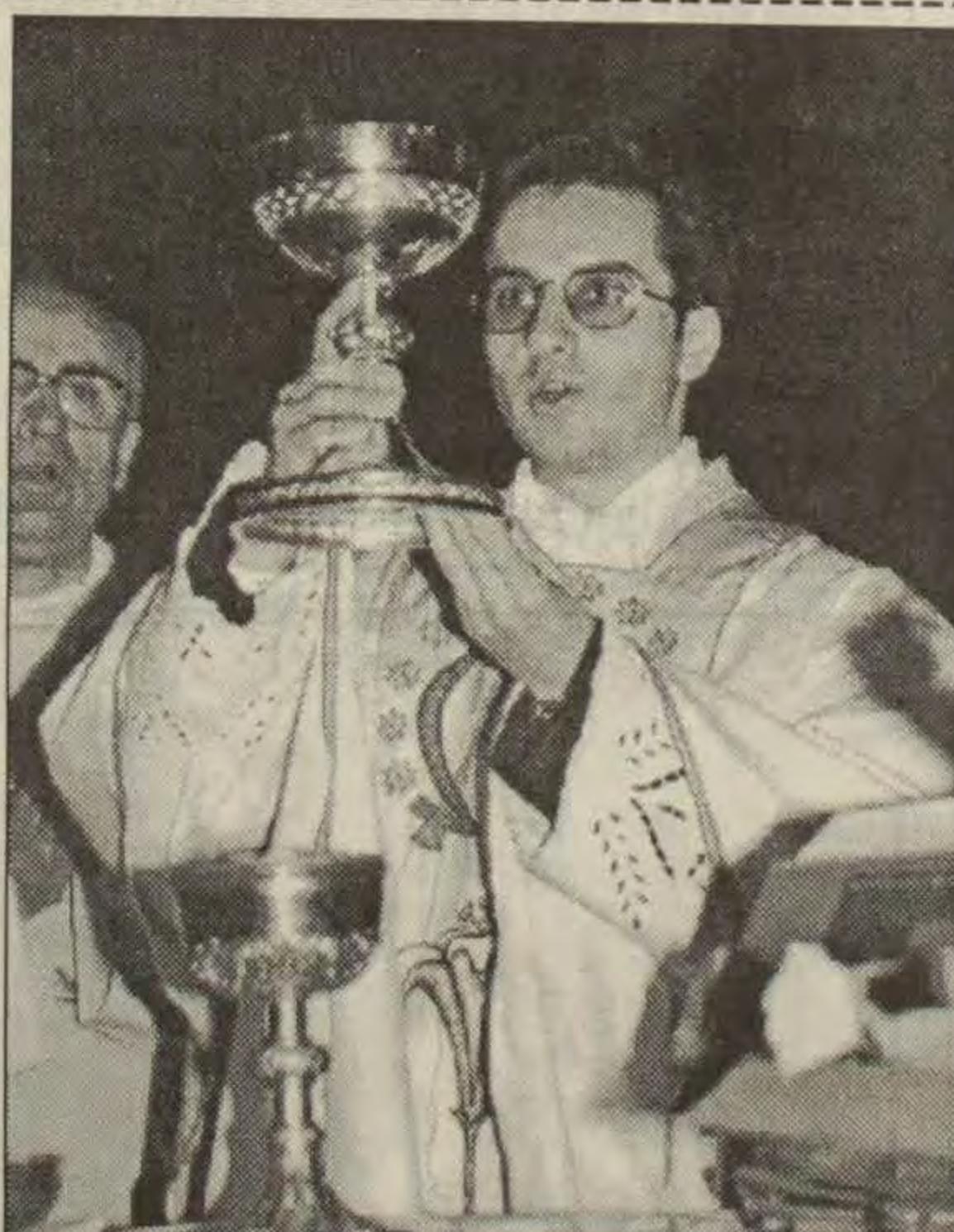
Božić je za nas kršćane jedan od najvećih blagdana. Za mnoge to je najljepši blagdan. Za nas sjemeništare, to je vrijeme kada odlazimo svojim kućama na zimske ferije i radosno sudjelujemo u proslavljanju ovoga blagdana u svojim župnim zajednicama. To je i vrijeme susreta s našim bogoslovima, prijateljima i poznanicima. No to je ujedno i vrijeme kušnje, kada sve ono što smo u sebi izgradili tokom četiri mjeseca boravka u sjemeništu treba primijeniti i na svakidašnji život. Ponekad to baš i nije lako, no nekako se ipak uspijeva. Najveća radoš za sjemeništare je kada se nađe na župi netko koga posebno interesira naš život, netko tko razmišlja o dolasku u sjemenište. To je nešto najljepše što može jedan sjemeništarac doživjeti tokom ferija. Ne treba zanemarivati ni druženje s mladima, oduševiti ih za Krista primjerom svojega života.

Vrijeme zimskih ferija je veoma lijep period pun raznih događaja, no svaki od nas rado iščekuje početak škole i ponovni susret sa svojim najbližim prijateljima iz sjemeništa.

S. V.

Mladomisnik o svom zvanju

Hvala dragom Bogu koji me pozvao u svećeništvo. Hvala svima onima koji su mi pomogli da dođem do oltara. Hvala mojim roditeljima, sestrama, šogorima, nećacima, župnikcima, stricu svećeniku, tetki časnoj sestri, i svim župljanima. Hvala pjevačima koji su uljepšali ovaj svečani čin u mom životu. Hvala što ste uvažili može želje i pjevali pjesme koje sam odabralo. Hvala na molitvama i žrtvama; preporučam se i dalje. Molite jer ovo nije dovoljno. Nije dovoljno zarediti se. Nije dovoljno doći do oltara. Treba i biti svećenik. Onakvog kakvog me Bog želi, takav želim biti. Drago mi je da se stric osvrnuo na datum 27. 11. 1992. kada je sve počelo. Bio je petak. Nisam imao hrabrosti reći mami i tati da želim ići za svećenika. Otišao sam do tete s. Brigitte i strica Bele i zamolio ih da oni dođu reći mojim roditeljima da želim biti svećenik jer ja nemam hrabrosti to im reći. Teta mi je rekla da molim Duha Svetoga da me on

nadahne da im to mogu reći. Molio sam, ali sam ih ipak zamolio da oni dođu i to im kažu. Toga dana, 27. studenog navečer u 7 sati, oni su došli. Stric je tada jako mudro postupio. On je rekao mami i tati: 'Mi smo došli jer smo pozvani. Marinko nas je po-

zvao, a zašto nas je pozvao to neka on kaže.' Tada sam ja morao reći ono što sam trebao reći bez njih. Tada nisam uopće imao straha reći što želim. Tada je sve počelo. Na rođendan moje najstarije sestre 7. prosinca krenuli smo u Zagreb. Bili smo kod otaca isusovaca da me prime na bogosloviju. Pošto nisam završio srednju školu u sjemeništu, nego sam pohađao školu za bravara, bio sam te godine u sjemeništu na Šalati da položim potrebnu razliku. I tako sam od jeseni 1993. godine započeo studij filozofije i teologije na Jordanovcu u Kolegiju Družbe Isusove u Zagrebu. Tako sam godinu za godinom došao do oltara. Hvala dragom Bogu na svim tim mukama, križevima a i radostima. Bilo je puno toga lijepoga. Na odlasku sa Jordanovca bilo mi je jako teško oprostiti se od prijatelja i patara. Hvala im za sve trenutke provedene u njihovoj sredini. Hvala svima i još jednom preporučam se u molitve... Neka Gospodin blagoslovi ovu župu, neka blagoslovi svaku obitelj ovoga sela; ovu dragu crkvu u kojoj sam bio na mnogim svetim misama. Uvijek ću se rado ovamo navraćati. Bog Vas živo!

Marinko Stantić

Uređuje: Katarina Čeliković

Godina Božje milosti

Pred nama je dugo očekivana 2000. godina. To je godina raznih MILOSTI koje je Bog pripremio svojim miljenicima. Dragi Zvončići, u toj svijestti pripremimo se za te milosti: čitajmo Božju riječ (Bibliju, katekizam, vjersko štivo u časopisima i knjigama i sl.), budimo revni u dolaženju na svetu misu nedjeljom i blagdanima, u dolaženju na vjerouak, u pružanju pomoći svojim starijim ukućanima, onima koji su stari, bolesni, usamljeni ali i svojim prijateljima u školi... Budimo JAKO DOBRI! To mora biti naš kršćanski CILJ. Biti dobar znači biti Isusov miljenik. A njegovi miljenici onda dobivaju velike milosti - u ispovijedi, pričesti... Oni koji su već primili ove sakramente doživjet će lijepe trenutke, a možda će najljepše biti onima koji se ove godine spremaju za ove sakramente.

Dakle, Zvončići dragi, zacrtajte sebi svaki dan: ŽELIM BITI DOBAR! Želim biti tako dobar da me drugi pitaju zašto sam takav i onda im mogu odgovoriti - zato što sam Božji miljenik!

Voli vas miljenica Božja Zvončica

Ksenija Šarčević, III. r., Subotica - sv. Terezija

PETICA ZA ISUSA

Zornice su u župi sv. Roka bile u znaku PETICE koja je darovana Isusu. Tako su našem Isusu mnoga djeca svakoga jutra donosila toliko petica koliko su prethodnog dana dobila u školi. Oni su se potpisivali na veliku peticu, a stotine listića stiglo je s potpisima s kojima smo onda ukrasili Isusove jaslice a bili su znak da nas je bilo jako puno na zornicama svakoga jutra. /F. Č./

Pisma za Isusa

Djeca župe sv. Roka u Subotici pisala su Isusu prije Božića pisma. Evo nekoliko pisama.

✉ Ja sam Mario i radujem se tebi zato što se kiti grana i radujem se tvom rođendanu. Kad se ti rodiš ja sam jako sretan zato što si ti uz nas. Ja jedva čekam da mi ti doneseš neki poklon i ja će ti biti zahvalan. Kad mi ti doneseš poklon, ja će puno moliti. **Mario**

✉ Dragi Isuse, ja sam mala i još ne znam pisati, zato sam molila sestrice Jasminu da ti napiše ovo pismo. Isuse, ja te puno volim i ti to znaš. Molim te, dođi

ZVONČIĆI NA MISI**16. 01. - 2. nedj. kroz godinu**

IV 1,35-42

Isus zove svoje prve učenike - Šimunu daje ime "Petar - Stjena".

Čuješ li da i tebe zove?

23. 01. - 3. nedj. kroz godinu

Mk 1,14-20

Isus najprije zove ribare - koji će kasnije "loviti" ljudе.

Svi odmah sve ostavljaju i idu za njim.

30. 01. - 4. nedj. kroz godinu

Mk 1,21-28

Isus stiže sa svojim učenicima u Kafarnaum. Odlazi u sinagogu i tamo poučava. Iz jednog čovjeka izgoni nečistog duha. Po tome se Isus pročuo po Galileji.

6. 02. - 5. nedj. kroz godinu

Mk 1,29-39

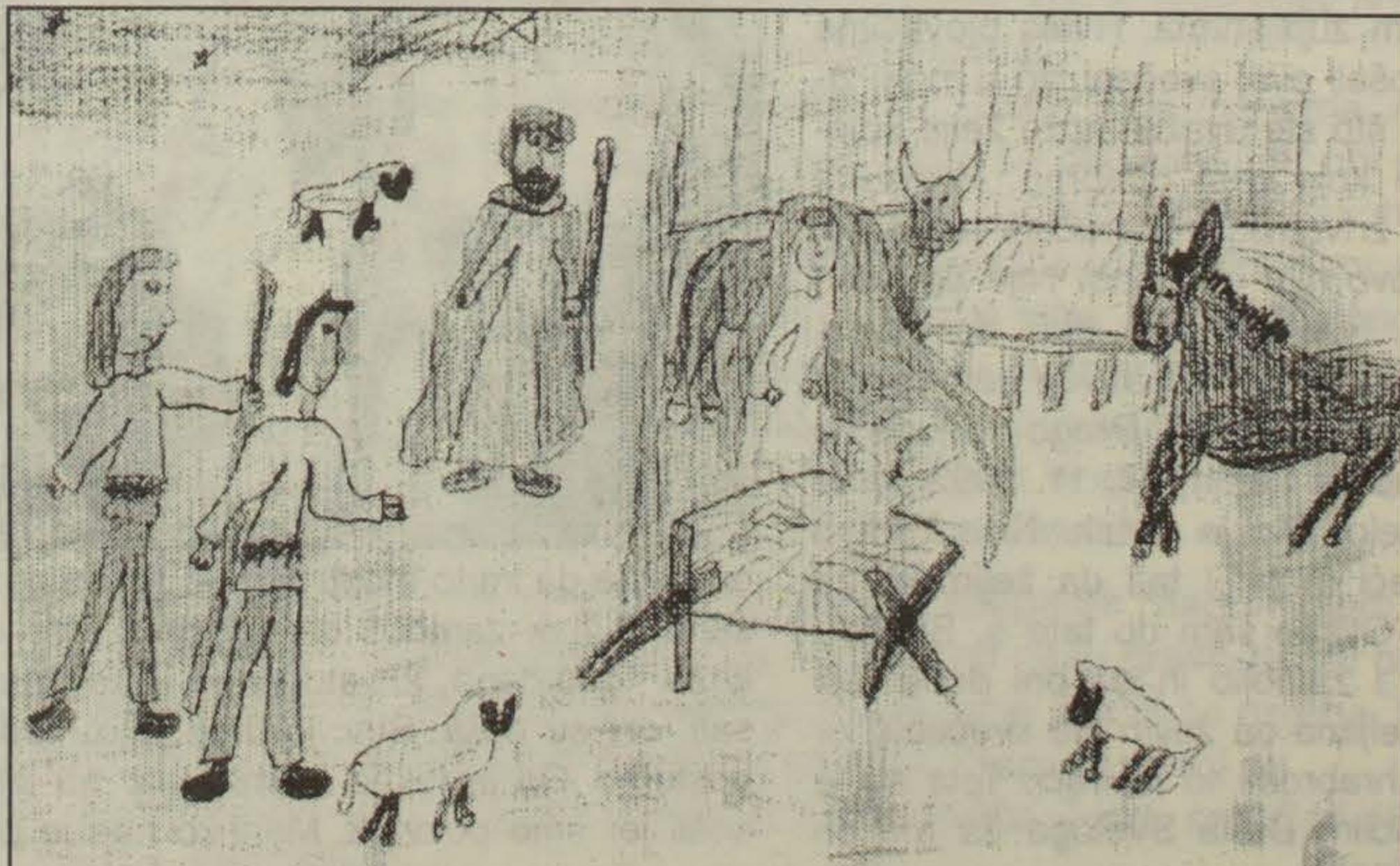
Isus je ozdravio Petrovu punicu, izgonio mnoge zloduhe. Zato su ga mnogi tražili, ali on je potajno otišao dalje. Zašto? Mora je i u drugim mjestima propovijedati.

i u moju kuću i donesi mi jedan mali poklon. Hvala ti i čekam te. **Ivana, 5 godina**

✉ Isuse, ja te puno volim i zato ti pišem ovo pismo. Ja bih voljela u 2000. da mi se ispunji da budem odlična učenica. Lijepo bi bilo da sam bila na svakoj zornici. Nisam mogla doći jer sam morala u školu pa sam dolazila svake subote i onda kada nisam bila u školi. Jedva čekam da dođe Božić, tvoj 2000. rođendan.

Svake srijede sam bila na vjerouaku i redovito sam dolazila na sv. mise. Isuse, čuvaj moje roditelje, sestru, majku i nanu i zaštiti ih od svakog zla, grijeha i nevolje. Ja znam da ćeš doći i u našu kuću i kad dolaziš donesi mi jedan mali poklon.

Voli te i čeka Jasmina (10 godina)

Rodio se
ISUS MALI

Goran
Ivković
Ivandekić,
I. r.,
Subotica,
sv. Terezija

ZORNICE U SELENČI

"Mama, hvala ti što si mene i moju šestogodišnju sestru Margaretu svaki dan budila na zornice!" Iako su zornice bile u 6 sati ujutro, mi smo s velikom radošću odlazile na sv. misu. Također, hvala i mom tati koji je svaki dan odlazio s nama na zornice. I on je kao mali odlazio na zornice sa svojim roditeljima. Sada se trudi da mi mali bolje upoznamo Isusa i njegovu dobrotu.

Svako je jutro crkvu ispunjavalo mnogo ljudi, a najviše djece. Crkvom su odjekivale adventske pjesme koje su ukrašavali dječji glasovi.

obradovani malim i zanimljivim poklonima.

Bernadetka Ralbovská, IV. r.

"MIKULAŠOV VEČEROK"

žica, ali se veoma raduju i sv. Nikoli koji je poznat po dobroti i darivanju.

Svake godine za ovaj blagdan i mi u Selenči zajedno s našom katehisticom Kristinom pripremimo program. Ove godine smo u nedjelju 5. XII. pripremili "Mikulašky večerok" za svu djecu našeg sela. Ovakve ekumenske susrete često organiziramo jer želimo da i druga djeca nešto nauče o sv. Nikoli, o njegovoj ljubavi prema djeci i da zajedno podijelimo radost tog blagdana. Program je bio sastavljen od pjesama, plesova, recitacija i igrokaza koji se jako dopao prisutnima. Na kraju programa došao je sv. Nikola. Djeca su ga pjesmom pozdravila, a on je djeci dao poklone koje su pripremili naši sponzori: Slovan, Zadruga, Tomšík Anna, Misijni pokret iz Slovačke, Rožnaji Anna. Svima zahvaljujemo.

Sabina Ilčíkova, VIII. r.

Vjerujem da se Isus radovao našem sudjelovanju na sv. misi a pogotovo u sv. pričesti.

S nama je na misi svako jutro bila i naša "teta" Kristina koja za svaku prigodu nešto lijepo izmisli. Tako je ove godine poslije sv. pričesti dvoje djece čitalo meditaciju koja nas je svaki dan približavala Božiću. Poslije mise kitili smo našu jelku ukrasima dobrote - koji su označavali naš dolazak na zornice. Zadnji tjedan smo ispunjavali "MALI RORATNIK". Na završetku zornica bili smo

Kao što vidite, Kristina Vukov se okušala u pečenju "božićnjaka". Zaslžuje svaku pohvalu jer zaista uspješno nastavlja tradiciju naših majki - pripremite se, mlade "reduše", za naredni Božić!

ANKETA NIJE USPJELA

Da, dobro ste pročitali. Došlo je malo vaših odgovora koje ipak s radošću objavljujem jer i oni nešto govore.

Pitanja su bila:

- 1999. godinu pamtim po:
- U 2000. godini želim da mi se ispuni:

- Po bombardiranju.
- Da bude mir. (Ksenija, Subotica)

* Stekla sam najbolje prijatelje na svijetu i našla pravog druga.

* Nek na zemlji vlada mir i da na svijetu nema više grešnika. (Mirela, Bajmok)

● Marinko Stantić postao svećenik.

● Da završim školu i postanem časna. (Jagoda, Subotica)

* Po tome što sam počela ići na vjeronauk.

* Da primim Prvu pričest. (Jelena, Ljutovo)

- Po pomračenju Sunca.
- Da mi mama rodi zdravu bebu. (Filip, Subotica)

* Bombardiranju.

* Mir na cilom svitu! (Zlatko, Sonta)

- Ratu.

● Prvo Božji blagoslov, mir, zdravlje i veselje. (Kristina, Bač)

* Po svojoj Prvoj pričesti.

* Željela bih da dobijem krunicu. (Gabriela, Irig)

- 1999. godinu ču pamtiti po Božiću.

● Da mi se tata i mama pomire. (Andreja, Subotica)

Za one koji su se potrudili poslati svoje odgovore, pripremili smo malo iznenađenje koje uskoro stiže na njihove adrese!

SV. NIKOLA NIJE ZABORAVIO DOBRU DJECU

Kao i proteklih godina, 6. 12. sv. Nikola je "osobno" posjetio dobru djecu. Iako je star, sa smješkom i darovima je obradovao svojim dolaskom oko 60 mališana. Dobra djeca koju je sv. Nikola obišao su mi ispričala kako je izgledao njihov susret s njihovim najdražim svećem: "Morali smo mu pokazati da znamo moliti Boga, pogledao je naše pluseve i minuseve pitao nas da li idemo redovito na vjeronauk i na svetu misu, a zatim je pitao roditelje kakvi smo bili i pošto je sve bilo u redu, dobili smo lijepo darove. Sv. Nikola nam je rekao da molimo i budemo dobri pa će i nagodinu opet doći!"

Zahvaljujem se organizatoru i pomoćnicima u župi Isusova Uskrsnuća, a napose sv. Nikoli koji nas nije zaboravio.

Željka Cvijanov

Uredništvo: U TOKU JE POTRAGA ZA NOVIM ČLANOVIMA UREDNIŠTVA

SPECIJALNI POZDRAV ČITATELJIMA!

Jako mi je dragoo što ste i ove godine uzeli da čitate naš i vaš omiljeni vjerski list "Zvonik". Isto toliko mi je žao što vam ovaj put neću moći napisati najbolji, najzanimljiviji i najoriginalniji uvodnik. Dok inspiracija mili do mene da iskaže svoj stvaralački duh, u glavu mi udara nešto mnogo glasnije i snažnije od nje. Pitanje glas: je li to muzika ili nije? Nije mi namjera nekoga uvrijediti, napadati ili kritizirati različite muzičke ukuse, no ono što me užasno dekoncentriira je RAVE. Poštedjet ću vas mojih opisa doživljavanja. Istog i odmah prijeći na ono konkretno...

Dragi raveri (da li se tako piše?!), molim vas ovim putem osvjetljajte sebi obraz i objasnite meni i drugima u čemu je forna. Više stvari ne shvaćam u vezi ravea - jel me

to vrijeme pregazilo, jel u pitanju novi bunt ili šta? Također ne mislim da je OK što totalno ignorirate molbe, opomene... drugih ljudi. Bilo bi lijepo iskazati nam bar malo dobre volje za suradnjom, da čujemo i vaše mišljenje. (Imam osobno iskustvo te se ne trebam previše nadati, ali ipak...) Javite nam što je dobro u toj muzici?

Ipak, svima SRETNA I BLAGOSLOVLJENA NOVA, SVETA I JUBILARNA GODINA! Sve toplo pozdravljam i nadam se vašim pismima i prijedlozima.

Vaša Dijana

P.S.

Možda ima i važnijih stvari od ovoga što sam napisala, ali...

MOJA BOŽIĆNA MOLITVA

Za Božić, na ponoćnoj misi, u crkvi uvijek ima puno ljudi i tada ne propustim priliku zahvaliti dragom Bogu za sve njih. Ali, ovog Božića po prvi put sam obratila pažnju i na one kojih nikada nema u Božjem hramu. Začudila me je činjenica da nekim ljudima ovaj radosni blagdan ne znači ništa, da neki ostaju ravnodušni pred likom Djetešca u jaslicama, Djetešca koje će otkupiti sve nas. Da, on je došao radi svih i hoće da se svi ljudi spase, usprkos "dočeku" koji mu je priređen - za njega nije bilo mjesta među ljudima (u svratištu) nego u štali. Ali, on nije bio zlopamtilo i zato s pravom kliče jedna božićna pjesma: "O, Dobrog Kralja komu je i štala ugodna". Stoga i mi trebamo hvaliti i slaviti tog dobrog Spasitelja kome nije važno ni gdje će se roditi jer se rodi radi nas ljudi. A opet, milijuni, čak (nažalost) i milijarde ljudi u liku ovog milog Djetešca ne prepoznaju Boga. Ne shvaćaju oni da se taj maleni Isus, kojeg promatramo u štalici na jaslicama, rodio i za njih, da i njih zove da ih zagrli i ogrije svojom božanskom ljubavlju. I zato molim:

"Smiluj se onima koji ne poznaju Tvoju bezgraničnu ljubav, dobrotu i Tvoje milosrđe. Daj im, o dobar Isuse, da Te prime u svoje srce; da i oni hitaju k Tebi s molitvama i riječima zahvale na usnama."

Ovu sam molitvu uputila "Malenomu Isusu" u božićnoj noći i znam da će je On uslišiti jer u njegovom srcu "ima mesta za ljude sve, jer došao je svima, svi da ga zavole".

Nela

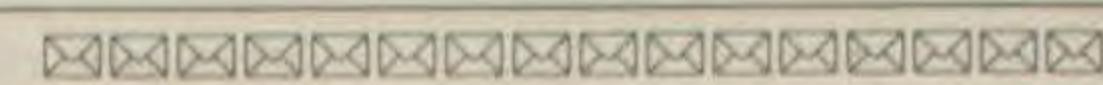
MISA MLADIH ZA MIR

U kapelici Crne Gospe u franjevačkom samostanu u Subotici održana je prva misa mladih za mir u Jubilejskoj godini. Nevjerojatan broj mladih okupio se na ovu misu. Koliko?! - 50! (Da, dobro ste pročitali). Nadamo se da će se ovaj broj održati ili čak povećati kao i da će naše molitve donijeti vidljive plodove.

O obavljanju pobožnosti **DEVET PRVIH PETAKA** u mjesecu govori nam sljedeća objava: "Jednog petka (Isus) je rekao svojoj nedostojnoj sluškinji: Obećajem ti u prekomjernom milosrđu moga Srca da će njegova sve moguća ljubav svima onima koji se na devet prvih petaka uzastopce pričeste podijeliti milost skrušene smrti; neće umrijeti u mojoj nemilosti, jer će im se moje Srce u tom času ukazati sigurnim utočištem."

I ne samo to. Oni koji budu obavili ovu pobožnost bit će dionici i mnogih drugih milosti. Evo Isusovih obećanja:

1. Ja ću im dati sve milosti koje su potrebne njihovu staležu;
2. Ja ću uđeliti mir i slogu njihovim obiteljima;
3. Ja ću ih tješiti u svim njihovim nevoljama;
4. Srce moje bit će im utočiste za života, a osobito na času smrti;
5. Ja ću sve njihove pothvate popratiti bogatim blagoslovom;
6. Grešnici će naći u mojem Srcu izvor i beskrajno more milosrđa;
7. Mlake duše postat će revnima;
8. Revne duše brzo će se uspeti do velike savršenosti;
9. Ja ću blagosloviti kuće gdje se izloži i štuje

Bog Žvončići!

Imam jedan prijedlog! Dobro bi bilo da proradi "dopisna rubrika" na stranicama mladih. Naime, mi ne idemo često u udaljene župe a željeli bismo saznati kako tamno teku susreti mladih. Svi mi veoma volimo ta okupljanja i ostvarili smo jedno duhovno jedinstvo, tako da sada kad netko slučajno bude spriječen da dođe na naše sastanke i ne dođe na susret, mi osjetimo jednu prazninu... Stekla sam divne prijatelje, drugaricu za koju tek sad uviđam da je zaista najbolja... U svemu ovome puno razumijevanja imaju župnik vlč. Slavko Večerin, župni vikar Bognár Attila i katehistica Ivana Lazić i oni nam dosta pomažu. Hvala im od srca.

Želimo svima da u 2000. godini u jedinstvu vjere, ljubavi i nade ostvarite sve svoje želje.

Mirela Sakač, Bajmok

slika mojega Srca; 10. Svećenicima ču udijeliti milost da ganu i najokorjelija srca; 11. Imena onih koji promiču ovu pobožnost bit će zauvijek zapisana u mom Srcu.

To je obećanje Isus dao sv. Margareti Mariji Alacoque u Parly le Monialu u Francuskoj.

Mi smo počeli. Pridružite nam se i vi! Ne propustimo priliku da budemo dionici tako divnih i čudesnih obećanja.

Mira i Bane

Bogoslov František Gašparovsky poslije mise polazi na put u Slovačku

MLADI U VARŠAVI ZADIVLJENI-RADOŠĆU-SNAŽNI SVJEDOCI NADE

Vjerujem da su velikoj većini mladih poznati molitveni susreti braće iz Taizéa. Kao i proših godina, tako je i ove godine na molitvenom susretu (22. po redu) za doček 2000. godine u Varšavi (27. 12. - 1. 01.), bilo okupljeno veliko mnoštvo (76.000) mladih iz različitih krajeva svijeta. Sudionicima novogodišnjeg susreta mladih pozdravne brzovave uputili su i papa Ivan Pavao II, ruskopravoslavni patrijarh Aleksij II, nadbiskup Canterburyja George Carey te generalni tajnik Ujedinjenih naroda Kofi Annan.

U poruci mladima okupljenima u Varšavi Papa je izrazio želju da taj susret "bude povlašteno vrijeme uzajamnog prihvaćanja i bratstva, molitve i kontemplacije koje će roditi sve većem otvaranju Bogu i drugima". "U ovoj jubilarnoj godini koja započinje", dodaje Sveti Otac, "potičem sudionike da od mesta na kojem su se okupili učine ono što nam Biblija govori o Jeruzalemu - Sveti grad, prema kojem su pozvani ići svi narodi i mjesto radosti i zahvaljivanja u kojem će se osjetiti Božja prisutnost i kako je dobro stajati pred njegovim pogledom sa sinovskim pouzdanjem, duha raspoložena vršiti njegovu volju; mjestom u kojem će jačati svijest da je Bog Otac pun ljubavi i milosrđa, koji od čovječanstva čini jednu obitelj."

"Danas kada su mnogi naši suvremenici", piše nadalje Papa u poruci upućenoj poglavaru zajednice Taizé o. Rogeru kako bi je pročitao svim okupljenim mladima, "duboko označeni nasiljem, strahom za sutra i tjeskobnim pitanjem o smislu života, kršćani moraju više no ikad biti gorljivi i snažni svjedoci nade koju žive". "Budite uvijek poslužitelji evanđelja nade", zaključuje Papa na pragu Velikog jubileja 2000, "odlučite bez oklijevanja naslijedovati Krista, do kraja mu iskažite svoje povjerenje i budite glasnici njegove ljubavi".

Zanos koji Papa u svom pismu upućuje mladima na ovom susretu je bio vidno prisutan. Otvorenost mladih Duhu Svetom je zračila na svakom koraku, o divnim poznanstvima i prijateljevanjima mladi mogu pričati na svakom koraku. Zanos i duh Taizéa po povratku s ovog susreta prenijeli smo i u svoje zajednice.

Marina

Prema podacima iz Taizéa, iz Hrvatske je na novogodišnjem susretu sudjelovalo 1600 mladih iz svih biskupija. Iz Bosne i Hercegovine u Varšavu je stiglo 5 autobusa i to iz Sarajeva, Mostara, Novog Travnika i Kiseljaka. Iz SR Jugoslavije stiglo je 800 mladih iz srpsko-pravoslavne, rimokatoličke, grkokatoličke, luteranske i reformirane Crkve, od čega su trećinu činili Hrvati iz Vojvodine i Crne Gore. Prema riječima brata Richarda, poljsko i slovačko veleposlanstvo u Beogradu svima su izdali besplatne vize. Iz Makedonije je stigao jedan autobus mladih iz katoličke župe u Skopju i jedan autobus pravoslavnih studenata.

Utemeljitelj i voditelj zajednice iz Taizéa brat Roger uputio je i posebno pismo naslovljeno "Zadivljeni radošću".

Mlade iz naše biskupije predvodili su vlc. Josip Kujundžić, mladomisnik Marinko Stantić, s. Leonora Merković i nekoliko mladih. /Zv/

MLADI ULJEPŠALI BOŽIĆ STARIMA

Tijekom božićnih blagdana mladi Tavankućani su došli na ideju kako razveseliti stare, bolesne i usamljene osobe. Naš župnik spremno je organizirao skupinu mladih koji su se rado odazvali. Slobodan Vuković i Darko Bilinović su ponudili svoja osobna vozila i sve je bilo spremno za obilazak.

Prvi dan je bio rezerviran za stare u Gornjem Tavankutu. Mladi pjevači, koje su na tamburama pratili Dragan Prčić, Slobodan Vuković te naš župnik, od svega srca su pjevali: "O Betleme grade slavni", "Djetešće nam se rodilo", "Radujte se narodi", "Ajte braćo da idemo"... Većina starih je ovoga Božića prvi put čula te pjesme jer zbog bolesti i starosti nisu mogli biti u crkvi u koju su rado dolazili

dok im je to zdravlje dozvoljavalo.

Narednih dana pohodili smo bolesne i stare u Donjem Tavankutu, Čikeriji i Ljutovu. Jedan dio puta išli smo pješice i pjevali božićne pjesme. Svim starima smo osvježili draga im sjećanja na najljepši obiteljski blagdan te su mnogi zajedno sa nama zapjevali. Bilo je svima jako lijepo i dirljivo: i mladima i starima. Neki su od starih rekli da im je ovo bio najljepši Božić. Potvrdilo se tako i ovog puta da je za radost potrebno samo malo dobrote i nesebičnosti.

Ana i Marica

SEDAM LAŽI O LJUBAVI

Zbog aktualnosti i prikladnosti teme, u narednim brojevima objavit ćemo "Sedam laži o ljubavi". Predavanje je to koje je održao Kjell Olsen 1997. godine povodom drugog WLW (Wahre Liebe Wartet - Prava ljubav čeka) susreta u njemačkom gradu Weinheimu.

Uvod

Za svakog čovjeka ljubav je beskompromisna. To je i razlog zašto tako lako prihvaćamo lažna obećanja o ljubavi i pri tome uništavamo u sebi ono za čime čeznemo. U jednom pismu 26-godišnja žiteljka Južnoafričke Republike piše: "Ja spadam u one koji sa seksom nisu mogli čekati do braka, a sada sam jako razočarana." Njeno razočarenje dijele milijuni drugih ljudi koji su se istoj laži predali.

Na sljedećim stranicama želim dobro razmotriti neke od tih laži, otvoreno ih izložiti ali istovremeno i ponovno otkriti istinu o pravoj ljubavi.

LAŽ BR. 1

Seksualnost stvara povjerenje

Jedna mlada djevojka napisala je sljedeće u pismu namijenjenom WLW-u: "Ja sam stalno u potrazi za ljubavlju. Ali jedini oblik ljubavi s kojom se mogu identificirati je tjelesna ljubav, tj. seks. U svom životu već sam "spavala" s 18 muškaraca. Nekako imam osjećaj da nemam pravo reći NE te ih odbiti iako bih to najradije napravila."

Ona je "nasjela" laži koja kaže da SEKS STVARA OSJEĆAJ POVJERENJA. Istina je da je seksualnost izraz intimnog odnosa i povjerenja a ne put u takav odnos. Istinska intimnost i odnos povjerenja temelji se na potpunom darianju, istini, ljubavi i slobodi za koju je Bog odredio BRAK. Pa i prostitutke daju svoje tijelo kroz seks, ali njihov se odnos prema "mušterijama" ne može opisati kao odnos povjerenja. Baš suprotno, predbračni seks može stajati na putu stvaranju istinskog povjerenja među partnerima.

DONALD JOY piše da se kod predbračnog spolnog odnosa daje prednost emocionalnom procesu povezivanja osoba. U jednoj studiji, u kojoj je sudjelovalo 100.000 žena, pokazao je da se rana seksualna iskustva mogu povezati s nezadovoljstvom u kasnijem braku, manjkom povjerenja i potcenjivanjem.

(nastavlja se)

KAKO SU ČLANOVI MEP-a PROVELI CJELONOĆNU ADORACIJU

u osječkom Svetištu Srca Isusova
u noći od 6. na 7. siječnja 2000. uoči prvog petka!

Dragi prijatelji!

Izvještavamo vas kako je proteklo prvo cjelonoćno klanjanje u osječkom Svetištu Srca Isusova. Tridesetak članova MEP-a iz Osijeka i Ivankova okupili su se najprije na večernjoj sv. misi Bogojavljenja. Nakon sv. mise imali smo zajedničku večeru za koju je svatko sam nešto pridonio.

Poslije večere okupili smo se u našoj dvorani. Našao se među nama Darko Perković, Osječanin, mladi isusovački bogoslov koji se prije dva tjedna vratio iz Indije gdje je kao privremeni misionar proboravio šest mjeseci o čemu nas je opširno izvijestio u svom predavanju. Nakon ovog predavanja koje su naši članovi bez daha i s velikim zanimanjem pratili, krenuli smo u Svetište na našu adoraciju.

U uvodu je naš p. Nagy naglasio trostruki smisao ove noćne adoracije: prvo odaziv Sv. Ocu i mjesnom biskupu koji naglašavaju da ova Jubilarna godina mora biti na poseban način Euharistijska godina i stoga treba što više promicati razne euharistijske pobožnosti, na poseban način klanjanje pred Presvetim. Drugo, ovo noćno klanjanje uoči prvog petka izvršno se uklapa u štovanje Srca Isusova kao priprema za prvi petak i kao obavljanje svete getsemanske ure. Treće, euharistijska pobožnost jest sastavni dio identiteta MEP-a i zato je u svim vidovima treba promicati. Također je duhovnik naglasio da ova adoracija želi biti i početak pripreme za obnovu Posvete Srcu Isusovu koju su već prije sto godina (1900) načinili mladi hrvatski katolici.

Nakon uvoda svi zajednički ostali smo do 23 sata u molitvi, pjesmi, spontanoj molitvi... Meditirali smo nad jednim tekstom što ga je napisao isusovački general o Kolvenbach "Euharistijski čovjek". Od 23 sata pa nadalje izmjenjivali smo se svaki sat po skupinama sve do jutra. Kako u Svetištu imamo sobe za duhovne vježbe, tako su pojedine skupine otišle malo na počinak i kad bi došao njihov sat u koji su se upisale, onda bi ih prethodna skupina probudila i tako smo se izmjenjivali sve do jutra.

Ujutro je većina koja je provela ovdje noć ostala na svetoj misi prvoga petka i pričestila se. Nakon sv. mise dočekao ih je u blagovaonici topli čaj s kolačićima i tako smo okrijepljeni i tjelesno a najviše duševno krenuli u novi dan.

Jedna zanimljivost: klanjanje smo imali pred zapaljenim betlehemskim svjetлом koje je još uvijek gorjelo u našoj crkvi. Pokaznica u kojoj je bio izložen Presv. sakrament nam je bila posebno draga: donijeli smo je sa Sljemena sa taborovanja gdje su je mladi sami načinili od šumskog drveća. Tako nas je u svojoj jednostavnosti podsjećala na lijepu trenutku noćne adoracije na Sljemenu.

Još jedan momenat koji može poslužiti drugima ubuduće: svaka skupina na poseban papir je na koncu svoga sata adoracije zapisala po jednu misao koja ostaje kao uspomena za sve i kao jedan mali duhovni plod adoracije.

Veoma nam je drago da su se u isto vrijeme našoj adoraciji priključili iste noći naša braća i sestre iz MEP-a u Subotici. Danas ujutru su nas odmah o tome izvijestili pa vam proslijedujemo u posebnom e-mail-u njihov izvještaj.

Sve vas srdačno pozdravljamo u Kristu

članovi MEP-a iz Osijeka

mep

BDJENJE SUBOTIČKOG MEP-a

Dragi pater i dragi MEPOVCI Osijeka!

Upravo smo završili noćno bdjenje po kojem smo u Isusu bili ujedinjeni u molitvi i bdjenju i s vama.

Bdjenje smo započeli oko 20 sati u samostanu sestara Kćeri Milosrđa. Nakon kratkog dogovora i razgovora prešli smo u kapelicu gdje smo ostali zajedno dva sata pred izloženim Presvetim Sakramentom. Najprije smo izmolili II. Večernju iz Časoslova, o svetkovini Bogojavljenja, zatim nam je vlč. Andrija govorio malo o Euharistiji prema Katekizmu Katoličke Crkve, a onda smo u šutnji svi pročitali šesto poglavlje iz Ivanovog evanđelja i o njemu meditirali. Na kraju

je svatko pročitao rečenicu koja mu je te večeri najviše govorila i svatko je kratko objasnio zašto upravo ta rečenica.

Završili smo spontanim molitvama u kojima smo molili za razne naše potrebe, za uspjeh jubilarne godine, za napredak MEP-a u našoj biskupiji ali i za našu pravoslavnu braću i sestre koja danas slave Božić i za jedinstvo kršćana. Naravno, molili smo posebno i za Vas...

Poslije toga bilo je pojedinačno klanjanje u kapeli do jutra, a ostali su razgovarali (a malo smo čak i spavalci).

Bdjenje smo završili u 6,30 sati jutarnjom molitvom iz Časoslova.

Razišli smo se radosni, iako malo umorni, prikazavši i ovu žrtvu kao zahvalnost Isusu za njegovu čudesnu i divnu prisutnost u Euharistiji.

Danas ćemo sudjelovati u misi i u pobožnosti Prvog petka, a dogovorili smo se da će svaki put kad je cjelodnevno klanjanje u kojoj župi i netko od MEPOVACA poći na to klanjanje bar sat vremena, da i na taj način dademo svoj doprinos štovanju Presvete Euharistije u ovoj jubilarnoj godini.

Nije nas bilo puno, ali bilo nam je lijepo. Srdačno Vas pozdravljamo i želimo puno milosti u novoj godini, uz želju da se konačno i što prije sretnemo...

Igor, Ljubica, Biserka, Vesna, Sanja,
Danijela, Kristina, Martina i vlč. Andrija

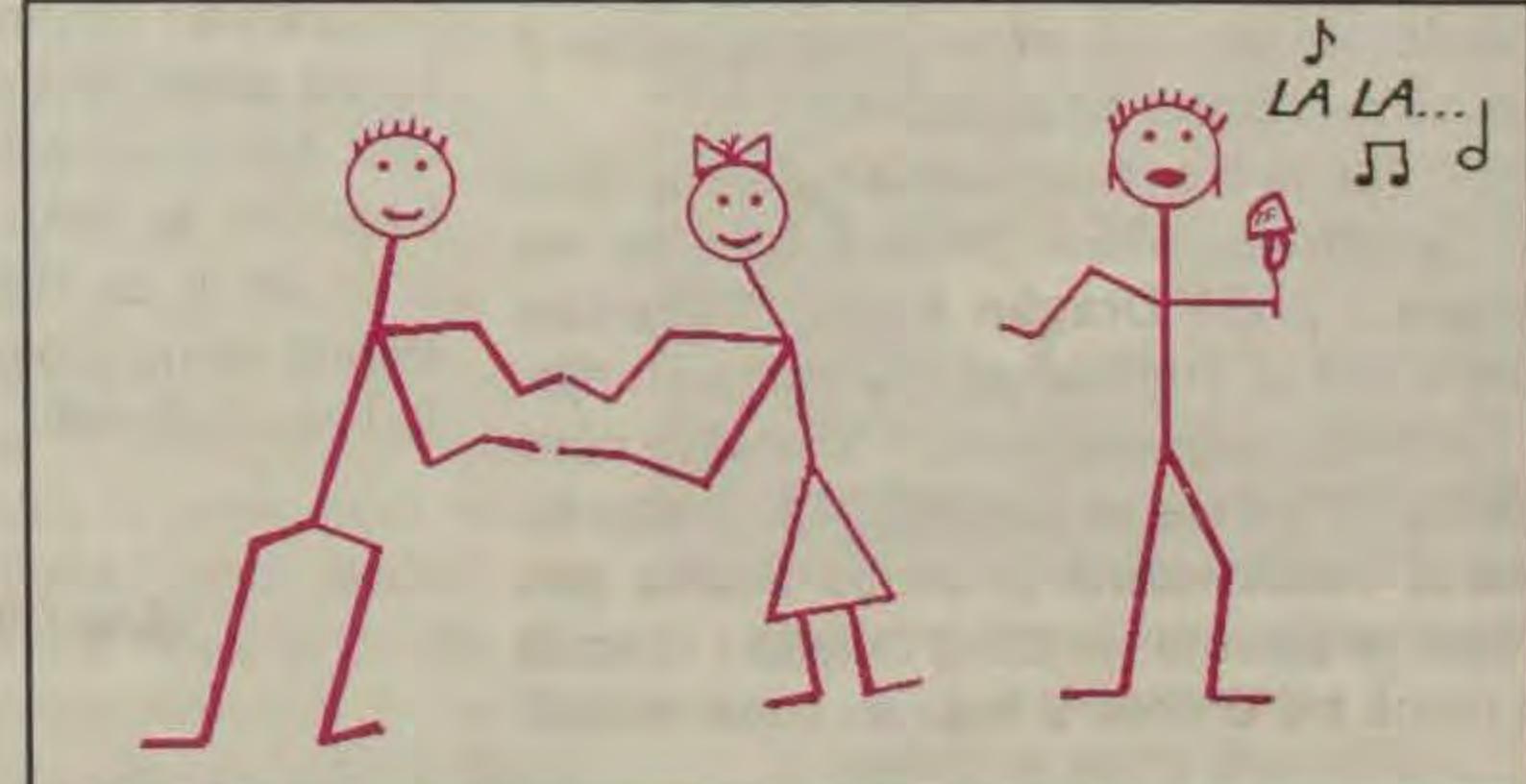
Tribina mladih

JUBILARNA GODINA I OPROSTI

Posljednja tribina mladih u 1999. godini održana je na "Oce", 19. 12. na "starom" mjestu - u Katoličkom krugu a predavač je bio mons. Stjepan Beretić, katedralni župnik. Kroz temu "Jubilarna godina i oprosti" iznova smo odlučili ispuniti uvjete za potpuni oprost grijeha: 1. VALJANA ISPOVIJED, 2. SV. PRIČEST i 3. MOLITVA NA NAKANU SV. OCA.

Ovog puta diskusija je izostala iz dva razloga. Prvi je, naravno, što smo svi pozorno slušali te sada sve znamo o ovoj temi. Drugi je što smo se svi spremali za druženje u kojem su pojedinci iskazali svoje igračke i pjevačke sposobnosti. Druženje su organizirali članovi OTM, a na početku i na kraju zvaničnog dijela tribine Kristina i Željka su nam pročitale prigodne tekstove.

Bane

SUSRESTI SE, POZNAVATI SE, RADITI ZAJEDNO!

Drago mi je što se nastavlja i širi rad na EKUMENIZMU, rad na međureligijskim susretima i razgovorima. Zato ću na početku ove Svetе godine u rubrici "Ekumenizam" citirati encikliku UT UNUM SINT - ORIENTALE LUMEN, Svetoga Oca pape Ivana Pavla II, u kojoj nas toliko i na tako različite načine potiče da radimo na jedinstvu Crkava.

Ova enciklica ima podnaslov, koji sam iskoristio za naslov ovoga priloga. U tekstu pod brojem 22 se kaže:

"Živo bih želio da riječi koje je sv. Pavao upućivao s Istočna vjernicima Rimske Crkve danas zazvuče na ušima kršćana Zapada glede njihove braće u Istočnim Crkvama: 'Ponajprije zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu za sve vas: što se vaša vjera navješćuje po svem svijetu' (Rim 1,8).

Odmah potom s entuzijazmom najavljuje Apostol naroda svoju nakanu: 'Jer čeznem vidjeti vas da vam predam nešto dara duhovnoga te se ojačate, zapravo - da se zajedno s vama ohrabrim zajedničkom vjerom, vašom i mojom' (Rim 1,11-12). Eto dakle divno zacrtane dinamike susreta: poznavanje blaga vjere drugoga - koju sam upravo pokušao opisati - spontano proizvodi težnju za novim i dubljim susretom među braćom, susretom koji treba biti prava i iskrena razmjena. To je težnja koju trajno budi Duh u Crkvi i koja u teškim vremenima postaje još upornijom."

U broju 23 Papa nastavlja:

"Doduše dobro sam svjestan da u ovom trenutku pojedine napetosti između Rimske Crkve i nekih Istočnih Crkava otežavaju hod uzajamnog poštovanja s obzirom na zajedništvo. Više puta ova rimska Stolica nastojala je dati smjernice koje promiču zajednički hod svih Crkava u tako važnom trenutku za život svijeta, napose u Istočnoj Europi, gdje su povjesna dramatična zbivanja u novije vrijeme često priječila Istočnim Crkvama, da u punini ostvare evangelizacijski mandat, kojeg su smatrali nužnim. Stanja veće slobode otvaraju im danas nove mogućnosti, premda su sredstva kojima raspolažu ograničena radi poteškoća u kojima se nalaze zemlje njihova djelovanja. Želim snažno istaknuti da su zapadne zajednice spremne u svemu pomoći jačanje ove dijakonije - i mnoge već djeluju u tom pravcu - stavljajući na raspolaganje tim Crkvama iskustva stečena u godinama slobodnijeg vršenja ljubavi prema bližnjem. Jao nama ako obilovanje jednih bude uzrokom poniženja drugih i besplodno i sablažnjivo nadmetanje."

Djela zajedničke ljubavi jedne Crkve prema drugoj i zajednički prema ljudima koji se nalaze u potrebi, očitovat će se kao veoma rječit čin. Njihov izostanak ili čak suprotno svjedočanstvo dovest će one koji nas promatraju do toga da povjeruju kako svaki napor oko zблиžavanja među Crkvama u ljubavi nije drugo nego prazan govor, bez uvjerenja i konkretnosti.

Smatram temeljnim poziv Gospodinov da djelujemo tako da svi koji vjeruju u Krista zajednički svjedoče vlastitu vjeru, osobito u zemljama gdje je tjesno povezan suživot između sinova Katoličke Crkve - latina i istočnjača - i sinova Pravoslavnih Crkava."

"CARITAS" - LJUBIMO KRISTA U BRAĆI I SESTRAMA

U Godini Velikog jubileja mora doći do izražaja naša djelotvorna kršćanska ljubav. Bez te "utjelovljene" ljubavi uzalud će biti sve naše vanjske proslave i sve veličanje naše kršćanske vjere. Isus Krist je prije nego što će napustiti ovu zemlju u svom tjelesnom obliku obećao "svojima": "Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta." I mi znamo da je on otkad je uzašao na nebo i sjedi s desne Ocu, s nama zauvijek prisutan na različite načine kako nas to lijepo uči Konstitucija o svetoj liturgiji "Sacrosanctum concilium": prisutan je u misnoj žrtvi i u osobi službenika a ponajpače pod euharistijskim prilikama; prisutan je u sakramentima i u svojoj riječi, jer on govori kad se u Crkvi čita Sveti pismo; prisutan je i u zajednici molitelja, jer je obećao: "Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam ja među njima" (usp. SC br. 7). No, osim ove prisutnosti, mi znamo da je On prisutan napose u bratu čovjeku, a osobito u onim "najmanjima", tj. u onima koji su u potrebi. U njima se toliko "utjelovljuje" da je rekao: "Bio sam gladan i dao si mi jesti, bio sam žedan i napojio si me, bio sam gol i zaogrnuo si me, bio sam bolestan i pohodio si me..." (usp. Mt 25). Dobro je iz tog teksta shvatiti i zaključio sv. Ivan od Križa kad je rekao: "Na koncu vremena bit ćemo suđeni po ljubavi", jer je Isus izrekao gore navedene riječi u svom govoru o posljednjem sudu.

Zbog toga smo i mi u "Zvoniku" odlučili u ovoj Svetoj godini otvoriti rubriku u kojoj bismo govorili o svjetlim primjerima djelotvorne ljubavi prema bližnjem u našoj sredini i davali uvijek nove poticaje za tu ljubav i za karitativni rad. Poznato je da je naša biskupija u posljednje vrijeme primila doista vrijednu karitativnu pomoć od Međunarodnog "Caritasa" Švicarske, Austrije, Češke... Zahvaljujući ovoj pomoći aktivirani su i naši župni "Caritasi" te su tako mnogi naši vjernici dobili bar neku pomoć u ovim teškim vremenima. Pomagali smo ujedno i izbjeglice iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine kao i raseljena lica s Kosova... O ovoj akciji izvjestio nas je preč. Dobai István, direktor "Caritasa" Subotičke biskupije u svom božićnom pismu upućenom svim župnicima i karitativnim djelatnicima, zahvalivši im ujedno na suradnji. Da bismo i vas, dragi čitatelji, podrobne izvjestili o ovoj akciji, zamolili smo ga za razgovor o ovoj akciji i općenito o karitativnoj djelatnosti u našoj biskupiji koji ćemo objaviti u sljedećem broju.

Očekujemo, naravno, i vašu suradnju. Pišite o radu "Caritasa" u vašoj župi ili o tome kako vi nastojite iskazivati djelotvornu ljubav prema bližnjem da to bude jedno svjedočanstvo našeg kršćanskog življenja i poticaj da i drugi pokušaju slično. Unaprijed zahvaljujemo na svakoj suradnji.

Urednik

Jedan od brojnih kamiona s humanitarnom pošiljkom

OBITELJSKI SUSRETI U SV. ROKU
O "MISTERIJU UTJELOVLJENJA"

BOG SE DUBOKO SAGNUO NAD ZEMLJU

"O misteriju utjevljenja želim govoriti na primjeru Ivanova evanđelja kojeg su stari oci nazivali 'teolog'... On svoje razmišljanje počinje kod OCA. Bog Otac se sav izgovara u osobi Sina koji je u jednom trenutku sišao na našu Zemlju - duboko je sišao. Riječ je postala 'sarks' - meso. Bog se duboko sagnuo nad zemljom." Ovim je riječima uvaženi predavač iz Novog Sada dr. Tadej Vojnović počeo predavanje 17. XII. na Obiteljskim susretima u župi sv. Roka o temi koja je sama po sebi i aktualna i izazovna.

Zašto je Bog došao na zemlju kao malo dijete? Upravo zato što je dijete kao magnet koji privlači ljude. Bog nam je zaživjevši naš život pokazao kakvi MI trebamo biti. Pokazao je i to da naš život ima budućnost, ima izlaz upravo zbog ROĐENJA. Božić je blagdan darivanja - Izajia je već najavio: "Sin nam je darovan".

Osamdeset odraslih ljudi pratilo je vrlo pomno predavanje dr. Tadeja čije se riječi neće zaboraviti. Još nam zvone u ušima čudesne riječi o smislu utjevljenja: "Bog se duboko sagnuo nad zemljom" jer "Ljubav Božja prevelika primi pravu put čovjeka".

Katarina Čeliković

Papin Angelus u nedjelju 26. prosinca 1999., na blagdan Svete Obitelji

BUDUĆNOST OVISI O OBITELJI

Predraga braćo i sestre!

Na današnju nedjelju slavimo blagdan Svete nazaretske obitelji, i doista je znakovito da je to ove godine drugi dan Božića i otvaranja Velikoga jubileja. Želim, stoga, uputiti posebne želje obiteljima: sretan Božić i nova Jubilejska godina svima vama, obitelji Rima i cijelog svijeta! Dvijetusući jubilej Kristova rođenja je osobito vaš, jer podsjeća kako je Bog htio ući u ljudsku povijest po obitelji.

Današnji blagdan pruža mi zgodnu priliku da obnovim, na početku Svete godine dvijetusućite, poziv u prilog prava obitelji, života i djetinjstva, priznatih također od Opće povelje o ljudskim pravima. Za promicanje ljudskih prava doista je potrebno zaštititi prava obitelji, budući da treba poći od nje da bi se moglo dati cijelovit odgovor na izzove sadašnjosti i budućnosti. Obitelj je zajednica ljubavi i života koja se ostvaruje kad se muž i žena potpuno daruju jedno drugome u braku, spremni primiti dar djece. Temeljno pravo na život povezano je s čovjekom od začeća, i ono pripada biti naravnog zakona i predajama velikih religija, kao i duhu članka 3 Opće povelje o ljudskim pravima.

Zajedništvo između majke i začetog djeteta i nezamjenjiva uloga oca zahtijevaju da dijete bude prihvaćeno u obitelji koja mu jamči, koliko je moguće, prisutnost oba roditelja. Osobiti doprinos koji oni daju obitelji i, po njoj, društvu, vrijedan je veće pozornosti.

Danas je obitelji potrebna osobita zaštita od strane javnih vlasti koje su često podložne pritiscima skupina koje nastoje svoje interese prikazati kao pravo, a to je zapravo plod individualističkog i subjektivističkog mentaliteta.

"Budućnost čovječanstva ovisi o obitelji" (apost. pobudnica Familiaris consortio, 86); i velika obitelj naroda gradi se počevši od najmanje ali temeljne njezine celije. Neka Bog prosvjetli zakonodavce, vladare i svaku osobu dobre volje da promiču dječatnu zaštitu prava obitelji, života i djece. Neka nam u tome pomogne Sveta nazaretska obitelj, koja je prihvatile i pomogla rasti Otkupitelju svijeta. /Prema: IKA/

DESET GODINA BRAČNIH VIKENDA U VOJVODINI

Gotovo 130 bračnih parova iz Vojvodine i petnaestak iz inozemstva sudjelovali su na proslavi 10. obljetnice "Bračnih vikenda" koja je održana u Senti od 8. do 10. listopada 1999. godine. Svečani susret održan je u senčanskom kazalištu "Eugen". Na ovom slavlju sudjelovao je i subotički biskup mons. dr. Ivan Pénzes, desetak svećenika i dvije redovnice, uz navedne bračne parove. Prisutne su pozdravili preč. Nagy József, župnik i bračni par Csincsik Lajcsi i Rozsa, zatim su o proteklom periodu govorili bračni par iz Budimpešte Csanady Mihály i Márta te preč. Nagy.

U subotu su na ovaj "bračni vikend" pristigli i bračni par Wolfgang i Johanna Mandl iz Beča, koji su odgovorni za ovaj duhovni pokret među bračnim parovima u Europi.

Svečanu sv. misu zahvalnicu za proteklih deset godina ovih susreta predvodio je u nedjelju subotički biskup dr. Ivan Pénzes. /Hitellet/

BOŽIĆU NAŠ

Pomalo već umorni od ulica i žurbe,
izgubljeni u mislima svakojakim,
čekali smo tu noć
kada ćeš nam doći,
Isuse - Božiću naš.

Ustreptali, razdragani
s pjesmom i molitvom nade,
čekali smo zvončića zvon,
anđeli što ih nose
da oglase, Isuse,
dolazak Tvoj
srcima koja Te prose,
utjehe na radost da nam daš,
da nas hrabriš pomalo već umorne
od kiša i vjetrova svakojakih
što nas prate na putovima ovim,
Isuse naš - Bože jaki.

I dođe blažen čas,
zapjevaše anđeli, zvona,
svi vjerno pjevaše veselo i dugo:
došao si, naša sveta Svetlosti,
Isuse - Božiću naš.

Molimo Te, čuj naše pjesme, himne...
daj nam mira, ljubavi
za čime vapi sav svijet;
daj da naučimo ljubiti
kako si nas učio Ti,
u onaj čas,
bolan i svet
kalvarijski sat,
Isuse, Isuse - Božiću naš.

Maja Bačlija - Kikić

IZLOŽBA BOŽIĆNJAKA

Etnografski odjel Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović" je i ove godine priredio izložbu božićnjaka, koja je privukla značajne gledače u izložbenu prostoriju Foruma hrvatskih institucija i organizacija, u Bledskoj 2 (nuž Galeriju "Dr. Vinko Perčić"). Očito ne na vreme upućenom pozivu odazvale su se spretne reduše s izloženi petneštvo božićnjaka.

Izložbu je otvorio 17. prosinca preč. mr. Andrija Kopilović, pridsidavajući Instituta "Ivan Antunović", a nazočnima je izmed ostalog ukazao na vrsku važnost božićnjaka u životu Hrvata Bunjevaca, osobito salašara. Njegovo je mesto u pročelju svečanog astala ispod propeća i okičene grane, na mistu di se slavi i čestita Božić. Kad god je u božićnom vrimenu na tom mistu bilo središte virskog života veliki salašarski obitelji, osobito oni koji su živili daleko od, u davnini, zdravo na ritko sažđani crkava. Da bi u svakom salašu imali prizor Betlehema, makar u malom, reduše su se dositile da ga same naprave od tista. Božićnjak je i ukras sobe, napose ako ga je reduša tako okitila da se s njim mož dičit, jel će ga gosti itekako zagledat.

Reduci su nuz čestitanje isle po komšiluku u razgledanje božićnjaka, učile jedna od druge kako da ga ispeku i nakite da bude što lipči, da mu se nema šta zabavit jel će svaki gost najpre u njeg uprt oči. Med njima nije bilo zavisti ako je čiji božićnjak bijo lipči, jel se svaka paštrila i da nauči štograd ako nije znala. U tom su rado jedna drugoj pomagale - da sačuvaju našu starinu, a tako svačanje je fale vridno. Rad tog su tisto za kolač zakuvale s velikom pažnjom, da u peći lipo naraste, da se ispeče odozgor podjednako rume, njegove pletenice da ostanu jednak široke i ne daj Bože da puknu, da se kolač raspuza il da zagori... Zato su itekako vodile računa kako će užarit peć, dočekat je da dane i onda metnit kolač na peče-

nje. U međuvrimenu su iz zakuvanog tista s vodom (ko za nasuvo) napravile željene likove i kad je kolač bijo do polak pečen izvadile ga i na njeg ji poredale.

Naš salašarski "Betlem" je izgledom bijo malo drugačiji od onog u crkvi - napravili su ga kako su mislili da triba izgledat u salašarskoj avlji. Ispečen kolač su reduše nakitile i takim životinjama koje nisu odranjivali onovrimeni pastiri, prvi Isusovi gosti. Na vrv božićnjaka metnile su malog Isusa u jaslicama, s njegovom majkom, a iznad nji zvizdu vodilju. Kad god u starini zvizdu su natakli na omanju suvu granu, obmotanu tistom zapečenim u peći. Po oplescu (dolnja, najšira pletenica) su bile poredane životinje koje su odranjivali naši salašari: nasađena kvočka na jajima, razležana pučka, po digdi šepuren pučak, od njeg malo dalje koja (nikoliko) guska (guske se ne vole mišat s drugim piležom), krmača kad doji prasice. Tu je bilo mista i za po koju ovcu, vola, tele i dr., prema tom koja šta je reduša skontala il znala napraviti, al nikad nije bilo mista za konja (konj je ohol i za njeg nema mista med krotkim životinjama). Životinje sa božićnjaka su bile sudionici radosnog dočeka Isusa, a nuz to su one tu sa sakrivenom željom da Isus salašarima pomogne da njim njevo odranjivanje iđe od ruke.

Gosta su domaćini najpre uveli u sobu da prid božićnjakom čestita Božić i zato je on moro bit izgledan, pa još ako mož i taki da se o njem priponiva. Tu su uveli i betlemare (kad god su bajmački betlemari dolazili piše čak u središte Đurđina - oko zgrade gencije /željezničke stanice/) da kod božićnjaka - obiteljskog betlema - čestitaju Badnje veče.

Za božićnjak je vezan i pomalo zaboravljen starovinski običaj: kad su žene rastavljale obiteljski betlem, slamu ispod čaršapa astala, na kojem je stojo, uzicom su svezle u gužvu i ostavile je nuz stranu. Kad su nasađivale kvočke pod svaku su metnile malo od te slame - da kvočke mirno leže na jajima i da ji što bolje izležu.

Izložba božićnjaka je zatvorena 21. prosinca. Najvriddniji i najlipči božićnjak je ispekla Subotičanka Marija Vukov. Njezin je božićnjak ukras glavnog oltara Velike crkve (katedrale Svetе Terezije Avilske), a i drugim

okolnim crkvama na oltar je darivan po jedan lip božićnjak, teško je kazat koji je od kojeg lipči.

Na ovoj je izložbi pokazan božićnjak mlade reduše 14-godišnje učenice Kristine Vukov iz Subotice, koja je pofaljena jel se okuražila da se na ovoj izložbi prvi put pridstavi sa samostalno ispečenim i nakićenim božićnjakom. To je fale vridno, al i poticaj priredivačima da se zauzmu da još više Kristinini vršnjakinja potaknu da se upute u pravljenje i pečenje božićnjaka.

Zapažen je bijo i božićnjak mlade divoke Subotičanke Antonije Piuković - napravila ga je najstarinske i najizvornije, jel je med ispečene likove u središte usadila kadgodašnju pravu granu obmotanu zapečenim tistom. Take su grane kad god pravile naše reduše po salašima, a ove današnje "grane", jele il riđe smreke, su božićni ukrasi novijeg datuma. Priredivači bi tribalo da povedu računa o nigovanju ovakog pečenja božićnjaka, da potiču i druge reduše da ga i tako peku.

Med božićnjacima je za ilo najizglednijeg ispekla Doca Piuković iz Subotice, baš onako kako bi ga tribalo zapisat u knjigu ko mintu lipog kolača. Njemu ni najveće zanovetalo ne bi imalo šta zabavit.

Tribalo bi da se priredivači u novoj jubilarnoj godini blagovrimeno počmu starati da ovogodišnju izložbu božićnjaka na vreme razglase, a nuz to da se zauzmu za sudilovanje daleko više reduša, al i da potaknu cure i divoke, osobite čeri nadreni reduša, da se zajedno staraju o očuvanju ovog narodnog stvaralaštva Hrvata Bunjevaca.

Priredivači su obećali da će za sljedeći Božić svim divojkama i redušama, koje to oče, pokazati i uputiti kako i zašto se tako pravi božićnjak - obiteljski betlem.

Na nama je da se ovaj običaj sačuva i prida našim naslidnicima. Nek i po tom ostanemo upamćeni kako smo prišli iz XX. u XXI. vik, iz drugog u treći milenij.

Doca Piuković - GAT

Foto: Zvonimir Sudarević

Piše: Stjepan Beretić

ZAŠTO JE SUBOTIČKA KATEDRALA BAZILIKA Povijest subotičke katedrale

Poseban oltar Gospo u čast

Kad je 14. listopada 1973. godine, o 200. obljetnici polaganja kamena temeljca, pokojni biskup Matiša Zvekanović obavio obred posvete katedrale, održao je prigodnu propovijed koju je započeo riječima: "Predraga braćo i sestre! Gospodinu neka je hvala, posvetimo ovu našu crkvu svete Terezije s proštenišnim oltarom u čast Prečistog Srca Marijina..." Priopćio je vjernicima da je u katedrali porušeno devet sporednih oltara. Ostale su samo oltarne slike. Iz te propovijedi doznajemo da je toga dana u čast Prečistom Srcu Marijinom posvećen novi oltar pod slikom svetoga križa u katedrali. Taj oltar je biskup dao podići da se na njemu služe svete mise u čast Blažene Djevice Marije, kao i zato da se pred tim oltarom obavljaju marijanske pobožnosti, kao i pobožnosti u čast svetaca. "Na glavnom oltaru samo Krist, naš Bog i Gospodin..." - istakao je biskup. U propovijedi spominje kako je 15. listopada 1773. godine blagoslovjen kamen temeljac nove crkve koja se dugo gradila. Nakon što je 1893. dovršena njezina unutarnja dekoracija, 8. lipnja 1894. posvetio ju je kalačko-bački nadbiskup György Császka. Godine 1931. porušen je stari glavni oltar a na tom mjestu podignut novi u apsidi svetišta. Rušenjem oltara crkva gubi svoju posvetu. Kad je 7. prosinca 1966. godine porušen i taj oltar, pa podignut ovaj današnji - licem prema puku, biskup Zvekanović je posvetio samo oltar. A onda se posavjetovao sa svećenicima u gradu i sa Svetom Stolicom kako da obnovi katedralu, na čijim svodovima su se pojavile ružne pukotine koje su se pružale pri dnu svodova a mjestimice i po njihovoj sredini duž cijele crkve. Tada se, 1966. godine, odlučilo da se prema mogućnostima obnovi cijela unutrašnjost katedrale. I napokon, na 200. obljetnicu posvete kamena temeljca svečano je posvetio našu katedralu biskup Matiša Zvekanović.

Župna crkva svete Terezije postala katedrala

Subotička župna crkva svete Terezije je 25. siječnja 1968. godine doživjela najveću počast. Od toga dana ona nosi naslov stolne crkve - katedrale. Toga dana potpisao je papa Pavao VI. svečani dokument kojim je dotadašnju Bačku apostolsku administraturu podigao na rang biskupije pod imenom Subotička biskupija u granicama na kojima se prostirala administratura. Za sjedište biskupije i biskupa određen je grad Subotica, a za stolnu crkvu određena je crkva svete Terezije Avilske. Novo biskupsko sjedište je imalo biti podvrgnuto Apostolskoj stolici dok se drukčije ne odredi. Za prvotnog zaštitnika biskupije određen je sveti Pavao apostol, a za drugotnog zaštitnika određeno je Bezgrešno Srce Blažene Djevice Marije. Tako od 25. siječnja časna subotička župna crkva svete Terezije postaje stolnom - katedralnom crkvom. Kad je 19. prosinca 1986. godine osnovana Beogradska crkvena pokrajina, Subotička biskupija je zajedno sa Zrenjaninskom biskupijom ušla u Beogradsku crkvenu pokrajinu - metropoliju kao sufraganska biskupija.

Velika obitelj svete Terezije

Od godine polaganja kamena temeljca prošla su dva stoljeća. Kroz tih 200 godina na nekadašnjem području župe svete Terezije nastalo je 20 župa s ove i pet župa s one strane državne granice. Na svečanosti posvete katedrale bilo je svih ovdašnjih dvadeset župnika, a od onih iz Mađarske došao je jedan predstavnik. Iste te, 1973. godine obavljene su pučke misije u svim župama koje su nastale izdvajanjem župe svete Terezije. Iz prijevoda naredbe Svetog zbora za bogoslužje od 29. travnja 1974. godine, čija se fotokopija čuva u župnom arhivu župe svete Terezije, vidimo da je u pismu potpisanim 14. rujna 1973. godine

biskup Zvekanović iznio molbu svoju i svojih vjernika i svećenika u kojoj moli da isti Zbor predloži papi da se katedrala svete Terezije u Subotici odlikuje naslovom manje bazilike. Sveti otac papa Pavao VI. je istoga dana, 29. travnja 1974.

godine, izdao svečano pismo - BREVE, koje započima: "Pavao papa VI. na vječni spomen. Smatramo dostojnim da ukrasimo naslovom 'MANJE BAZILIKE' odličnu crkvu svete Terezije Avilske u Subotici, u svoje vrijeme najveću građevinu u Subotičkoj biskupiji, koja već 200 godina postoji u istom gradu Republike Jugoslavije i u kojoj se marljivo i brižno vrše ne baš malena pastoralna djela za dobro duša. Radi toga... svojom apostolskom vlasti i snagom ovoga Pisma, crkvu posvećenu svetoj Tereziji u Subotici, za vječna vremena podizemo na dostojanstvo 'MANJE BAZILIKE' - 'BASILICAE MINORIS'."

O manjoj bazilici

Pored patrijarhalnih bazilika u Rimu postoje i crkve koje su odlikovane naslovom manje bazilike. U Rimu je najčasnija nadbazilika ili prabazilika: sv. Spasitelja (Lateranska) koja je "glava, majka i učiteljica svih crkava" i ujedno Papina katedrala, postoje još bazilika svetoga Petra, sv. Pavla, sv. Ivana Lateranskog izvan zidina i sv. Marije Velike. Te bazilike na osobit način pripadaju Papi. Nakon Drugog vatikanskog sabora je odlučeno da se i dalje zadrži naslov manje bazilike. Sve što je gore rečeno o časti, dostojanstvu i ugledu subotičke katedrale poslužilo je kao opravdana osnova da biskup u ime vjernika, svećenstva i u svoje osobno ime zatraži promaknuće te ugledne crkve na rang manje bazilike. Za tako odlikovanu crkvu posebno svečano trebaju se obavljati liturgijski čini, mora se njegovati liturgijsko pjevanje, crkva mora imati dostatan broj svećenika na raspolaganju vjernicima za svetu ispovijed. U bazilici se treba često, ne samo na blagdane, propovijedati Božja Riječ. Svećenstvo manje bazilike treba organizirati tečajeve i predavanja za pouku vjernicima o vjerskim istinama, a napose za proučavanje dokumenata koje potpisuje Sveti Otac. Blagdan Katedre svetoga Petra (22. veljače), te apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla (29. lipnja), te obljetnica izbora papinog se treba slaviti osobito svečano. U bazilici se treba njegovati latinski jezik i latinsko pjevanje, gregorijansko i višeglasno. Na proglašenje bazilike treba istaknuti grb Svetoga Oca ili Svetе Stolice.

Povlastice u manjoj bazilici

Uz uobičajene uvjete vjernici mogu postići potpuni oprost ako na Petrovo (29. lipnja), na blagdan sv. Terezije (15. listopada), na Porcijunkulu (2. kolovoza) i na još jedan određeni dan pohode manju baziliku. U bazilici se, kad na sv. misi sudjeluju hodočasnici, može moliti Vjerovanje. Papinski znakovi (unakrst položeni ključevi) se mogu staviti na barjake, na namještaj, pa i na pečat bazilike. Upravitelj bazilike ima pravo na svečaniju reverendu.

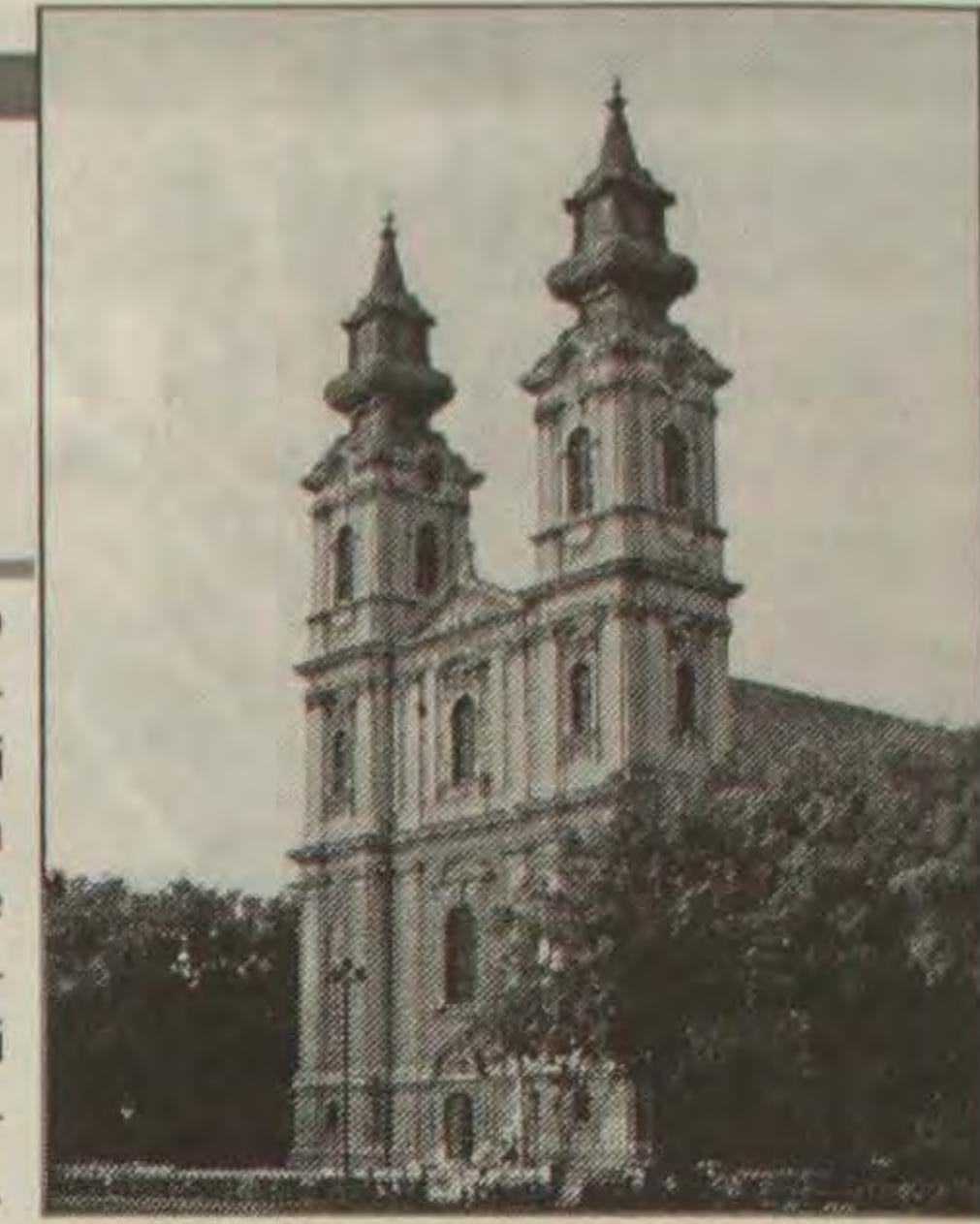
U svetoj, jubilarnoj 2000. godini mogu vjernici koji pohode katedralu dobiti potpuni svetogodišnji oprost. No, budući da se radi o posebno odlikovanoj crkvi, potpuni oprost se u bazilici može dobiti i na gore spomenute blagdane, i onda kad nije jubilarna godina.

Grada:

Propovijed biskupa Matiše Zvekanovića 14. listopada 1873.

Arhiv župe svete Terezije

Acta Apostolicae Sedis, Sacra Congregatio Rituum, Decretum de titulo Basilicae Minoris, 6. Iunii 1968.

PRIOPĆENJE UNIJE EUROPSKIH KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARICA I POGLAVARA (UCESM)

Dubrovnik je bio prekrasno mjesto u kojemu je od 6. do 11. prosinca 1999. održana 9. Opća skupština Unije europskih konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica (UCESM).

Na zasjedanju je bilo prisutno 38 nacionalnih konferencija iz 23 europske zemlje, počevši od Norveške na sjeveru do Grčke na jugu, te od Ukrajine na istoku do Irske na zapadu, a redovnice i redovnici iz velikog broja međunarodnih redovničkih zajednica sastali su se da bi raspravljali o svojoj ulozi u aktualnoj zadaći oko ujedinjenja i razvoja Europe, za dobrobit svih, približavajući se novom tisućljeću. Ohrabreni predstavnikom iz Vatikana, o. Ezebijem Hernandezom i biskupom Luc de Hovreom, redovnici i redovnice koji su sudjelovali na skupštini istraživali su načine na koje bi mogli pridonijeti životu i duhu Europe. Održavanjem Skupštine u Hrvatskoj stvoreno je ozračje u kojem su odluke bile donesene u kontekstu države koja nastoji izgraditi svoj život i ekonomiju poslije svih boli i trpljenja proživljenih devedesetih godina.

Skupština je bila obogaćena i bliskim kontaktom s mjesnim stanovništvom, dijeleći njihov način života i s delegatima iz Hrvatske. Ključno predavanje koje je održao o. Arens, OFM, njemački teolog, izazvalo je sudionike skupštine da usredotoče svoj pogled na Boga, spuštajući se do realnosti ljudskih nuda, strahova i snova. Baš kao što je sv. Franjo u 13. stoljeću čuo glas s križa koji mu je govorio, tako Crkva i redovnici danas moraju dopustiti križevima Europe da na konkretan način progovore i njima, ako već žele svim narodima Europe svjedočiti novi život i jedinstvo. Izabравši novoga predsjednika o. Jesusa Lecea iz Španjolske i potpredsjednika o. Jakaba Varnaija iz Mađarske, Skupština je usuglasila svoju viziju za nekoliko idućih godina. Taj proces ima za cilj privući zajedno izvore i snage ove jedinstvene skupine, da bi njihova zajednička energija mogla biti stavljena u službu svih u Europi koji su zaduženi osnažiti naše zajedničke veze. Skupština je sebi zadala dva osobita zadatka: raditi na ojačavanju veza između Istoka i Zapada u Crkvi u Europi te produbiti vlastiti duhovni cilj da bi pokrenuli skupine i pojedince koji su u opasnosti da ostanu na marginama novog razvoja. /IKA/

MOLITVA U NOVOJ GODINI

Hvala Ti, Bože, što novo jutro sviće.
Hvala što svakom danu svjetlost daješ.
Hvala za dane pred nama jer Tvoj su dar.

Primi ih, Bože, sve od nas.
Primi, jer Tebi ih prikazujemo, Tebi darujemo.
Primi naposljetku i nas u njima.

O pomozi, jer smo poput trske krhki.
O pomozi, jer vjetar lomi nas.
O pomozi, Svevišnji, svima nama!

Budi uz nas Ti, Oče prijazni,
Budi uz nas Ti, Sine, Spasitelju dragi,
Budi u nama Ti, Duše Sveti, svesilni, moćni.

Jer mi slavit Te, Bože, sobom hoćemo,
Jer mi idemo stazom kojom si kročio,
Jer mi poziv sveti od Tebe dobismo.

Goran Vilov

SKROMNA PROSLAVA JEDNOG JUBILEJA SESTARA "NAŠE GOSPE"

U subotičkom samostanu "Anuncijata" sestara Naše Gospe - Zagreb svečano ali skromno proslavljen je u četvrtak 9. prosinca blagdan sv. Petra Fouriera, utemeljitelja ove Družbe. Tom prigodom sestre su se spomenule i 125. obljetnice svoga dolaska u Suboticu. Naime, zauzimanjem kaločkog nadbiskupa Haynaldyja sestre Naše Gospe došle su u Suboticu još daleke 1874. godine gdje dakle djeluju već punih 125 godina obavljajući različite službe od učiteljica u školama, katehistica, orguljašica do sakristanske službe... Svi građani grada Subotice a napose katolici najbolje znaju što je značila nazočnost ovih sestara u proteklih 125 godina njihovog služenja Bogu i narodu.

Svečanu sv. misu u kapeli samostana "Anuncijata" služio je subotički biskup mons. dr. Ivan Pénzes u zajedništvu s generalnim vikarom mons. Belom Stantićem, župnikom župe na čijem se području nalazi ovaj samostan te s tajnikom biskupije Slavkom Večerinom. Za ovu zgodu našle su se zajedno sestre Mađarice i Hrvatice, jer i jedne i druge vuku svoje korijene od onih sestara koje su ovamo došle prije 125 godina. Sveta misa je završila pjevanjem pohvalne pjesme "Tebe Boga hvalimo" na hrvatskom, latinskom i mađarskom jeziku.

s. Marija Anđelina

sv. Petar Fourier

Mozaik u samostanu ss. "Naše Gospe" - Zagreb (Remete)

Kafana - "Dukat"
Subotica, Preradovićeva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 30-136

Organizira: svadbe, rođendanska slavlja,
bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI
Nedjeljom: "BUNJEVAČKA UŽNA"
Posebno se preporučamo za organiziranje "Poduša"
Radno vrijeme: od 12 - 22 sata,
nedjeljom od 12 - 16 sati,
ponedjeljkom zatvoreno
vl. Jakov Letović

NAMA JE DOVOLJNO DA ZNATE ZA NAS...

FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karadorđev put 2.
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- BAJMOK, JNA 3 (u cvećari "MARIŠKA")
Telefon (danonoćno): 762-024
- PALIĆ, Jo Lajčka 18 (u cvećari "ORHIDEJA")
Telefon: 752-759
- HORGOS, Borisa Kidriča 7
Telefon (danonoćno): 792-202
- NOVI KNEŽEVAC, Maršala Tita 16
Telefon 0230 / 83 - 417

Poljoprivredna apoteka

Radno vrijeme od 8 do 19 sati, a subotom od 8 do 12 sati

Prešernova ulica 37 (kod crkve sv. Jurja), Tel/fax: 556-228

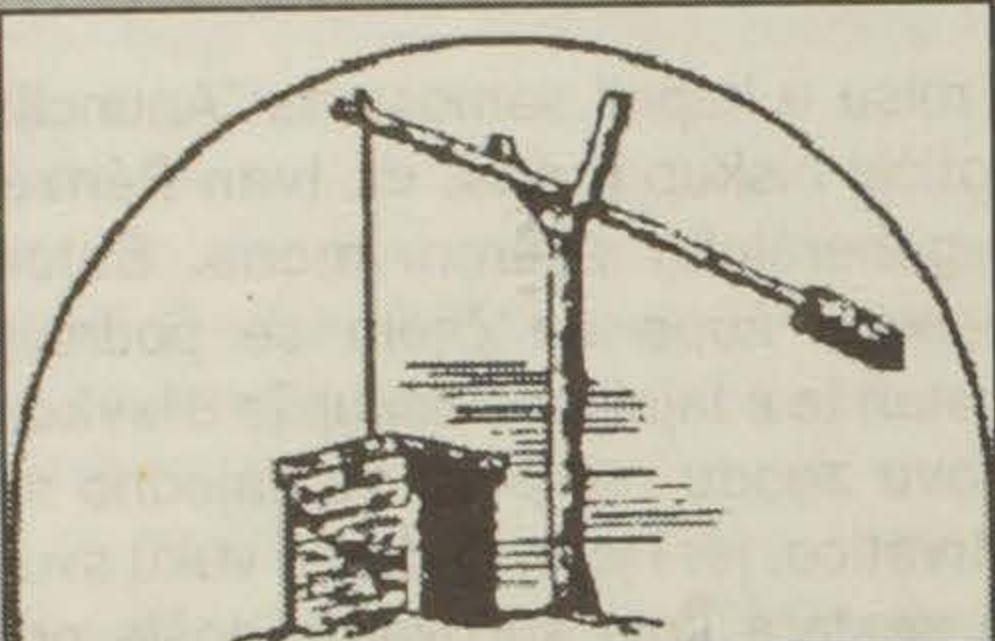
Nudimo vam

- sredstva za zaštitu bilja
- sjemensku robu
- dajemo besplatne stručne savjete

*U spomen
sestru Vlajanej*

SELK d.d.
K U T I N A
Kolodvorska 27

Tel.: 044/ 682-432, fax: 044/ 682-438

SALAS
ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

Možete nam pisati i na
E-mail adresu:
zvonik@tippnet.co.yu

Dr. Kern Katalin
specijalista - fizijatar

Radno vrijeme:
ponedjeljak-petak
8 - 13 sati
poslijepodne
terenski rad

Djelatnost ordinacije:

- Bolovi u kičmi i zglobovima
- Reumatologija
- Internistički pregled; snimanje EKG, laboratorijski, terapija
- Neurološki pregled i terapija
- Psihijatrijski pregled i psihoterapija
- Ortopedski pregled
- Kućna posjeta i kućno liječenje sa suvremenim aparatima

JAVOREC
Tel/fax:
(021) 775-411
063-566-062
VAJSKA

P.T.P. BANE.
...uvjet, kada poželite ljepe stvari.

INTERNET

Internet provajding

Prodaja računara

Instalacija i održavanje računarskih mreža

Pojedinačni i grupni kursevi

(Windows, Word, Excel, Internet)

Tel: (024) 555-765 Braće Jugovića br. 5. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

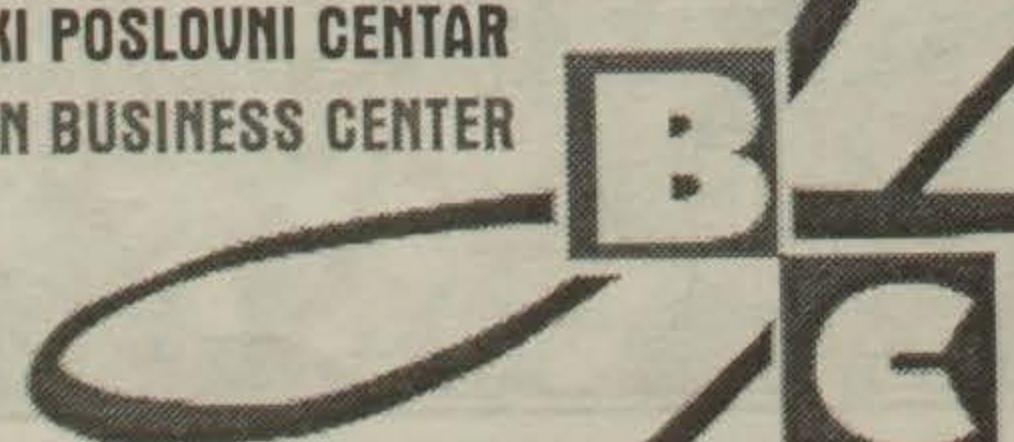
WWW.
TippNet
.co.yu

Preplatnici
iz inozemstva
uplate (30 DM ili
avionom 40 DM)
mogu izvršiti
pošt. uputnicom ili
čekom na adresu:
Gabrijela
Skenderović,
Kneza Trpimira 1/3
44320 Kutina
tel: 99 385 (0)44
681-272
R Hrvatska

**IZRAĐUJEMO
KUPATILSKI
I KUHINJSKI
NAMEŠTAJ
PO NARUDŽBI**
UREĐENJE ENTERIJERA
PRODAJEMO UNIVER, MEDIJAPAN, RADNE PLOČE,
ŠARKE ("LAMA"-SLOVENIJA) I SAV OSTALI PRIBOR ZA STOLARE,
PLOČICE, SANITARIJU I KOMPLETNI GRAĐEVINSKI MATERIJAL,
24000 SUBOTICA, Batinska 34, Tel./fax: 024/ 561-186, Tel.: 024/ 561-187

HORUÁT BUSINESS CENTER
HRVATSKI POSLOVNI CENTAR
CROATIAN BUSINESS CENTER

Nagymező u. 49.
H. 1065 Budapest P.f. 468

Tel: (36-1) 269-1301,
311-9200, 353-1501
Tel/fax: (36-1) 269-1300

UMRLA S. M. BOGOLJUBA (Rozalija) PEIĆ

U subotičkom samostanu sestara Naše Gospe "Anuncijata" 26. 12. 1999. godine u 84. godini života i 59. godini redovništva preminula je s. Bogoljuba (Rozalija) Peić. Sprovodne obrede na subotičkom Bajskom groblju predvodio je 28. 12. biskup dr. Ivan Pénzes, u zajedništvu nekoliko svećenika, a sprovodu su bile nazočne njezine susestre kao i sestre drugih družbi iz Subotice, njezina nećakinja sa sinom te prijatelji sestara.

Prigodnu propovijed održao je generalni vikar mons. Bela Stantić, iz koje prenosimo nekoliko misli.

"Dok je zemaljska Crkva pjevala divne božićne pjesme i slavila Boga Oca što je poslao Sina na zemlju da spasi čovjeka, jedna je mudra djevica svim silama pazila da joj se ne ugasi svjetiljka vjere, nade i zaručničke ljubavi. Svojom dugom bolešću, redovničkom osamljenošću, strpljivošću i tihom molitvom nadolivala je ulje na lampicu svog redovničkog života kako bi je Zaručnik prepoznao i primio u svadbenu dvoranu u posljednji dan..."

S. Bogoljuba krenula je na ovozemaljsko hodočašće 24. rujna 1915. godine kad je velikodušna majka brojne obitelji porodila malu Rozaliju u siromašnoj kući, gdje je naučila raditi i koristiti svoje talente. Dobro i pobožno odgojena, mala je Rozalija osjetila privlačnost redovničkog života, te odabire zajednicu sestara Naše Gospe. Već je to prije nje učinila njezina starija sestra koja je izabrala zajednicu sv. Križa iz Đakova.

Kod redovničkog oblačenja dobila je ime BOGOLJUBA. Kao redovnica sve što je imala bez promisli davala je drugima: kao sestra s doživotnim zavjetima, kao učiteljica u sestarskoj školi u Subotici, a kad je ta škola bila zabranjena i oduzeta sestrama, s. Bogoljuba nastavlja svoje darivanje kao suradnica svećenika u katehizaciji i drugim službama u Crkvi od Subotice do Zagreba te u Brezovici, Gunji, Rumi sve dok se nije kao starica zaustavila u svojoj rodnoj Subotici, u samostanu "Anuncijata".

S. Bogoljuba bila je skromna sestra koja je u sebi znala objediniti redovničku jednostavnost s kršćanskim mudrošću. Ako se smiju praviti zaključci, možemo reći da je bila bliska malom Isusu u liku djeteta. Možda ju je Isus zato u ovo božićno vrijeme i pozvao k sebi. Pribrana, vedra i nadasve odmjerena, s. Bogoljuba je voljela svoje redovničko zvanje. Stavivši jednom ruke na plug nije se okretala natrag. Ustrajno je radila na njivi Gospodnjoj. Zato je dobila milost da bude krijepljena sv. Otajstvima do posljednjeg časa svoga života te je, vjerujemo, zaslužila krunu pravednosti."

In memoriam

S dubokim bolom u srcu javljamo tužnu vijest
da je naš brat, diver i striko

MOMIR SUDAREVIĆ

22. prosinca 1999. godine u 3,30 sati u svojoj 72. godini života, nakon kratke i teške bolesti, preminuo u Gospodinu.

Sprovod milog nam pokojnika bio je u četvrtak 23. prosinca 1999. godine u 13,30 sati na Senčanskom groblju.

Pokoj vječni daruj mu Gospodine!

Pokojnik je bio vjeran čitatelj "Zvonika" i redoviti posjetilac svih kulturnih manifestacija koje su priređivane u hrvatskim institucijama.

Ožalošćeni:

brat Miroljub sa suprugom Gabrijelom, nećak Zvonimir sa suprugom Nadom, nećakinje Ljubica sa suprugom Krešimirom i Zdenka sa suprugom Mirkom; pranećaci: Glorija, Danijel, Mario, Antonija i Martin; snaja Marija Gabrić s nećakinjom Katicom te ostala rodbina, prijatelji, komšije i poznanici.

ZVONIK, Katolički list (mjesečnik). Izdaje: Rimokatolički župni ured sv. Roka, 24000 SUBOTICA, Ivana Milutinovića 52. Telefon: 024/554-896; E-mail: zvonik@tippnet.co.yu. Uredničko vijeće: Andrija Anišić - glavni i odgovorni urednik; Franjo Ivanković - zamjenik glavnog i odgovornog urednika; mr. Ervin Čeliković - tehnički urednik; Katarina Čeliković - lektor i korektor; Bernarda Kopunović - korektor; Cecilia Milanković - vinjete; Josip Anišić, Željko Augustinov, Stjepan Beretić, Marko Forgić, Bela Gabrić, Josip Ivanković, Elizabeta Kesler, Andrija Kopilović, Grgo Kujundžić, o. Mato Miloš, Lazar Novaković, Ivan Piuković, Blaženka Piuković, s. Blaženka Rudić, i Branko Vaci; Alojzije Stantić i s. Silvana Milan - marketing; Uredništvo stranica mladih: Vesna Ivanković, Dijana Šarčević, Ivana Lazić, Ladislav Huska, Marina Kujundžić, Svetlana Sudarević, Željka Zelić. List je registriran u Ministarstvu za informacije Republike Srbije, broj: 632-1093/94-03, 20.10. 1994. Tisk: Štamparija "GLOBUS", Otmara Majera 10, Subotica, Tel.: 024/551-202.

Postojala je nekoć jedna tama. Postojala je i jedna malena svijeća u njoj a da ni sama nije znala što je i čemu služi. No to joj nije smetalo da bezbrižno brojli svoje godine. Istina, s godinama je brojala i svoje velike tuge, ali bili su to samo brojevi a malenih radosti je bilo mnogo, mnogo više, gotovo bezbroj, i one su bacale u zaborav sve brojeve. Računica nije uspjela, kaplja je nade razlila mastilo na papiru... ostajao bi uvijek samo život. A tko njemu može odoljeti a da ga ne ljubi? Ljubila je svijeća svoj život, sebe i tamu oko sebe a da nije znala što je i čemu zapravo služi. No, vrijeme kao vrijeme donijelo je pitanja i prašinu. Tko sam ja? Zar nikada ništa neću saznati o sebi? Zar nikada svjetla oko mene? Tjeskoba i nemir zamijenili su bezbrižnost, odjednom, činilo se svijeći, a možda su već godinama tijali skriveni u njoj. Barem najmanju iskru želim, rekla je, i ne znajući da izriče molitvu...

Tada si Ti došao k meni. Ta nisam ja bila lijepa svijeća, dostađna da gorim u Tvome hramu, za Tvojim stolom, u Tvome Tijelu. Bila sam tako obična, kao tolike druge što čame u nekom tamnom kutu nikada ne dočekavši svoj praznik, nikada ne saznavši što su. A ipak si me dotakao svojim ognjem. O, u Tvojem žaru se ne izgara, u njemu se rađa! Čeznuvši za svjetлом i sama sam postala njegovim Izvorom. O, tko će poslati kišu da ugasli plamen koji si Ti zapalio? Rijeku? More? Nitko.

Želim gorjeti. Možda ću nekome osvijetliti put, barem korak-dva, da se ne spotakne u tami. Možda će netko osjetiti u meni toplinu, barem toliko da ogrije promrzle ruke. Želim gorjeti i izgorjeti. A kad dođeš Ti, nek ništa ne ostane.

Anica Janković

Piše: Josip Pekanović

KAKO SE BOG UTJELOVIO

Kršćani bespogovorno prihvaćaju da je Bog postao čovjekom, da je Marija rodila Sina Božjega i da je ona izabrana kao jedina "bez grijeha". Zanima me kako Crkva gleda na njenu trudnoću i tjelesnu "nevinost". Da li je ona ostala "djevica" i zašto se u Bibliji spominju Isusova braća. Da li su to bili njegovi "brat" i "sestra" od strica, ujaka - kako se to u našim krajevima uobičava zvati?

Josip, Subotica

Božićno vrijeme polako ide svome kraju, a Vaše pitanje daje nam prigodu da se još jedanput zaustavimo nad onim što je u tajni Utjelovljenja najbitnije. Svake nedjelje govorimo u Vjerovanju da je Isus začet po Duhu Svetom i da je rođen od Djevice Marije. To je prvi članak vjere koji se odnosi na Isusa Krista. Odmah nakon toga slijede tvrdnje o Muci, o Križu, o sahranjivanju u grob te o Uskrsnuću Isusovu. Dakle, radi se o bitnoj isповijesti za našu vjeru.

Međutim, malo je članaka vjere stavljen u sumnju kao što je ovaj članak. Djekičansko začeće Isusovo potvrđeno je u Novom zavjetu kod sv. Mateja i kod sv. Luke. Mnogi tvrde da se tu radi o mitu ili legendi, o povijesti bogova starog Orijenta. Ta teškoća, i druge iste vrste, postavljala se i prije našeg vremena. Već u prvom stoljeću Židovi i pogani rugali su se ovoj vjeri kršćana (KKC 498).

Crkva je, međutim, već u svojim počecima u Vjerovanju stalno ispovijedala svoju vjeru u djekičansko začeće Isusovo. Crkva je svoju spoznaju crpila iz apostolske Tradicije, a ona ide sve do same Djevice Marije, Majke Kristove. Marija je znala za tajnu začeće svog Sina. Marija Djevica prva je vjerovala da "Bogu nije ništa nemoguće" (Lk 1,37). Nakon Djevice Marije dolazi sv. Josip; on je vjeroval riječima anđelovim, a riječi anđelove jasno ističu da je Dijete Isus začet od Marije po Duhu Svetom (Mt 1,20).

Po primjeru Djevice Marije i sv. Josipa, koji su spremno prihvatali neshvatljiv ali istinit događaj, pozvani smo da sa svoje strane prihvatimo tu tajnu u vjeri. Ako smo spremni da to učinimo, shvatit ćemo također zašto je Bog postao čovjekom na taj način.

Katekizam Katoličke Crkve veli: to što katolička vjera drži u odnosu na Djesticu Mariju, temelji se na onome što ona vjeruje u odnosu na Krista, ali što naučava o Mariji, na svoj način osvjetljuje njezinu vjeru u Krista (KKC 487). Ako svim svojim srcem i svim svojim razumom i u vjeri reknemo "DA" velikoj tajni Utjelovljenja Boga, ako zaista vjerujemo da je Isus Krist pravi Bog i pravi čovjek, nije teško jednako vjerovati da je On postao čovjek od Djevice Marije.

Sve do sada rečeno odnosi se na tajnu Utjelovljenja. Glede Marijine trudnoće i samog rođenja Isusova ono se dogodilo kao i rođenje svakog drugog čovjeka. Što se tiče spominjanja Isusove "braće" i "sestara" Crkva drži da se radi o Isusovim rođacima. Uostalom, takav način oslovljavanja nije stran ni u ovim našim vremenima pa ni prostorima.

Svoja pitanja možete poslati na adresu:

Josip Pekanović, Trg cara Lazara 2, 25000 Sombor

Razmišljanje jednog vjernika

"Ne poželi nikakve tuđe stvari!"

Od 4. do 10. zapovijedi Bog nas uči kako da uredimo međusobne odnose. Glavno sredstvo za ostvarenje tih zapovijedi je ljubav. Ljubeći ljude čovjek se oslobađa od životinjskih strasti i postaje gospodarom duha i tijela. Zavist prema braći na nekim dobrima koja oni posjeduju korijen je iz kojega izviru i najteži grijesi. Nadajući se nezarađenom, čovjek svoju energiju i sposobnost usmjerava krim kolosjekom. Posljedica takvog stava je otpadništvo od samog društva u kojem živi. Takva osoba nije u stanju sama zarađivati nego je osuđena na propast. Čovjek takvih stavova je teret i sebi i bližnjima. Živjeti u blizini takve osobe postaje stalna opasnost da ti ukrade dobra koja su ti potrebna i koja tebi pripadaju. Zbog toga takve osobe preziremo i želimo se od njih zaštititi. Nastale probleme rješavaju sudovi, zatvori, socijalne ustanove i institucije slične namjene.

Budi dostojan svoga Stvoritelja. Nadvladaj negativne strasti razumno i voli sve ljude. "Ne poželi nikakve tuđe stvari!"

Završno razmišljanje

Isus je svojim djelovanjem i propovijedanjem posvjedočio trajnu vrijednost Deset zapovijedi. Te zapovijedi imaju dva dijela. Prve tri su izričite - upućuju nas da ljubimo Gospodina Boga i da ga častimo. Ostalih sedam zapovijedi odnose se na međusobnu ljubav na koju smo svi pozvani. U ovih deset zapovijedi nalazi se sve što je potrebno za život ljudi u zajednici i u današnje vrijeme.

Deset zapovijedi su i danas suvremene ali su one zamagljene s mnogim ljudskim zakonima čiji broj ni sami ne poznajemo. Mnoštvo zakona samo je unijelo više nereda u međuljudske odnose. Ljudski zakoni često žele samo zaštititi ili zadovoljiti nečiji interes. Ni jedan ljudski zakon nema sveopću snagu kao što ga imaju deset zapovijedi. Ljudi su nezadovoljni takvim stanjem jer trpe nepravdu. U svjetovnim zakonima uvijek ima propusta i ljudi ih bolno doživljavaju jer nerijetko krše i dostojanstvo osobe. Žed za pravdom je velika ali je potrebno mnogo žrtve i trpljenja kako bi se došlo do željenog cilja. Bezboštvo koje je među nama preduboko ukorijenjeno povezano je s lijenošću i neznanjem. Zato danas imamo veću skupinu kršćana koji ni sami ne znaju tko su. Mnogi od njih ni sami ne vide smisao života i beznadni lutaju kroz život tražeći utjehu u materijalnom dobitku. A toga nikada dosta. Takav život je neispunjen i promašen i lišen je svakog iskrenog zadovoljstva i smisla.

Kroz sva dosadašnja razmišljanja u protekloj godini mogli smo zapaziti zvijezdu vodilju koja nam može pokazivati smjer životnog puta. Potrebno je samo otvoriti oči i srce, ljubiti Boga i svoje bližnje. Svjetlo ljubavi vodit će nas putem koji nema kraja. To nam poručuje sam Isus Krist svojim primjerom!

Alojzije Firanj

Subotica u božićnoj noći uoči Velikog jubileja (www.photonino.com)

U SUSRET DOGAĐAJIMA

MOLITVENA OSMINA ZA JEDINSTVO KRŠĆANA U SUBOTICI

- Blagoslovljen Bog, koji nas je blagoslovio u Kristu -

Godina Velikog jubileja ima i naglašen ekumenski karakter, zato bi bilo dobro da se u ovogodišnju Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana uključi što više molitelja. Učinimo to, Bogu ugodno i milo djelo, molimo za jedinstvo jer je ono Isusu najviše na srcu. Svi molitveni susreti su u 17 sati.

- 18. 01.: CRKVA SV. JURJA, Trg Paje Kujundžića 2
- 19. 01.: EVANGELIČKA CRKVA, Braće Radića 19
- 20. 01.: CRKVA ISUSOVA USKRSNUĆA,
Trg Ćirila i Metoda 1
- 21. 01.: CRKVA SV. ROKA, Ivana Milutinovića 52
- 22. 01.: KRŠĆANSKA REFORMIRANA CRKVA, Put JNA 6
- 23. 01.: SPC - HRAM "VAZNESENJA GOSPODnjEG",
Zmaj Jovina
- 24. 01.: FRANJEVAČKA CRKVA,
Trg c. Jovana Nenada 13
- 25. 01.: KATEDRALA-BAZILIKА SV. TEREZИJE,
Trg žrtava fašizma

Obiteljski susret

21. 01. u 20 sati

Tema: KREPOSTI NAŠIH PREDAKA
Predavač: Alojzije Stantić

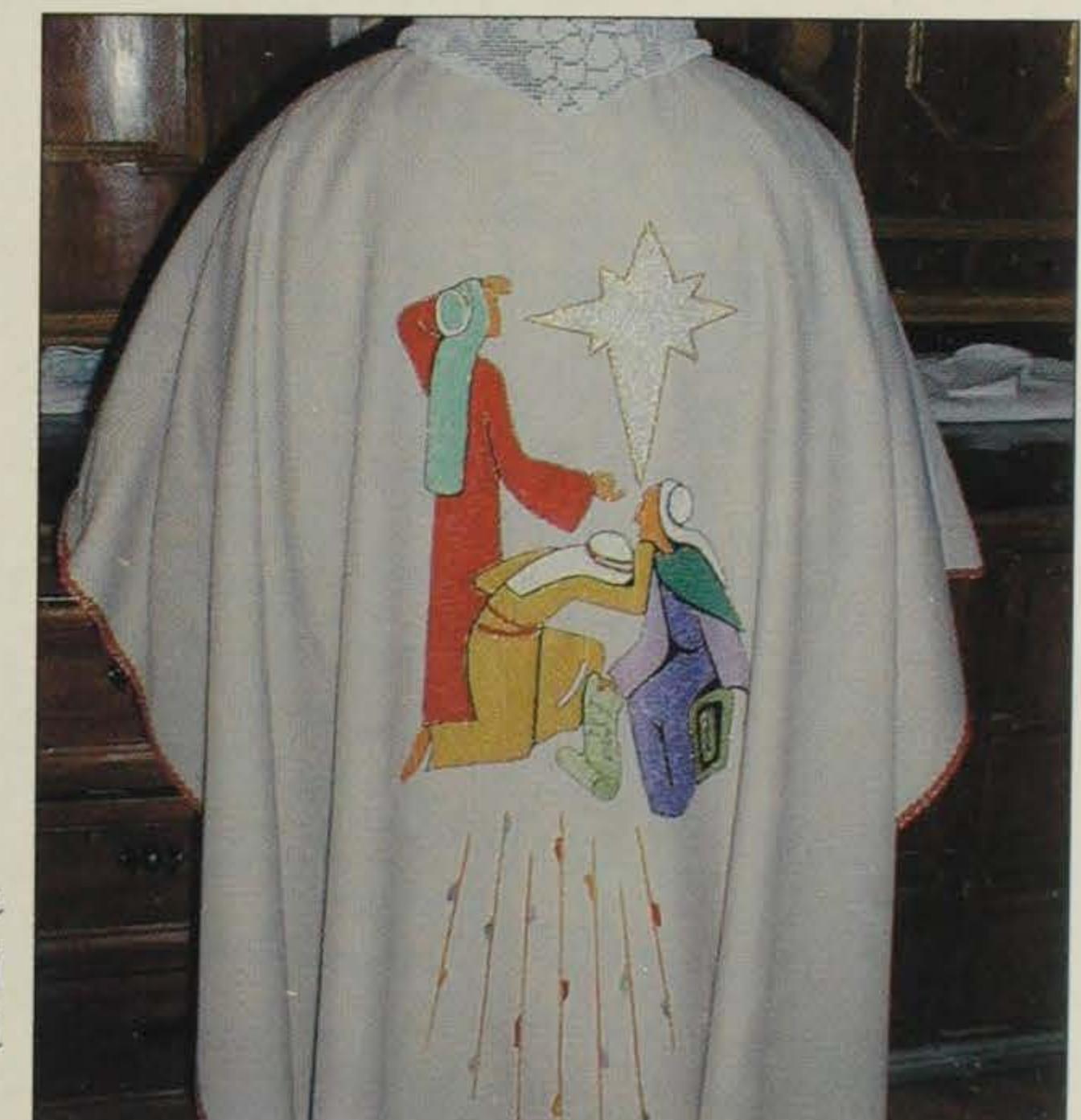
Proštenje u sjemeništu "Paulinum"

25. 01. 2000. u 10 sati

Svečana sv. misa za sve žive i pokojne
dobročinitelje sjemeništa "Paulinum"

Dan redovnika i redovnice

2. 02. 2000. od 14 sati u subotičkoj katedrali

Božić na
franjevačkoj
misnici

Globus

ŠTAMPARIJA BRZE USLUGE

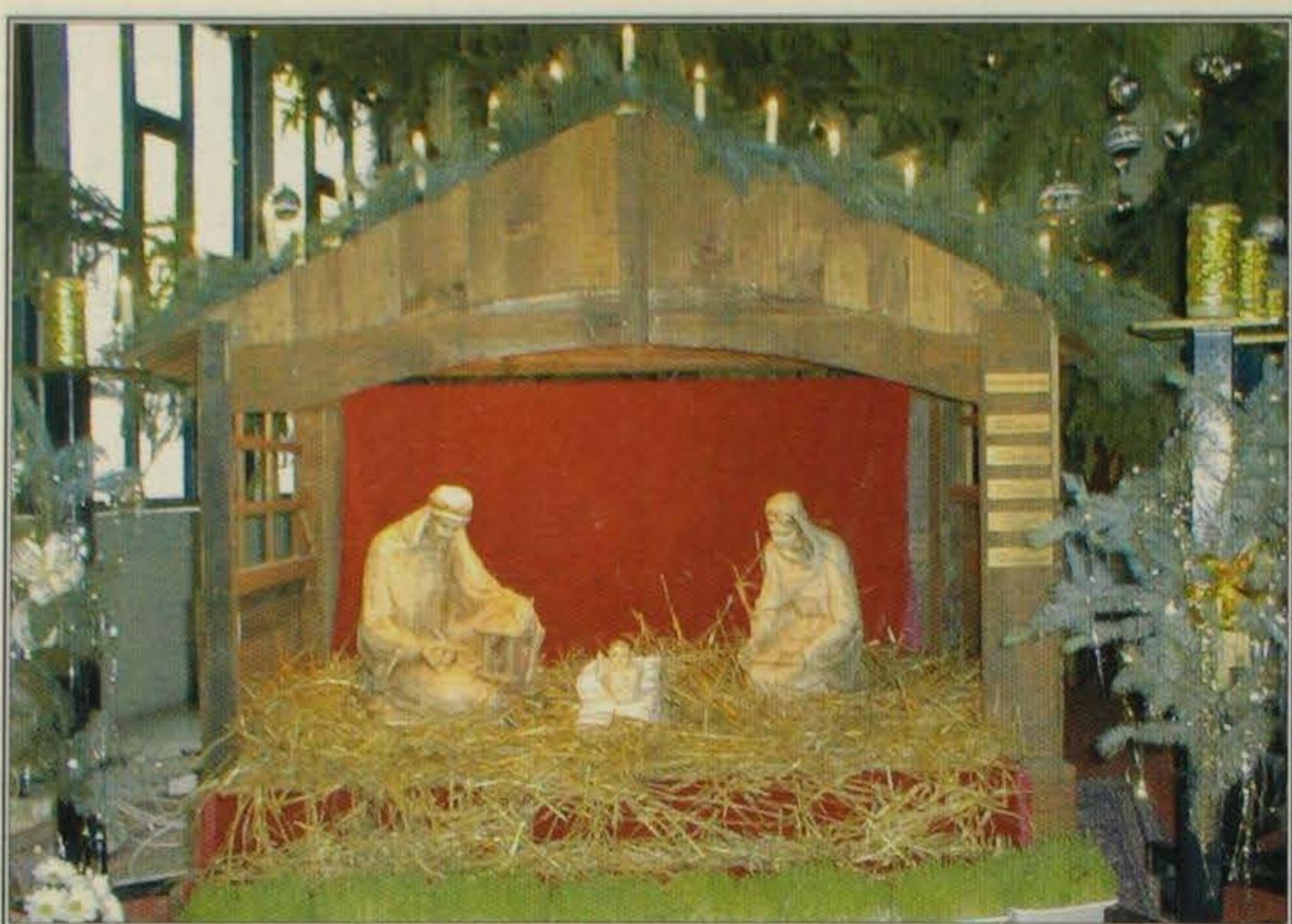
Vlasnik: **Blaško Gabrić**

24000 Subotica, Otmara Majera 10
Tel./fax: (024) 551-202, 553-142

**SA BOGATIM PROIZVODNIM PROGRAMOM
I 2000. GODINE SA VAMA:**

- Vizit karte	- Prospekti	- Pozivnice
- Plakati	- Nalepnice	- Kartonska ambalaža
- Katalozi	- Knjige	- Papirna ambalaža
- Obrasci	- Novine	- Ostali proizvodi po narudžbi

"Betlehem" i svetohranište u crkvi Marije Majke Crkve u Subotici

Centralni događaj ovoga Božića: Otvaranje Velikog jubileja (na slici biskup Pénzes stavlja Evangelistar na svečano postolje u subotičkoj katedrali)

"Betlehem" u župi sv. Jurija u Subotici

"Betlehem" u crkvi sv. Petra i Pavla u Bajmoku

"Betlehem" u župi Isusova Uskrsnuća u Subotici

Najljepši "božićnjak" ove godine ispekla je Marija Vukov